Deget

- 10

JOHANNIS JONSTONI, 29
DOCTORIS MEDICI

NOTITIA REGNI VEGETABILIS

Sen

Plantarum à veteribus observatarum, cum Synonymis Græcis & Latinis, obscurioribusq; differentiis in suas classes redacta series.

SUMPOSES VITIJACOBITRE.

SCHERI, Bibliop. Uratisl.

Typis CHRISTIANY MICHAELIS,

ANNO M. DC. LXI,

Nobilissimis, & Excellentissimis Medicina Dottoribus, Archistris, & Professoribus,

- JO HANNÍ MICH A ELIS, Ceffisfimi Principis Saxo-Aleenburgici Archiatro, Therapetutices P.P. Facult, Med. Decano perpetuo, Utrius & Principum Collegii Collegiato, & Acad. Lipf, Decemviro.
- JOHAN NI SCHRODERO, Practico felicissimo, Poliatro & Physico Francosurti ad Montum primario meritissimosp.
- JOHANNI ANTONIDAE van der LINDEN, in Acad. Lugduno-Batava Professori.
- LEONARDO URSINO, Phyfiol. P. P. Collegii Med. Lipf & Norimb, Astesfori, Acad. Lipf. Botanico.

Amicis integerrimis

Hoc gricgrid est opelle, amicitie tesseram addicit, & in templo Mnemo Synes Suspendir

J.JONSTONIUS, Doctor.

PROLEGOMENA.

Otitia regni Vegetabilis, que titulum à No. titia Utriusą, Imperii ab Alciato primum edita. à Pancirolla notis illustrata, mutuati sumus, nihil aliud est quam Platarum seu stirpium, qvæ a veteribus observatæ fuerunt, amagiduneis, inventarium & rationarium. Qvia verd iftze corpore & anima constant, corpus vero partibus etiam suis, tam folidis quam liquidis, fen istæ simplices leu composita, iristructuest, (proprias lub suis speciebus dedimus) & in diversas species abeunt : ideo & istorum enumeratio, we heyopein locô præmittenda est, additis simul specibus.

i. Partes solida simplices qu'æ
à partium in animalibus similitudine denominantur, simt
Caro in qua aliquando pulpa,
Nervus, Vena, Membrana, Cutis

I. Caro in omnes dimésiones dividi potest, totumq; ex hac corpus fico. 2. Pulpa qvibus est, fissibilis illa, sine venis aliquădo, merô stamine & tenui co-Stat, transversim pettinata, fago, 2. Nervus concinuum & fissile gyld in logitudinem fine adnatis, nullasque propagines edit. Intus in abietis & palmæ caudice conspicitur; extra in plantagine extat. 4. Vena candidior, oblonga & cava, in ramulos finditur, humoremqve continet. 5. Membrana seu cute caro taqv a veste integitur.

II. Expartibus solidis compositis perpetuæ Radin & Scapus;

anniversariæ folia, flores & fru-

1. Radix fundamentum stirpis & venter est, cortice, fibris & medullà instructa. In qvibusdam capitis, cervicis, loricæ, ventris, caudæ, nuclei, bulci, tuberis, & tori occurrut voces. Geniculata notis protubera. tibo modicô intervallô distin_ gvuntur. Cirrate brachia polyporumetiutur seu cirros, 'oexudendentesticulos. Vivaciores quibusdam sui superficie. Vetustase minui, falfum. Examinanper summa cespitum decurrunt, flexuosô vel rectè meatu. Sunt qvæ ex parte qva caulis emergit, eminent. Cancellata veragnomiran, olex. Admorfa, fuccifx, 'odorozofichentariæ. Ligno a, Nerio. Squamofa lilio; priodes coepis. Nulla viico.

3. Sca-

2. Scapus à radice assurgit supra terram, alimentumqve excipit: In arboribus & fruticibus dicitur Candex; cum frondibus stipes; in herbis caulis, in frumentaceis culmus & colliculus; in aliis ferula, surculi, virga, vincinis, sarmenti, thyrsi, fipula; framinis venit titulis. In eo habes 1. Truncum, qvi pars inferior, qvæ validius sidit, ramisq; exuitur. 2. Corticem, qvi extima crusta est, carnosus, membranosus &c. in senecta rugosior. inter gvem & lignum alimentum defertur; qviqve si velut ambiens membrana cingat, Tunica dicitur, ut pars illa quæ pressius & interius ligno adhæret, Liber, at Cerium Statume gvoddam crassius, cui & aliud subesse potest, nominatur à doctis 3. Lignum, fissile & duru

arboris corpus, qvod in longitudine fluctuatur, siccio illis, qvæ fructus magis alternant, carnosum qvæ minus. Cujus fragmenta seu assulæin qvæ disfilit schidia vel schedia, qvod ferra deteritur, scobis, lanugo, & serrago. 4. Alburnum seu Adipes, proximaligno pars, à calore ita dicta, eaque mollis ac pessima, etiam in robore facile putrescens, & teredini obnoxia caro arga. 5. Subest huic caro cui osa id est materiæ tortæ quandoque nodisque concifæ,optimum; in nonnullis pulpæfissibiles, in quibus pectines seu linearum tractus in longu excurrentes, aliquando transversi, fine venis, mero stamine & tenui maxime fissilibus; in iis verò, qvibus nec vena nec pulpa, qvodam callô carnis in

3 5

se convoluto, Tubera, sicut sunt in carne glandia. 6. Matrix seu Cor in medio residet, ferrea no. nullis, nulla illis quæ tota offa, in fungosis medulla dicitur. 2. Foris funt Nodi verrucarum instar, qvia non germinat cœci. Rami arboris brachia, & unde exeunt scamna. Ab arbore dejectus Ramale dicitur, cum frodibo decerptus Termes, exiliorteneriorque, surculus, germen, Turio; novellus qvi ad inserendum inspicatur, insitum, calamus, & furculus; palmæ uni cum fructibus revulius, Spadix, cum foliis virens, frons, Stolones colliculorum funt soboles, & inutilis è radibus fructificatio, qvi juxta caudices erumpunt, & plantati vivunt. 8. Huc & ab humanis partibus denominata veniunt, Fertex qvod & fa-

stigi

stigium & cacumen, qvod à radice longissimè distat, ut Crux qvod proximum est pedi, oculus à quo inoculationis nomé, nemorosus, comosus: Coma enim qvicqvid hilari venustate crinium modô summum ramorum exornat. Cavus .inter caulem & ramulos anfractus, Ala, unde & sinuatim nova prosilit soboles. Angulus in quem coivere in utrumque complexu Sinus. Partes in nodos quasi extuberantes Articuli & Genicula: inter artus & genicula medium, Internodium. Partes crassiores nodis conglobatæ, in qvæinternodiorum extrema coeut, Vertebra: Unde laterales funduntur ramiaut utrinque in ordinem digesti prodeunt, Latera. Teretes & oblongæinqve capilli a 6

modum extenuatæ partes, Capillamenta; & si contorta crispentur, Cirri. Delicatiores à prima pullulatione scaporum colliculos Cymata, radiatas in orbem comas, coactag; in fasces cacumina, Muscaria vocant.

3. Folia ex crassiore & crudiore succo proveniunt, plantasque vestiunt & ornant, decidua plerisq;, haud paucis xterni viroris, capillata, peltata, ensiformia, aculeata, maculofa, perforata, & in qvibusdam labra, fascias, cymbas, galeros, rotas, sagittas, cristas, lunam &c. referentia. Observare in lis licet lacinias, crenas, seu strias, dentes, pinnas, auriculas, costas, pediculos denique seu styles & petiolos, quibus insident. Rejectamenta caducorum quisquilia.

4. Flores pleni veris judiciu,&

anni renascentis, gaudiumqve arborum. Tunc enim sealias qvam sunt ostendunt : tune variis colorum picturis in certamenusque luxuriant, illig; galeati, calcariformes, lanuginei, foliati cucullati, tabulofi, acinosi, pileati, qviqve nolas, cyathos, tubas, favos, columbas, papiliones, oculos, arcus, culices, flagella, flabella exprimunt. Constant extra pediculis, calyce, qui si cavus, theca; intra foliissin qvibus ungves, stamina, in quibus apices & styli: Dependet à pediculis Calyce primum continetur, & fœtus clauditur. Stamina ex intimo floris sinu è calyce erumpunt. Apices staminum summo insident. Imæ folioru partes Ungves magna ex parte decolores. Pedamentum qva-

doq; & ejus & seminis in plures digestum pediculos, umbella est. Racemus orbicularis excauliculi summo se dissumdes, multis in orbem petiolis circumactis, in qvorum extremo singuli stores, corymbus. Circinatus storum ambitus, qvi colliculos coronat Verticillum; rotudum in qvo stipantur, utin bellide videre est, Discus. Capiti simile cui insident, Capitellum.

5. Fructuum nomine illud intelligo qvod præter semen arbores & herbæ ferût, in qvo & ipsum semen qvasiin domicilio suò habitat, sive hoc edule sit, sive no, ut sut poma, nuces, nuci poma, glàdes, bacca, aromarata, uva grana, acini, corymbi, & alia qvæ essigi calvariæ, détium, disci, bursæ, vesicæ, ollæ,

ampullæ, calathi, clavæ, locustæ, lucernæ, soleæ eqvinæ &c. reternnt.

6. Semina fructu obductum interna ejus parte continentur ab eodemqve suo cortice vel libro separari possunt, verè vegetantis animæ soboles, collecta in compendium plata morientis fœtus & renascetis genio, canaliculata, striata, echinata, cylindri effigie, ovalia sed depressa, altera parte rostrata, trigona in cuspidem acuminata, qvadrata, & qvæ cerebri medullă, dentiu congeriem, oculi pupillam, genitalis caput, testes, cimices, pulices, sagittas, secures &c. referunt. Qvia verò ea parte, qva plantis adhærent, cuncta sua principia habent, indeq; primum radix nascitur, ideo pars

ea imme seu oculus & umbilicus vocatur. Omnia qvæ id ambiunt deaderin Græcis, folliculisconceptacula, theca; & hæ in leguminibus & quibusdă aliis herbis silique; in fabis Volvuli seu valvuli, in aliis vascula qvæ si ea parvularum capsularum instar recludunt, Loculamenta dicuntur; si pecuniarii sacculi follicularem formam referüt, Vulge, Castaneæincluditur Echino.

III. Partes liquida sunt Humores seu succi, qvi vel tenniores, 2000, 300, qvi bus plantæ nutriuntur, & præmissa expressione vel aliqva alia convenienti præparatione eliciuntur, eliciti coloris superventu inspisantur; vel crassiores, qvi aut Lachrymæ, Gummata, aut Resina, aut Pix.

I. Succi ergo inspissati sunt, Ammoniacum, Galbanum, Opopanax, Sagapenum, Meconium, Opium, Aloc, Scammonium, Acacia, Manna, Elaterium, Euphorbium, Succus liqviritia, & Gummi Gotte.

1. Ammoniacum in Lybia prope Jovis Ammonij templum ex sua arbore stillatsoscurus seu orangementum, thuris maseuli similitudine, castorei odore, nulla forde spurcatum. Phyrama seu micella... calculorum & terræ particeps est.

2. Galbanum, χαλδών, liqvor ferulæ in Syria nascentis, qvam nonnulli Metopion vocant, (Plinio Stagonitis salso) thuris essigie, slavus, odore gravi, & eùm accenditur claram sama nutriens,

2. Opopanax, seu Opopanacum ex Panacis Heraceæ radice concisa, intus cadidus aut substavus, extus ad auri colorem inclinat, & dum resolvitur, propius ad lacteum colorem accedit.

4. Sagapenum, , myammor, officinis serapinum ex ferulacea herba qua in Media nascitur, pellucidum foris, rufis, intus cum frangitur flavis aut candicantibus guttis compingitur, medió inter Sylphium & Galbanum odore.

5. Meconium μακάποι, μήκοι διαδέ ex papaveris nigri foliis & vasculis tusis exprimitur & exsicca-

tur.
6.0pium, indertäuheur@, liqvor lasteus ex papaveris nigriscapo leniter inciso scollectus.

Lur

Turcæ ex albo depromunt, & Maslach vocant. Album ex Cahira adfertur, Thebiacum forte. Adenense nigrum est & durum. Cambiacu & Decanense fia-

yescens & mollius.

7. Aloe succus ex herba aloes apud Indos copiosissima, Caballina veterinarii ututur, qvia arenosa & sordibus conspurcata. Hepatica hepatis modô cogitur. Succo citrina dicta, qvia eius pulvis citrinus; Soccororina qvia ex Infuladoccototia, olim Dioscoridis optima.

8. Scammonium, fuccus radicis scammoniæ, plantæ lactariæ & volvulofæ. Antiochenum optimum, castigatum Dacrydium qvasi lachrymulam, & corruptè Diagrydium vocant.

Aca-

fructu maturo nigra, ex immaturo fubfulva. Elicitur & ex foliis, floribus, & filiqvis. Germanica ex pruinis fylvestribus coctis exprimitur, infolatur & tesselatim dividitur.

10. Manna octuplex I. Agorouix qvæ & account, mel roscidum, Thereniabim, Trungibin, vapor terræ succosus, qvi æstatis calore elevatur, & in aere in dulcem liquorem excoctus, noctis frigore coactus, rorismodo supra arborum & fruticum folia decidit. 2. Liquida seu Mel Cedrium Hippocrati, Ros Libani Græcis, in monte Sinai & Libano qvotannis in plantas & folia inevents reis deirois delabitur. 3. Manna officinarum, qvæ vel Laricea, qvæ lary-

ces pruinæ instar investit. Germanica in Styria habetur, granis mastichinis. Gallica Briansona in alpibus colligitur, albicans, pingvis dulcedine saccarina. Brigantina à Brigantio oppido nomen habet, dulcis, candida vel livescens: Vel Calabrina Manna arborea quæ ex fraxino & Orno in Calabria colligitur, nec tamen omni, sub cane & ante canem. Emittitur aliquando sponte, aliquando per incisionem corticis, qvia Majo & Junio intra eum continetur, & qvidem majore copia, & post collectam reliqua exfudare solet. Frondacea. quæ ex folijs dilutior & dulcior. Stelechites, quæ ex trunco, corpulentior est. Terrestris quæ ex terra, livescit,

arenulis permista, & insipida, Granata minoribo granulis costat. Mastichina mastiches in mo remlenta, & oblonga; vel Apeninna in monte Apeninno in qvercu & falicibus Calabrienfi similis: nunc concreta, nunc melli similis invenitur. 4. Persicatam granis Coriandri colore inter rusum & rubentem medio, que in spinoso frutice Agul habetur; qvam Calabriæ fimilis, magnis glebis. Bombycina floccorum effigiem refert. 5. Armeniaca fusca, pugni magnitudine. 6. Amyntha fingebaturin modum maslæ cx caricis pingvibus sactæ. 7. Israelitarum miraculosa, grano coriandri, colore Bdellij Arabici 8. Polonica tenuis simorum & alborum granorum, ex foliis arborum

borum enasci videtur. Est & genus ruri prostratum, subtile & saccaro simile. 8. Elasmeli Lobelii, qvod ex olea emanat, colore, sapore & duratione incorruptum'

11. Elaterium ex cucumere

asinino inspissatur.

12. Euphorbium ex arbore est ferulacea, translucidum candidű vel fulvum, acerrimum.

13. Succus Liquiritia ex radi-

ce liqviritiæ condensatur.

14. Gummigotte, aliis gummi de Peru, Gummi de Goa, Chittagemou, Gutta Gamba, Gutta Gamandra gutta mundi, gutta Gemu, gutta Cambodia, ex ipecie qvadam Tithymalli scandente, in vicina Chinæ Cambodia elicitur, coloreqve slavô tingit.

II. Gummata lachrymæ in arborum truncis concretæ &

coagulatæ, qvæ faciliùs aqveis folvuntur, & in igne crepität, ut Gummi Arabicum, Tragacanthum, Sarcocolla, Cancamum, Lacca Officinarum, Anime, Sangvus Draconis Officinarum, Afa fætida Camphora Officinarum, Gummi Juniperi, Ceraforum & Ulmi.

1. Gunmi Arabicum, κόμμα εν τῆς αλιόνος, gummi ex [pina AEgyptia, gummi Acanthinum, Thebaicum, Babylonium, funditur ab Acacia, & nonnunqvam est μημιώδες & μιπαρόν, qvod inutile aliqvando αλοκοιείδε, ναλίζον, αλφυνές, άξυλον, qvod optimum; aliqvando album, qvod illi proximum.

2. Tragacanthum, reuvausa, ex radice plantæ spinosæ ejusdem nominis profluit, seu sponte seu vulnere inslicto, pellucens, læve & subdulce.

3. Sarcocolla arboris in Perside lachryma, similis thuri, cum qvådam acrimonia dulcis, melior qvò candidior, vetustate maximè nigrescit.

4. Cancamum ex Arabia est, myrrhamqve qvodammodo refert, seculidos di vivora. Usus inter thyamata olim, vestesq; eò cu styrace & myrrha sufficban-

tur.

5. Lacca Officinarum, aliis Chermes Arabum, Cajulaca, â formicibus alatis, puniceis, qvæ ex floribus, herbis & arboribus non fecus ac apes materiam ejus colligunt, in arbore fua, in Pegu & Martavan elaboratur. Caverno fa intus, pertinaciter bacillis concretione circumnata adhærescit. Lac Sumetri ex Sumatra habetur cum ba-

cil-

cillis. Lac Comberti in glebis.

Tree dicta optima.

6. Anime & qvidem Orientale ex Æthiopia Arabiæ confini adfertur, vel fulvescens & pellucidum, vel album qvod pellucet vitri instar, & mastichen cum odoletur redolet: vel nigricans, & taurino glutini seu Colophonia ferè simile, quod ungvibus nigricantibus respergitur: vel pallidum, retorridum & resinaceum, de quo nihil occurrit. Occidentale ex arbore Jetaiba colligitur, nunc albicas, nunc flavens, succino simile; prunis impositum svavissimum fundit odorem.

7. Sangvis Draconis Officinarum, "máčago, kun dzazólim, Cánabaris Indica ex arboribus in Infula Diofcoride olim colligebatur,

nunc illis in locis, ubi Draco arbor provenit. Unum thuris magnitudine, flammam luculentam concipit, liqvescitáve. Alterum in offas ex rubrica & pice colophonia formatur, nullô modô flammam concipiens.

8. Asa fatida ex Laserpitis planta ferulacea radice &c caulibus incisis elicitur: aliis à loco natali succus Lybicus, Medicus, Syriacus, Cyrenaicus. Ex caule profluentem Kaudan, & Sca parium; ex radice justan, radicacemm vocant.

9. Camphora Officinarum, Caphur & Capur Arabum, Caphura, vulgo Alcanfor gummi refina, in panes pellucidos & candidostotos, qv. pulfa tinnitum argutum reddunt, redacta,

flammam in mediis aqvis retinens. Colligitur ex arbore, ex qva & aliqvando per rimas ex sudat. Evanescit in capsis, nisi in lini vel psillii semine sepeliatur. De Borneo, magnitudine milij, nec unqvam drachma major. Rihach coloris rubei, sublimatione dealbatur. Fausen bonitate proxima. Carsab vilior. Chinensis in panes vel orbiculos redigitur, & si optima, crystalli instarsplendet.

darax, Vernix, Vernilago, in stirias longas ex pallido slavescétes, succini colore & perspicuitate densatur. Dentibus fricatæ nunqvam deinde coeunt. Gracorum Sandaracha est fossitia. Aristotelis apum cibus.

11. GH133

II. Gummi Cerasorum, notum omnibus, viscosum & morda-

citatis expers.

12. Gummi Ulmi, humorin veficis ulmi, lentus initio, mox Solis vi in gummi concresces. Dûm desiccatur, enipes, culices & muliones evolant.

III. Resina oleosistunt liquores, in oleofis & pingvibus dissolvi prompti; vel liquida vel

Ricca.

1. Liquida funt, Terebinshin thina vera, Refina laricea, Refinant lentiscina, seu Mastiche, Thus, Refina cupressi, Resina Cedri seu Cedrina, Myrrha, Styrax, Liquidam. bar, Bdellium, Belzoinum Officinarum, Tacamahaca, Caranna, Gummi Elemi

1. Terebinthina vera, aliis Gluten Albotin, Ferbentina. Trebin-

bintina, Trementina, Fermentina, colligitur liqvida, mox arefeit, cădida, vitrea, cœrulei affectans, odoris svavis& gravis dum ardet. Chia inter laudatissimas. Cypria costa in placetas congeritur. Arabica qvia suffimigii locô in templis, Incensum vocatur, & cum thure adsertur.

2. Resina laricca, alijs Terebinthina Officinarum Germania, Italis Pargatum, liqvida semper, slava, nonnunqvā vitrea & transparens, amarescit, odorata. Splendidor a juvenculis arboribus, turbidior ab annoss. Pota-

inebriat.

3. Resina lentiscina seu Mastiche, Mastix, Gluten Romanum, ex lentisco quotannis profluit. Chia alba, & si boda pellucida, friabilis. A Egyptia nigra, maga.

qve

qve deficcat. Pontica viridis, bitumini fimilior. Cretica flava & amara. Brafilienfis inftar lapidis dura, inftat vitri pellucida, incrustandis vasis adhibetur.

4. Thus, xisaro, five Olibanum Officinarum, thuriferæ arboris lachryma est, Novella arboris candidius & anduorseon. Veterum odoratius & zarbosseov. Palmeategete exceptum purius. Area circumpavità, ponderosius: Corticolum ferro de arbore depetit tur. Candidum autumno ex æstivo partu legitur, purissimum: qvia festucaceæ levitatis Corpheoton dicitur. Rufum ex fecunda vindemia habetur : Diathiaton idem, qvia incensum tædam olet. Masculo species testium. rayonas, rotundum & guttatim manans. Indicum subfulvum lividô colore.

4 112-

Insulare Theophrasto. Dicitur & ἄτομος & σύαγερς. Mammosum, cui præcipua gratia cum hærente lachrymæ priori, consecuta alia miscuit se mammarum sorma. Orobium, δεέδω, in Amelo monte nascitur, Ervo æqvale, minus κήδτερος Arabicum & κόσως αγύους dam. Manna thuris est frictura immūdior ex grumorum attritu decussa.

5. Resina Cupressi, liqvida & Sapore acerrima, ex qva oleum

Caryinon.

6. Resina Cedri, seu Cedria, ex Cedro conyfera labitur, resq; â carie & tineis conservat.

7. Myrrha, μύξε, in Arabia ex arbore aliquo loco incifa profluit. Στακόλ liquida est, qualis ex arbore fluxit; πλακό fictitia & depravata. Μεδιάτηφο, campestris,

pin-

pingvis, ex qva recente expres Sa Statte etiam. Gabiraa भाक्य व्योधिका ον ίνγεοι καμ λιπαροίς τόποις provenit. Troglodytica in Troglodytite gignitur, irixxxe, per mediu lu cida, Sylvestrium prima. Kabuahis exfoleta, nigra, expressæ fortè residuum. Egyadundeterrima, qvia ψαφορά κόμ άλιπης fqvalore obsita, acris ac minime pingvis. Minaa cum Troglodytica eadem. Aminaa in pastillis ad lichenas olim usurpata. Est & Atramitica, Ausatalis, in Gebanitarum regno, Dianitis, Collatitia forte, hinc & inde collata, Sembracena à civitate regni Sabæorum mari proxima, Dusartis & Candida uno tantum locô qvæ in Messalum oppidum confertur. Bæotica ex radice quadam incisa in

Bœotia elicitur. In optima reperitur sæpê *Opocalpasum*, qvod exitiale.

8. Styrax seu Storax Officinarum, dum ex arbore destillatin parvas micas concrescit, in Iongum ubi incaluit ductilis, odoratus imprimis si prunis imponatur. Flavus grumis subalticantibns, melleam dum mollitur humiditatem remittit. Niger furfuri similis. Pellucidus myrrham odore refert, & paucus gignitur. Pamphylius è Pamphylia in calamis adfertur, aridior. Syrum ex Syria revehunt, acri odore. Calamita cadicantes & rufescentes grumi; idem cum Pamphylio. Liquidus Arabibus perperam Statte, duorum est generum. Oleosus cum liqvido

fic

fit. Siccus cortex ex arbore ipfa in rufo nigricans, Thymiama qvibusdam. Vermicularis ex cera aromatis imbuta & Styrace specie vermiculor ū contica Afato fuligo colligitur. Chryma tius rarus inventu, forte cum Calamita idem. Rubens maci assimulatur.

9. Liquidambar coloris est melini, nonnihil sub obscuri, odor Styracis liqvidi, qvi nullô modô celari potest; Nova

Hispania patria.

10. Bdellium multiplex est. Translucidum glutinis tauri in modum, intus pingve, suffitu odoratum, & ungvi simile. Saracenicum tale, qvod circa Saracam Arabiæ urbem prodit. Nigrum sordidum, uberioribus glebis, Scoticum Galeno. Petra-

um à Petra Urbe defertur, siccum, sublividum. Peraticum ê Media crustosius. Indicumhumidius & gummosum. Baētriano nidor siccus, ungves multi candidi. Judaicum cum translucido idem, sulgore coruscans. Scythicum laudatur Galeno.

11. Belzoinum Officinarum, aliis Benzoinum, Benzoi, Afa dulcis, Ben Judaum, Benivi, Belzoe, Benivinum, adfertur ad nos expr lum, & in magnos pastillos compactum, qvi malleo percussi in grumos dissiliunt. Color alias rutilans, alias ad albedinem vergens, creberrimis ceu ungvibus aut amygdalarum friatura. Odor jucundus cum teritur. Amygdaloides maculas candidas amygda-

larum instar habet. De Boninas è novellis arboribo, nigrum & priori odoratius. Amendoado

fragile & friabile.

12. Tacamahaca ex ungvibus veluti diversis compingitur resinæ strobilinæ concretione, bullati alicubi scorbiculi; color partim rutilus, partim slavus, pallidior, odor mastiches. Importatur ex nova Hispania, cucurbitinô cortice comprehensa.

13. Caranna duplex est, Oleaginosa una, Tacamahacæ colore,paulò limpidior, sed gravior: Altera purior & crystalli modò limpida, ex interiore

continentis parte.

14 Gummi Elemi Officinarum, vel cedrivel Oleæ Æthiopicæ lach yma est; Enhamen qvi-

b 7 bus

busdam. Color ceræ flavæ; odor fæniculi, substantia uniformis, Flammam sacilècon-

cipit.

II. Sicca funt qvatuor. I. Colophonia, qvæ qvia ex multis fimul congestis in massam induruit, qvæ igne liqvata, siccior evadit, ocalophone alvehebatur. Recentiorum, qvibusdam pix arida, & pix Graca.

2. Refina ficca, qvæ ex abietina, strobilina, pitiina absqve ignis ope citó concrescit. Græ-

Cis ξυξὰ & φόσημα πτυίνον.

3. Resinastrobilina, seosialin, quæ expicea, pinu, vel strobilis.

4. Abietina, inarim, qvæ din li-

qvida permanet.

III. Pix è maxime resinosis

pingvissimisq; Pini Picezque lignis vi ignis elicitur. Liquida ล้มหางคลังอง,aqvæ modo canali fluit, aliuigne non experta, quam cujus calore fluxit : in Syria Cedrinm vel Cedria, quia pinu & picea carentes, Cedros urut: alijs Coracina, qvia in Cozijs asservari solet. Brutia liqvida aceto vel diuturnitate spissor, tusca & pingvior, à Brutijs Italiægente. Booras viscosa per coctionem, conditurin pellibus των βοσκημάτων, earundemque saniem sanat: Navalis, qvia ea naves picantur. Lycia in eadem regione paratur, resinæ picisque naturam habens. Idaa. ab Ida Troadis monte nomen sumsit, quæ & Pieria à Piero Thessalia. Naresia a Naresiis Liburniæ populis. Naricia

à Nariciis Locrorum gente. Nemeturica, quæliqvida, Nemeturi Alpini nomen indiderunt: conficiebatur & in Liguria. Corticata in loculis ex arborum cortice factis advehebatur, Allobrogibus ad vini codituras; sicca & dura. Rasilis, qvæ & rasis, Radulana, Rabulana, Rasulana & Rhatica, vetustate sic durata, ut contusa in pulyerem redigatur, & radi possit. Пилинтота tam viscida, qvam arida, qvasi recocta & bis facta. Zopissa ex cera & resina conflatur. Derafa ex navibus, qvæ & Apochyma, gvod adjecto salis marini callo stimulata sit. Offo-#low picis liqvidæ serum, Galeno wiorais , & wiorkagos, qvod aliis ex pice & oleo componitur.

IV. Species plantarum sunt Arbor, Frutex, Suffrutex, Herba.

1. Arbor, susen, altius affurgit, truncum crassum & lignotum à radice fundens. Sunt Pomifera; seu acinos ferăt, seu ossa; Nucifera qvibus fructus putamine includitur, Glandifera,
Aromatica, Baccifera, Lachrymifere, Siliquata, Rhodoslora, Miscella,
qvibus Admirandus, cum Venenatis adde.

2. Frutex 64440 multis â radice caudicibus ramisq; conftat, πολυς έλοχες κόμ πολύκλαδο: Faces sit culturâ & locô in arborem.

3. Suffrutex, o i parminima inter lignofas altitudinis, caudice fimplici, multiplici farmentaceò, folió minutò; cui par mutatio.

4. Herba, Borám, món humilius fubsidet, & statim à radice solia fundit, & aliquando ita ex-

crescit, ut fruticem & arborem altitudine æmuletur. Sunt quoad radices Bulbofa & tuberosa, quoad caules & folia Longicaules, tam frumentaceo quam ab his diverso; quoad folia tantum Nervifolia, qvibus prominentiores nervi, Rotundifolia, Crassifolia, Asperifolia, Sub qvi bus & lanuginofa, Mollifolia, seu qvibus folia lævia & moliia; à foliis & floribus Stellata; à radicibus & foliis Capillares; à floribus Discicorymbifera, Coronaria; Umbellifera, Capitata; à fructu, Siliquata; à modo crescendi Scandentes; à viribus Noxie; ab usu Oleracea. Hinc vides nos omnes ad Arbores & Herbas, easque majores vel minores retulisse, & ita frutices & suffrutices ipsis inclusisse. Dere-

liquis

liquis Arborum & Herbarum differentiis in prafatione ad Historiam Arborum dicendi nobis locus erit. Hoc opusculum Historiæ plantarum Prodromi Philologici instar esse volui, ut & seriem earum cum Græcis & Latinis Synonymis, qvæ hoc studium difficillimum fecerunt, unoqvoque pro lubitu plantis nomen imponente, differentiisque obscurioribus in promptu habeas, & eandemin classes suas distinctam, (gyamvis id ex a-Che fieri hucusque non potuerit) menti imprimere possis. Quem secutus fuerim : Tutemet videbis, si Theatri Bauhini Catalogum nosti: cui viro qvamtum in hac re debeamus ? prolixiùs, Deo volen-

te, in Historia Arborum exponam. Nunc plantas ipsasaggrediemur: In qvibus si qvid minus erratum est, Excellentissimo Ursino, Academiæ Lipsensis Botanico, viro eruditionis eximiæ, & cando-

ris rari, adscribes!

NOTITIÆ REGNI VEGE

LIBER PRIMUS

in qvo .
ARBORUM SERIES.

CAPUT I.

ARBORES POM-ACINIFERAL.

Rbores (sub quibus & frutices) in aliquot genera abeunt, Pomiferas nempe. (quarum frutius ad rotunditatem vergunt, & carne pulposa ac eduli, vel tali aliqva substantia, quamvis heterogenea. qvz tota vel magna ex parte sit edendo, constant sive ossa qvod vitum frutium gerant, sive ossa qvod vitum frutiucingi dicitur. Nucsseras, Glandiseras, Aromaticas, Bacciseras, Lachrymiseras, Siliquatas, Rhodosseras, & Miscellas. Pomisera, qua poma cura acinus ferunt, in tres classes assipescutur.

ARBORES POMIFERAE.

Ad primam Classem pertinent, Ponsus seu Malus, Malus Cydonia, Citria, Limonia, Arantia, Punica & Pyym. (1) Pomº seu Malus, unhia aquatione indiget & cura, Folia carnofa, flores foliati, fructus iriequaige (pomum, μῆλοι, malum) callo se commendat, άyazozaga ., femen, quod acinu, messibus redditur, tunica contentu, quam pericarpion cingit, Que mustea (uiniun-אמ, אלעאטעים profert, tam citò fructura perficit, ut iterum se flore induat. Orimalidibus peculiare acerbitatis & improbitatis convicium, & vis tanta, ut aciem g'adii perstringat. Dyonisiorum in amoribus usus. Dacica prima adventu, & decerpi properantia. Orthomasticis à mammarum effigie, Spadonits à contritione castrati seminis, Gemellis (melophyllis) à foliis nomen. Pannucea celerrime in rugas marcefcunt, Pulmonea stolide tument. Melapia cognationem cum pyris habent. Syricis rutilus rubensq; color. Appiana, Scandiana, Claudiana, Sceprians ptianas. Sestiana, Cestiana, Cestomela, Pezomela, Quiriniaca, Polusina, Ameriana, Epirotica, Mertiana seu Mattiana, Delphica, Mordiana, sui (unt generis; ut & Scantiana, Petisia, non longe antePlinium adoptata, Varina. Ograna seu Ogratia, Versana, Setania. & Platanaria. Lapidosa calculos into habent (2) Malo Cydonia seu Cotonex à Cydone, Catone vel tomento nomen. Mala, (quæ Cotonea, Cydonia, Hesperidum aurea; κοδύμκλα, λαξώμαλα) renuilanugine teguntur, & incurvatos trahunt ramos, prohibent q; crescere parentem; A 2090 a parva & odorata; struthia (fruthiomela) magna, odoratius q; vibrant, nostratia candidiora, Chrysomela incisuris distingvuntur, colore ad aurum inclinato. Mulviana strutheis insitorum genus. (3.) Malus Citria, quæ & Affyria, Citrus, मामेर्ट्य मार्गाम & कड द्रामा, in Media & Persia olim frequens, spinosis fastigiis hispidaturgescit, & onere proventus semper gravatur. Nam protinus arq; poma

4 poma deciderunt, maturitate alia profuberant; eaq; tantum est opimitatimora, fœtus ut decidant antè nati : Fructui, (qui malum Medicum, Persicum, Assyrium, Citrium, * *** Person, nitegi, unhonitegy, เรอสเรา เอง , หรอใช่ unhor) triftes fueci, tardusq; apor. Beneficium olim foli Mediæ datum, nec potuit, natura resistente, alia terra mutuari. (4) De Limonia nihil apud Veteres. Pomum aliquando verrucosum, digitatum, racemosum, scabiosum. Præstabile Limonis genus Lumia est. (5.) Arantia ignotapriscis, hodiè Aurantia, Arengia, Aurea, Anarantia, Nerantzia, Arangius leu Citreus dicitur, In fructu, fquimalum aureum aurantium, arantium, & Rantium,) aureus cortici color, nonnullis malum Cestianum. Est aliquando corniculatus, virgatus, ftriatus, nanus &c. (6.) Malus Punica, apud Pœnos circa Carthaginem plurima, pour seu pou quia i hoi acinis, flore, pediculis, respodet. Sangvineis & super fructum insidentibus se floribus bus induit, qui mole corporis erumpentes, serius apparent, Fructus, (qui malum Punicum & Granatum, ab interiore granorum multitudine,) inter aneideun, constatá; vasculis. Cortici Malicorii & oidis nomen, novit illo vulgue perficere coria; granis nonné ou ; flori adulto, Cytini; sylvestri, balaustii. Calyces, in quibes flos mox fœtus clauditur, Ampullagia, quia turgidi ampullarum inftar , ολόχοι ἀυχειίοι, quia cervicem longam referunt. Promeneis à Promeno Cretensi vocabulums A mughva circa Solos furgunt, candidis ribus&b'adicribo à natura acinis. Samia & Agyptia, Erythrocomis, & Lena cocomu, vel potins Erythrococcu& Leucococcis d'ffingvuntur. In Ponto amplæ opacitatis. (7.) Pyrus Awi , in Apia regione primum nata esse creditur. Sylveftris, Latine Pyrastrum, ox n seu "yz", qvia fructus acerbitate sua serè fuffocat : "xxx, quia in mandedo ftrepitum quendam edit. Azças genus quod taide maturescit Ex Urbanis Pho-

ARBORES POMIFERAE.

Phoconsis, mutilatione melior. Fructus, 4714, Pyra, pyramidis quasi similitudine. Ex his Hordearia hordei mesfistempore maturantur, Syria, colorisnigri serissima omnium. Onychina, ungvis instar candicant, Voluma, volam manus implent. Libralia amplitudinem f.bi ponderis nomine afferunt. Maidras Galeni magna, Regia minimo pediculo sessilia. Authores nobilitavere, Decimiana, (decumana, decimana) Dolabelliana longiffimi pediculi Pompejana, Lyceriana, Severiana, Tyranniana seu Turiniana, Lateriana. Macrob. Lateresiana, Colum. Lateritana, Anitiana, Tiberiana, Coriolana Brutia, Tonsorina, Damejana, Ubertina Patrix nomina debent, Crustumina, Tarentina, qua ad hyemem usq; ad matrem pendent gelumaturescentia, Amerina Picentina, A. lexandrina, Numidiana, Graca, Bergomatica, Forensia, Certolina & Signina. Tempori, Favoniana, Post autumnalia, sementina, à sementinis nis feriis, Juniola, Uvacea, Fænaria, Margarithana. Colori, lattea, testacea. Odorimyrapia, laurea, rosata, Chyrotecalia, Herolina. Sapori, mustea, falerna: Figura, ampullacea, & cucurbitina, bicipitia, campanacea, xeseyéceus, brassicana, dorsalia, trochapia. C ostitutioni, bydrapia, lardina, searkaia. Præftantiæ, Regalia, Leonina, Papalia, Bonchristiana, Herilia; Incerta nominum causa Barbaricis, Venereis, Patriciis, Voconiis, Superbis, que parva, sed ocyssima. De Macrobii Cerritis, Cervisis, Lollianis, Lanuvinis, Milesis, Orbiculatis, Precianis, Rubellis, Fullianis, Titianis, Rimosis Mestilis, Sixtilianis, Valerianis nihil, Ab insitione sunt Morapora, Pomapora, Pyropyhylla. II. In classe secunda habemus Ficum, Sycomorum, Morum, Arbutum, Mespelum, Sorbum.(1) Ficus oven, outen, fructus rudimentum cum impetu repente expellit, propter fæmineam mollitiem ad creicendum prona; ramizendas la-Geum succum fundunt. Foliu remerie A 4 &qua-

ARBORES POMIFERAE.

& quali remirano, & Seiar. Nullo flora exhilaratur, nec na ales pomorum recursus annuos versicolore nuncio promittit. Pomi admirabilis festinatio, unius in cunctis ad maturitatem properantis arte naturæ. Immaturum "hundor & igl sor, groffum, ficulam vocant: falsam maturitatis speciem præseferentem φηλήκα, δικάδα; novellum συκάδε; maturum κόλυθεον συκόν; maturum & ficcatum igádu; veterem fale conditum xonlin & Caricam; nec recentem nec aridum psytalliam; interiora verò no seu pingue. Fundus pomi eft bugans, hinc moores oppaniera, fuccus Ganta, fernina nevyaguidai, frumenta & interiora grana, folliculi gluma audiunt. Sylvefres eft Diof. ayesa oben Athen ien . Plunar iein Wicand. nead., Meffeniis regiro, quia caprorum inftarlascivit, & quia parietes, maceries & ma mora teindit; Caprificus, fructus coccyga, quèd fimul cum cuculo verno rempore appareat. Maturatio ex culicibus, qui ex granis. Fraudati

dati alimento in matre, putri ejus tabe, ad cognatam volant; & ubi avidiore pastu, coriis apertis penecravere, intus folem primum secum inducunt, aërales q; auras immittunt foraminibus apertis: tum laceum humorem, hocest, infantiam pomi absumunt. Indice superiores rami in excelfum emicant, fylvofa multitudine, vasto matris corpore, ut sexaginta passus pleraq: or be colligant, umbræ bina stadia operiant. Idea lignum contortum, deuxis, superiore parte in orbem comosum. Ficuum de catero domesticarum plurima funt genera. A Patria denominantur, Laconica, Tiburtine, Lybice qua &scissa, Africana, Cortana (Coctana,) Phibalea seu Myrrhine, Tarentine, qux & Ome, Saguntina, Tellana, Herculea. Chia seni siniles Baccho. Chalcidica aliquando, trifero proventu. Caria qua placebant cute in Ægypto. Caunea, quibus patria, ubi mortui ambulat. Alexandrine candicante tima cognomine deli-

AS

delicatæ. Lydis quæ & aiplonas pidum tergum. Phrygia divinus cibus. Hyrcane ex arboribus, quæ modios CCLXX. ferunt. Agilides ex caricis amplissimæ, Marinis nullum folium. (2) Personis se debent Liviana seuLivia, Pompejana, Augusta, Calpurnica. (3.) Quæ tempestive maturantur, præcoque , megdeuna, meureeneg & Theriace audiunt. Hybernarum fingularis ratio. Hæ arbores hyeme fimo contectæ, deprehensæque in his hyeme grossi, quæ mitiore cœlo refoslæ, cum arbore, atq in lucem remissa foles novos, quam quibus vixere accipiunt (4.) A coloribus nomen habet Leucomphalea, (umbilicalba, Asoxopuja, leucopulla) Porphyritis, Chelidonia, (hirundinaria Egudeguinayva. Acuoria, Arundinea, arundinum foliis maculâ variata, Albicerata Albula Acunceire , Coturnicina pulla, cujo carica xurem, quia instar ollarum nigræ. Athen. xogginen συκα. Hefych. κορω ωζα Svidæ corvina (ς.) Accidetialibi vendicăt siccatas (caricasixádas) quæ senescunt in arbore, anusq; destillant gummi modò lacrymam, panisq; fimul & obsonii vicem implent, Callistruthicas (passarias Callifruthas) que roseo semine rident. Scissas qua arundine & digitis in duas scindebantur partes. Duplices quæ inter præstantiores, cum Mariscis exdem. Marisca autem (Burinas Afinina, Afinastræ) pingves & fatuæ. Regia, cum oxuegouoixious & Sycobalilicis exdem. Generosis caro acini non pauca & folidior. Toxelie fagittæ inftar palatum vulnerant. Duricorie (nuduraja nodársa) duro sunt corio. Mammillane que similitudinem Lydiarum habent, Taceo Arateas seu Charitias Bringi darides, Cucurbitinas, Ludias. Apud Athenaum xipoxoidadoa funt flavæ & tanquam excavatæ, όλικδια fylvestres; σάχες λάφια, carne cuti cervorum similes. descorta more draconum contortæ; κεπισμα fontanæ; μύλαιπα molæinstar rotundæ; λαπύεια, πίκείλο, μελατοφία, άσκαλανικα, ἀκάδεα, νικύ=

12

Ain, nodegus, popuarius, pidias, ninigosis apud Græcos invenies. (2.) Sycomoro, quæ ouxonogala similitudinem ad mori arborem & fici fructu habet, Celfo Morosycus, Pandectis συκάμιο, Ægyptia nempe, aliis oux, quia fructus similis. Materia cæsa stagnis mei gitur, cum diu in liquore desederit, levior facta sustollitur, & (quod natura in alio ligni genere no recipit) fit humore ficca. Pomanon ramistantum gestitat, sed & caudice. Usq; adeò fœcunditatis suæ augusta est, Septiesq; ea unico anno sufficit, ita ut si pomum decerpferis, alterum fine mora protuberet. Affinis ficus Cypria in Creta, quæ poma quaterna in caudice fundit, toties & germinat (3.) Morus ouxaulos συκαμινέα, μοςία Alexandrinis, συκή contracte Hippocrati fapiétissima arborum, novissimis floret, nec nis exacto frigore: Sed cum capit, in tantum universa germinatio erumpit, ut una nocte peragat etiam cum frepitu (calore phalangem quafifaciente,) flos fructui fructui toti insidet, in mediis inculcatus, fallens interdum propter lanuginem, ut concerni nequeat. Rudimentum fructus à θεντα τάχυν Sophocles dixit, PomumPlinig συκάμινον, vetustissimi Græcorum, négo recentiores, ab Archigenis avo. Minimum in hacarbore ingenia profecerűt. (4) Arburo qui noivago, nonago Epimelis Galeni Chamecerasus Myrleani, coma hyene viridis fructo minutis corpufculis quasi paleaceis aut furfureis extat, fructui terræ fimilis in far quafi plus justo comestus, vini instar caput aggravat. Maturescit anno pariterá; floret subnascens, prior coquitur Phavor. "xv. λον f. άκυλ Pollue.μομύκηλα. aliis μαμήκολον, μεμύνοιλον, ἀπομάκυλα, μαμαμκυλον, μεμύκηλον, red stime usuajzudor, Mismacylon Plin. Unedo similis Adrachne (qua aliis à deáχινιά δεάχλι, άνδεακλα, portulaca potulaca, cortice hyeme circurupi solito, & qui circumgelatus videri possit.(5) Mespilus (usoxix 3 , merwin) frudu qui neox xor est molliore, pulpa sordidà, cristato

A 7 capite

14

capite Regum imitatur coronas Anchedon, Aronia Dioscoridis trigrania est seu rambue, quia tria intus ossicula continet. Satanea seu Satania, quæ & irundis, quia juxta malos nascitur. iisdemq; feliciter inseritur, Pomum fert umbilico latiore, quod imuhhus & Amamelis audit. A . Indoiceidhe feu Gallica in orbem comatur ligno nullam putredinem sentiente, Chamamespilus pumila est. Ejus generis Oxyacantha ¿ ¿ ux ús 9 . pyraftro fimilis, ípinosa, fructu myrto simili rubro. Dicitur & moein ab urentibus aculeis, mosiaxáv9n feu rubra spina, quia lignum ad hunc calorem inclinat, Pyxacantha, Tyracantha sed male, Spina acuta & spina appendix, cujus baccæ appendices vocantur. Cratægus «euraya» materia versicolore fructu olivæ fylvestris magnitudine savo &nigrescente, fucco mespilaceo, & Hypomelides poma forbo similia. (6) Sorbo comaconcinna & verticem nucis pineæ repræsentans: folia condita inversus ala modo à lateribus emicant, laciniis pennatim ad nervos deductis: fructoramos circumdati ex omni parte uvarum modo, ovi forma, colore luteti referente, hinc & & or Græcis, degravant. Fert & Cachryodem germinationem olivæ instar. Ex generibus Torminale remedio tantum probabile, assiduum proventu, minimumq; pomo; Andromacho taperno velitificio.

CAPUT II.

ARBORES POM- OSSIFERÆ

Rbores, quæ poma ferunt, qvib. vitium fructu cingitur, funt: Malus Persica, Armeniaca, Persea Prunus, Myroba-

lanus, Sebestena, Ziziphus, Cornus, Lotus, Cerasus, Chamacerasus, Oenoplia, Aria, Amamelis, Cotonaster, I. Malus Perfica antiquissimis weçous, negocia migras seu à Perside, seu à Perseo, qui è Cephai regno allatam Mycenis agris consevit: poducius, quia rosti Floris est, & in Rhodo ad storem tantum pervemire, sed perperam creditur, qua vox sequentibus temporibus in degarans & Seginior forte mutata. Pomis, que rara in ramis non alia sugacia, longissima decerptis bidui mora est, coguntque se venundari. Foris corpus intus lignum, vitium q; cinctum fructu.cum alibi fructus muniatur vitio. Diofc. Πεςοικά μήλα aliis Πεςοικά κοκκύμηλα. Μαcrob. Nux mollusca. Nucleos Nicand. zágoz, quòd lignosum operimentum habeant, Dioscorid. reguent the dea vocat. Duracinis, qua & Adoptiva Martiali, quia ev arboribus insitis progignuntur, jodani a vel jodanirea Nicandro, quia rosam olet, durum adhæret corpus à lignoq; avelli nequit, triceni nummi fingulis Romæ pretium; hine Cara Martiali. Afatica, pigro fœtu frigoribus veniunt. Pracocibus (Pracoquis) flores ante folia. Intra triginta annos tempore Plinii reperta, denariisq; primo venundata singula. Superantia à Sabinis: Popularia undig; veniebant. (2.) Armeniaca quæ & Armenia, Agustianh, ab externa natione & menousia, proxime ab Amygdala floret. Fructum qui inter pruna Columelia, Romani Pracocia & ut apud Græcos leg tur πρ ηπόκκια, πρεκόκκια, πεοπόκεια, βερεκόκκια, quo vocabulo Sethi usus dixerunt. Peculiaris impudentia nucibus insitarum, qua faciemParentis, succumque adoptionis exhibent, appellata ab utroq; Nucipruna. (3.) Persea, Ægyptia nempe, arbor adspectu formosa & ad pyrum accedens, folium lingvæ simile, fructus logioris pyri magnitudine, herbidus post rubescens, dulcis & innocuus, etiam largiorem mandentibus, inque en zeurexódanta, femper habet poma subnascentibus aliis, novus anniculum occupat.&Etefiarum flatu maturatur. Serò & cum difficultate tranfyt, nee in Rhodo quicquam tulit, quod primum ej' hospitium. (4) Prunus, พอหมอนหมด์ parvo post ma'um tempore, florem foliatum, & qui fructui insidet, protrudit, ipsa ex radicibus pullulat sobole densa & pariente matre quas enecat: Ejus quippè mole turba

18 ARBORES - POM- OSSIFERAE.

turba indigesta premitur. Sylvestris теби . б. пуслонициприи Spinus & Spodia dicitur, poma rotunditate & magnitudine Cocci, quæ άγελοκοκκυμίλα. Pruna que κοκκυμήλα quia citò maturantur εξύμαλα, άδεια, μύλτων ex carne hujus dilutus humor, nucleo & semine con-Stant. Hordearia & Avenaria à comitatu frugis dicuntur; Asinina à vilitate. Malina malis sunt insita. A-· mygdalina amygdalis, quibus in ligno nucleus amygdalæ est; nec aliud pomum ingeniosius geminatum. Damafcea qua&Syriaca anegotea Athenao late fumto vocabulo, mádeva quafi maxón δρυα, βεάβυλα quasi alvum ducentia, à Syriæ Damasco cognominantur. Cerina nomen ceræ colorem imitantur. Onychina ungvis, sub messem maturescencia. Brignolensibus à nata li appellatio, nucleus parvus. Nanis & Decumants à quantitate, Tragorchidibus hircinoru testium forma, Portæ Cogliopecora Nascétia in Italia núqua in rugas ficcabantur, quia sui soles defuêre fuêre.(1) Ex Myrobolanorum fructuCitrina, si frangitur gummosa&osse exiguo. Inda (μέλανον μυρηβάλανον χελιλεξι) exos cft. (Kebula, Chebule wholeshe) Subnigra carne multa, ut aqua mergatur. Emblica, inshit inshirt, introducias, inshit, int-Air) pulvinatis divisionibus scinditur. Bellirica Bedide & Bedide multa &denfa carne gravis. Affines, Phanscobalani Tralliani, aquib.ex posca potis vomit' & Chrysobalanus Galeni ab Asclepiade ad fingultum commendatus. (6.) Sebestena (with myxa) Damascenæ pruno popularis propè Sebasten Syriæ urbe nascitur, fert μύξας quæ μύξα, μυξάesa, ob mucosum pomi lentorem. Nixa μυχούτα, μεχούται Sebastina dicuntur Syriaca funt Bura vel potius Buria Hesychio www.faera, quæ post sluvii recesfum colligebantur. (7) Ziziphus temporibus Augusti novissimis ex Syria in Italiam venit, aggeribus in quibus serebatur, præcipuè decora quoniam tum & in techa sylvæ scandebant, fru-Aus Sigupa, Susian, Ziziphajujuba. Eedefiana

20 ARBORES POM OSSIFERAE.

desiana grandissima. Affines eis Tuberes Plinii de arboribus Nomentanis, Syricum (fericum) coloris Syrici puerorum eduliu, Paliurg Africana, cui fructus rotundo, ruber, cedri magnitudine, nucleo non mandendo, Cyrenaica patria, & Connarus seu Paliurus Agathoclis, cui bis quotannis dulcis olivæ phauliæ magnitudine fructus, qui siceatus in farinam, quam pedibus calcant, molitur. (8.) Corno qua rearia & regria, quòd rami cornibus & calvariæ duricie fint similes, medulla nulla, mediale totu offeum, flos subeunte fruelu deciduus, lignu ad radios rotarum utile; aut si quid in ligno cuncandum, vel clavis figendum est, fructus, qui olive similis, rufus seuruber conditur cadis, ne quid non hominis ventri natum effe videaru Agrescit cultu â. Famina qux Inauxeuveia, ligno est for gosa, inutilis baccasó; acerbas & ingustabiles cunctis animantibus profert.SimilisCorno mati Opulius Columelle; fæminæ

ARBORES POM-OSSIFERAE. 21

virga sangvinea Plinii, cujus cortex interior cica rices que presanavêre aperit. (9.) Lotus quadruplex eft, Lotophagitica, que in Africa Celtis, Syrtica Plinio ahmannaßin, danannaßia folio mcifuræ crebriores & quæ ilices viderentur; tam dulci frudus, (cui fabæ magnitudo, color croci, sed antè maturitatem alius & alio, sicut inuvis,) circa Syrtes cibo, ut nomen etiam genti terræq; dederit, nimis hospitali advenarum oblivione: Italica (quæ Romanis Faba Graca) materies cariem non fentit, & pracipuè domibus expetitur, ramoru petulatia, brevi caudice, latissima expaciantium umbra, & in vicinas domos sæpè transilientium. Nulli rami largiores validioresq;, ut dixisse totidem arbores liceat : Fructus quibusdam Aidenve@ Theophrasti. Ad quam Vestalium virginum capillus deferebatur, dicebatur capillata. Cyrenaica, coloris in ligno nigri, quod ad tibias expetitur, radice cultellis capulos brevesq;

alios usus excogitant. Lybica Polybii ex cujus baccis myrti similibo vinum, sed ultra decimum diem non perdurat. (10.) Cerasus Cerasunti Pontico municipio nomen debet. Ante L. Lucullum in Italia non fuit; in Ægypto nullâ curâ olim potuit gigni. Ramosarum etiam XL. cubitorum trabes, zquali duorum cubitorum per totum longitudine. Exfructu, quod Cerasum negarior, & inter baccas aliquado reponitur, Aproniana maximerubent, Attianigerrima, Ceciliana rotunda, Julianis gratus sapor, sed penètan um subarbore sua, adeò teneris, ut gestatum non tolerent. Duracinis leu Campaniis principatus. Macedonica inter prima gratiam annuam colono adferunt, siccantur folibus, condiunturq; cadis. Milefia magis rubent, & movet lotium. Luft_ tanica in Belgica & ripis Rheni dice. bantur. Laurea non ingratæ amaritudinis, insita in lauro. Imperialibus callus carnis rotundior, ossibus oppreffus

pressus, pars soli obversarubescit, aversa candicat. Cognata Lacatha Theophrasti auctu in Macedonia sacilima, Vaccinium Plinii Italia aucupiis sata, Galliz etiam purpurea, tingendi causa ad serviciorum vestes, & Chamacerasus petraa seu Petrocerasum, alias Mahaleb (II.) Chamacerasus humilis est, quitruttu gemino rubro, ocellis aut pupillis duabus infignico frangula dicitur; nullis punctis notatæ, fimbriati flores, baccæ testium instar gemella, qua Cerasa canina. (12.) Oenoplia (Nabeca, Nabea & Napeca Ægyptiis) non spinose, seu-& verò ad nullam frugem pervenit, quia à vermibus corrumpitur: Spinosa pomula corticis maturitate eleganti rubore purpurant. Coccymelea Theophrasti ejusdem generis, cujus fructus zonzumnor, quia cuculo ad suas latebras redeunte floret, natura & magnitudine Mespilis similis. (13.) Aria ex toto lauro similis, lignum roboris instar durissimu, natura perpetuum

ARBORES POM- OSSIFERAE.

tuum, & in opere Mregyo, carbones opt mi. Myrti effigie folio lanato majore Oenaria quibusdam; minore, Pyrus Cervina, & Myrtomelis. (14.) Amamelides seu Amamallides quas Aëtlius Samiorum ououndidus vocat, genus fructus cuiusdam Saporis grati, qui in infula Coo provenit. (15.) Cotonaster, qui folio oblongo serrato (forte Agriomelea Bellonii) in Cretæ montibus exiguorum malorum pyris formâ similium ferax; flores in umbellam digeruntur: qui rotundo non ferrato Gelnero Cydonago audit. Affinis Cyanus arborea Cretensis, folio rotundo argenteo, flore Cyani.

ARBORES NUCI-

A Rhores Nuciferæ πικος καιρία fesrunt, quibus corium durius & lignofum, ut fructum cingi vitis dicero posfis. Atticis ἀκερόδρου & ἄδρους Creten; Cretensibus "xyuda", quia is "xyu seu gluma nascuntur, Abeunt in tres classes.

1. Prima classis continet suglandem, 2. Avellanam, & 3. Castaneam

(1) Nuci juglandi (quæ Δίος βάλανος, fell quia Jovi sacra, seu quia glandem jugulat; Persica, quia è Perside allara; Busilica, quia à Regibus translata; kagoz feu à Caryatide Carya Diana fano, seu quia nie caput lædit, appellatur,) nova accessione jam enatum germen protruditur. Villus, grossis præciduis proportione respondet. Peculiaris natura nucibus honor, geminô protectis operimentô, pulvinati primu calycis, mox lignei putaminis, folumá; hoc pomum compa-Aili operimentô natura clausit; sunt bifidæ putaminum carinæ, loculofæ aliquibus, nucleorum illis quadripartita distinctio, ligne à intercursante membrana. Spongiosa corpora Louy, fungi fructus externum operimentum, Culeola, interius Nauci,

В

iple

26

ipse nievo. Mollusce putamen rumpunt, qua fortè Tarentina, seu potiùs Terentina à tereno, quod Sabinorum lingva molle, & Persica, Basilica exoptimis, Alexandri primum temporibus Gracia, cum Persicis cognita.

(2) Nucis avellana (que patriô nomine ab Avellis oppido Abellina, ab Heraclea Thracum, Heracleotica, à Ponto, ubi copiosè nascitur, Pontica, Sophocli καςύοι καςύσιον. Athen. & Nicandr. λεπτοκάρυον, δίος βάλαν λύπεμο, Hesychio Adaga, aliis longa, audit,)arbor Corylus, cujus cortex maculis albidis peculiariter variatur; fruaum mollis protegit barba: Umbilicus intus in medio ventre. Julus floris vice præludium quoddam', nuci pinez novella fimilis, qui crescit hveme, aperitur vere, callus totus. Calva summo apice nuda est, Kágvor, πεφευγμέτον Lexico. Pranestinis à Carytanis juxta Prænestinum agrum vocabulum, moine Athenao, quia putamen valde lignosum. Hornotinæ quæ

viride & hujus anni. Barbate extremæ partes fimbriatæ barbæ instar:

Longa amicus longior.

(3) Castanea vel Castalis urbs Thesfalix, vel Castana Magnesix, aut Apuliæ nomen dedit: Arbor roboribus proxima, materia quæ pandatur, & cujus solum pondus in cibis in vitio; fructui armatum echinatô calvce vallum, triniq; quibusdam ex uno partus, & mirum vilissima esse, quæ tanta naturæ cura occupavit. Molitur & præstat jejunio quandam imaginem panis, Poëtis. Διός βάλανι, Nican. λάπιμα. Gal. Normuni à cortice, qui Ner , aliis xaeba iuscina & iustia, quia ibi plurima, mairea Athen. quia lata; Agelocho μότα, quia cortex interior linamenti instar concerpi & vulneribus indi potest; nisi malis autra vel autra legere; quasi proventus ejus messis instar sit incolis. Balanitis oblongior, palmulis similis, spontè prosiliens, i. e. echino suo promta exui. Coctiva seu popularis triangularis est & nigra. Tarentina plana

plana, facilis nec operofa cibo. Salariane à Salariensi colonia in Hispania nomen. Sardiana, â Sardibo. Leucænæ, à loco Idæ montis. Madarès, mitis, echinô minàs asperiore vestitur. Topiáλικ aliis τιμόλικ , γυμνόλικ potiùs dicenda. Aexiges quale genus sit? ignoratur.

II. In Classe Secunda sunt, Amyg-

dalus, & Styrax. I. Amygdalus kuvzdan (seu cum circumflexo cum acuto in penultima) & à Lyourgi Thracum Regis filia Phyllis; ex his quæ hyeme Aquilâ exoriente concipiunt', floret prima omnium mense januario, hinc Hebr. 72. vi. gilans, fructus Martiô maturatur, tenui ore, sed simili juglandium summo operimento, & secundo Putaminis, Latinis Amygdala, & Amygdalum, Nux Thasia, Varroni Nux Graca, quia ex Græcia in Italiam allata; Aμύγδαλον, άμυγδαλή, άμυγδαλίς Græcis, Atheneo μύκηεων, quò vocabulô μεγάλα núgua, Lacones vocant; Epicharmo κατουρτώγονα κάςυα, quía putamé à vetis arrofum. Nasse molles, & Athenaus διαφέριε vocat. Cyprie oblonga & fal. catæ. Amaris præmanfis nulla à nimio potu noxa.

(2) Styrax rubra officinarum, qua & lignum aquila Thuijndcorum, Thymiama Diofeoridi fragmenta dicuntur exsucca, corticofa, libro Sycomori fimilia, quibus igni admotis vix aliquid sudoris; Flamma nec claranec pertinax. Affinia, si non eadens; Lacapthum Narthe fericatum, seu Sytrichatum. Narcaphton, Nascaphton, Mascaphton, Mascaphton, Mascaphton, Mascaphton.

III. Classis tertiæ sunt: Pistacia

& Glans ungventaria.

(1) Pissace, qua τις άκια, φις άκια, βις άκια; fructus dùm in ramis pendet άμυς βις άκια γολος, putamine quod nucleum ambit rubrò, qui Fissicum, Fissicorum granum, Pissacium, άκ άκιος, φις άκιος τις Cortices καναάλιδης dicitur. Ipsa Italia è Syria sub Tiberio illata. Μανό sub corio longi ossei veluti testiculi:

B 3 Syl-

ARBORES NUCIFERAE. 20 forte Staphylodendron Sylvestris

Plinii.

(2) Glandi ungventariæ (quæ sáxa-, ωμυρεψική) illafa fidelisque sed contorta materia fructus nucis Ponticz magnitudine, odoratus, qui Balanum, Myrobalanum Plin. puegsanaro Græcis Medicis, φοινεκοβάλαν . Tralliano, glans Egyptia aliis. Est à natali fole Syriaca, Thebaica, Troglodytica, Æthiopica, & Petrza. Major triangularis est, & nucis avellanæ magnitudine, medulianoxia. Minor Ciceri similis magis.

IV. Classiquarta debentur Acer,

& Xylon, leu Goffypium. 1. Acer Tiliz amplitudinis, operum elegantia & fubtilitate cedro fecun-

dum. Nervofum & album opisdaur dicirur; flavum fisili lignò Platani modo crispò macularum discursu Zoylas; crispiùs duriusve, montanum & Carpinus; flavum & non crifpum zaivoraggo, lectirota, quia ex eò tornô currente lectifiunt; è viliore genere

Crassi

Crassivenium, laxum candidum & minus crispum γλίνη, γαλάτων, Campefive Gallscum, è quo Rumpotinum fit.
Affinis Opulus-de quo suprà, Philox.
κασάρολο, arbor maritandis vitibus,
fronderarâ.

(2) Goffpium seu Xylon (Theophrasto Mides ielepoer, Gossampinus Plin.)
lanigera est. Glomus laneus pomi
magnitudine inter virescetem membranam colligitur, qué denticulatis
veluti segmentis hiscente, candidus
eluctatur sectus, Lanugo, bombax &
Coton officinis.

V. Quintam Classem Palma sibi vendicat, qus sola inter arbores unicam in quolibet exortu frondem germinat, ut duodecim frondibus annum expleat, & comam in cacumine circumtonsam, remosque in digitorum modum protensos habet.

point Gracis, quia quarundam sructo sangvineo colore tinguntur. Medulla, qua in cacumine insepano, xe páno, xe páno, xe pra Cerebrum. Folia qua arundinacea.

B 4 Cultrate

32 Cultrato mucrone lateribus in se bifidatis, James & Jamia; quia omnis in cacumine coma, azegouna@ z azeg Bhas ? Theophrasto. Fructus quem sola in fpathis racemis propendentem habet, & spica modo producit, casus à dorso pulvi nata fissura, & in alvo medio plærisq; umbilicatus, Dactylus, pomum, palmula, φοίνιξ, ἐλάτη, βάλαvo . Boggor vel potius Phorago vocatur. Siccatus regynnar maturus phænicobalani, immaturus wanur nomine venit. Involucrum frndus florentium adhuc palma elate vel Spatha, σεβίνιοι feu σεβένιον, δυφίεσμα φλοιδόες, μαχάλη, Anion, & xw84910v audit. Sylvestres foliis pedinatim compositis, incesta libidine etiam mitioribus se miscent. Fructiferas fæminas non fine maribus gignere editò nemore affirmant, circaq; fingulos plures nutare in eum blandioribus comis. Illum erectis hispidum afflatu visuque ipso & pulvere etiam reliquas maritare Babylonicis aërius stipes. Comarum

alix

aliæhincillinc circumflexæ, & duplici ramorum dispositu utrinque capillatz, intuitum picturatum exhibent. Ex Palmulis Caryota globofa. interq: eas Nicolai magnitudine admirabiles. Adelphides Caryotarum sapore forores: mámhou, calcatis fimiles nimiò liquore abuudant, rumpitque fe pomi ipfius in sua matre ebrietas. Inter alias Chydax (balani) à ficciore turba. Æthiopica ex arbore Cacas dictæ, spissantur farinæ modô in panem. Thebarce assiduò vapore torrentes, crustam verius quam cutim obducunt; celeriterque cum sui ardoris anima exspirant, nisi extemplò in cados condiantur, marcefcuntá; non retoftæ furnis. Regiæ Regibus tantum servabantur. Syagre ferini saporis, quem fermè in apris novimus. Margarides seu Margaritides acinis quam balanis similiores. Sandalides suavitate mirabiles. Adifos nullò intus lignô. Sunt & Nucifera inter quas Naldivensis summi æstimii,

34 ARBORES NUCIFERAE.

& qua vinum conosque ferunt. Nox vomica, Metel olculata, Cocculus officinarum, & Anacardsum. huc pertinent.

CAPUT IV.

ARBORES AROMA-

Rhores Aromatica vocantur, qua in administration off, quod cibos aprat nec in survey que messar que messar que messar que messar actificit. Surda Duvaua i o diaux pupesourios. Areadihus sunt a unha, deudunha, aliis de o una messar per aromate est esta esta pour un illud L X X. est de de proper a de pour un illud L X X. est de de proper a pour un illud L X X. est de de proper a pour un illud L X X. est de de proper a pour un illud L X X. est de de proper a pour una granda de proper a pour la company de proper a pour la company de la company de

(1.) Nux myrestica priscis ignota,

ab odore moschi nomen sortitur. Operimentum interius Macis, à quo Macer Abensinæ, Talicafar diversum quid. Affinia Chrysobalanus cui aureus color. Comacum quod probatiffimis ungven is miscetur. Cinnamon Caryopum vicina à succo veri Cinnami gratia. (2) Cassia. (qua & Canella, Calsia obervé seu fistula, Cassia Eurinh, & Cassia dundes veterinariis) frutex ramis permultis & furculosis, sarmentô in montibus crassiore, foliis piperis, cor tice tenui, cui color, primò cadidus, mox rubescens, tandem niger, fingulari artificio decorticatur, coriis patrescentibus à vermiculis erodicur lignum. Ex prestantiore Diosc. yiles Galen. visi Neoph. visles Gracis Eunuмиоти, Actio of ballamodes forte, brevi est tunicarum fistula: Achi quæ & Adi Plin. Latta & Isocinnamon, aliis Lada, Lada, Alexandrinis Daphnicis, laured enim cortice BARFOG MOTUNITIES Germen Mosyliticum, documentum aliquod Cinnamommi prabet : Ex viliores: B 6

36 ARBORES AROMATICAE.

viliore, Aquenuo, que & Afiphamon, Peripli Authori Acuta Ruell. actua ninigra, & que difruptò cortice inflari non potuit. nith seu norà, & dende, diene & deca. Pfendocassia chi latior fistula, nature every.

(3.) Cianamomum, (quod & Cinnamum, Cinamum, Cimmomum, Eviduamum, Cinamum, Cimmomum, Eviduanor) fitutex quatuor cubitorum, surculosus, foliò origani cæduæ naturæ,
imbre sterilior. Messis nec ortum
Solis anticipabat, nec egrediebatur
occasum; lignum Xylocinnamomum,
quod in sastidia. Mossiticum ex vinoso in cinereum vergens, tenuimvirgaltorum, à Messylo oppido, Zingiber dictum lignoso, vero odore inferius.

(4) Malabathrum, (quod & foliume Ovid. Peralion Planto, Herba Paradif. Isidoro, фімонаті ідодій Plutar. падаgale фімон, Gal. фімон Індина зійія, зарот folio convoluto, arido colote, & odoratiore croco. Non renasti ur, nisi aqua per astivos ardores exsiccata,

cremus

cremiis fomitibusq; aridis terra per uratur. Virgularum quibus trajicitur nervi, streu. Majore foliô Hedrofbarum: minore microfbarum, mediocri mesospherum audit.

(5) Betre (Tembul, Betel) arboribus aliis maritare quastuosum, subsidit, nisi fapius rigetnr: Folii maximus usus, mulieribus etiam tum, cum de conservando genere humano cogi-

tant.

(6) Caryophyllus (Gracis xaguóquinos & καευόφυπον, quafi Nucifolium, cum quo tamen nulla similitudo, Arabibus Karunfel) mediæ demum atatis Scriptoribus nota arbor, formâ lauri, floribus initio candidis, cum in fructum efformantur, viridibus, uri maturuêre rubentibus, qui ficcati nigri evadunt. Caryophillorum quarto liberior proventus triennio vacante vindemià. Ventrico a anthophylla funt. Dentata regia dicuntur. Affinis wojogod feu zugnio. Garyophyllon Plinii in India est Piperis

grano

38 grano simile, grandius, fragiliusve.

(7) Piper (quod & minege Pepeli) arbuscula foliis mali Assyrii, fructus racematim cohæret, semper virens, donec perfecte maturuerit : nec tamen vel baccæ vel pomi commendatio est, sola placet amaritudine,& ob hanc Indi petuntur. Longum fimbriis corylorum, qui primo erumpunt antequam pandantur, comparet Androm. อางเหล่ง, Thophrasto ม่ายนที่มอร Charitoni uaxegninees. Candidum rotundum est, Diosc. ¿upaniçor, Philoni apud Galen. wugades deviner. Androm. seniori ayhain à colore. Nigrum, quod xoure, & nobis in usu. carbunculatur cœli temperie, filmtque semina cassa & inania, βούσμα vocant.

(8) De Cubebunil apud veteres, arbor foliis piperis, fed angustioribus, simili modò in altum repens; fructus Actuatio rousisus. Affines iis Myrtidanum, Hippocratis, quod vicem piperis . præstabat. Piper Persis Corsion Strabonis, quòd frudo piperi similis, aliquantò tamen major. Piper Theophrafti, Caryophyllum Plinii, de quo fuprà & Carpefium Actuarii, Phu odore, sapore & viribus, virgultis vero Cianamomi similia sarmenta.

(9) Amomum enemos, Amoma, frutex in uvæ modum suopte lignò in seipsum convolutus, flos albus, veluti violæ, folia bryoniæ; odor reprehendi nequit, ideò pro quolibet ungvento odorato sumitur. Arrian' pro Ginnamomo accipit, Dyonisius Cinnamomum pro isto; adulteratur herba quæ Amomis, frictis pulvis amomi dicitur.

(10) Cardamomo (quasi nasturtium fuave ita vocatus) folliculi albi. Viridissimum pingve est acutis angu-

Ils, fricanti contumax.

ARBORES GLAN-

DIFERÆ.

Landiferarum fructus glandes, & quinque recenfeutur,
Osercus, Phellodrys, Suber,
Ilex,Fagus. (1)Ouer-

(1) Querous deus arbor non ignotacui sevor, papillis quæ veri fici faciem: antecedunt proportione respondet. Littora ipsa obtinent aviditate nascendi; Suffossaque fructibus, aut propulsæ flatibus; vastas complexu radicum infulas fecum auferunt; at q; ita libratæ stantes navigant ingentium ramorum armamentis. Sylve-Aris (que avesa deus, & Robur) cui meλάιδουν, glans parva, fungi noxii, totaoffea, que es que Gaze placida, alis donefica, Macedonibus isouiseus, & cui novellæ φύλακ nomen, brevior & in orbem commosa; glans Suem diffulam & gravidam facit. Awhar veteribus libris Aezops vel Aezops, Pin. Cerrus Maced. Affris, materiam habet rectissimam, glandem triftem & horridam, parxer seu selor muscosô villo pannis arentibus fimili, quod Hefych, σφακον: Diofeor, σπλάγχιος, aliis herba parasitica, додийден Вогит, Arab. Unea. Gazz tenis. Anarogona lati folia reclitudo & ex celsitas à præcedents dente secuda. Theocriti Schol. zinzele. Fagus seu Esculus (qua Gracis Phy . φηγίς, φάγ . Baflo γεανίτζα) minime in rectum affurgit, nec ita πολυμήχαλος; glans dulcissima & quà obsessi duravere minus morosa nascitur. Αλίφλοι Φο Vitell. Crasicortex, Gaza male salsicortex, aliis iu 3 úp xou , caudice & cortice est crassissimô, sed plerumque cavô & fungosô, fummâ & imâ parte in lapideam duritiem degenerat. Habet excrementa, ouxuniodes nempe specie mori aidorades colis effigiem repræfentans, ταυερχέφαλον, (quod tauri caput quodammodòxmulatur.) Sphagnon seu bryon de quo supra, gallas, & pillulas. Galla noctu semper universa na-Scitur. Omphacitis parva est& xordun wodus; plana levis & perforata. Pillulæ funt lanatæ, capillatæ, μαχαλιγειώς, quibus muscum & nodos seu verrucas, coccos, uvam quercinam, hypodryn &c. adde. Viscum (quod itia, itis, Euboenfibus, hyphear Arcadibus) fatum nullò modô nascitur, nec nisi per alvum avium redditedditum: Hæc est natura ut nisi maturatum, in ventre avium non proveniar.

(2) Phellodrys mediæ est inser quercum & slicem naturæ, mollior & subtillor ista; durior ac Spissior illå decorticati ligni colore candidior ilice, fulvior quercu, calyce glandis echinatô, verè subteri quercus. Est & muricati folia.

(3) Suber Prais & M.D., quia aquis fupernatat & semper summum petit, arbor caudicosa & austu insignis; caudex detractô cortice (cuius in hyberno fæminarum calceatu usus) in aquis non fluitat, hocque in orbem detracto juvatur. Crassescent strangulat, repieturque intra triennium.

(4.) · Ilict (quæ nei ... quia ferrâ propter duritiem secanda est, & inftar quercis assurgit) aculeata solia; fructus zuna. (quia serò maturescit) novus cum annotino pendet, & veterem occupat, granum puniceum & meridie hyphear: Italica Arcadib.

Smilax religione olim digna. Provinciali, que & Aquifolium ad hæret coccus ceu lens, hyfen aliis, & hingo Gapul. Arabibus Kermes. Granum hoc primoque ceu scabies fruticis; aquifoliæ ilicis Coscylium & quisquilium vocant.

(5.) Fagus, que ifin & igia . Gazæ Scissima (quia facillime in laminas scinditur,) abieti est æqualis; folium celerrime flavescens, & media perte plerumque gignens supernètuberculum duriusculum bacca simile. Recenti cortice scribit ad Duces explorator, incisas literas tegente succo, prodente si ex aruerit. Ex foliis Civica corona militum virtutis in signe, & Clementia Imperatorum, Noluerunt cives saltem esse in pretio, c'arâ professione, servari hominem nefas esse lucri causa. Glans, (quæ nucleis similis,) triangula cu-

te includitur. fuem hilarem

CAPUT

CAPUT VI.

ARBORES BACCI-FERÆ.

Rbores bacciferæ, minores fructus, nec admodum confertos, molliore cortice, qui bacca vocantur, fundunt, funtque aliquot classium.

1. Classis prime funt Tilia, Ostrys, Viburnum, Platanus, Riciaus, Saffafras.

(1) Tilia Oinvea, quia in tenues affulas dispescitur, suntá; inter corticem & lignum interiores veluti membranæ, omnium pomorum adulterium gestat, sole ad Aquilonem scandente folia vertuntur, & solstitium dicitur fieri. Ingessit hoc manibus ipsis agricolarnm natura, ut confectu syderis fignum habeatur. Ex cortice tuguriorum prætexta.

(2) Ofryz, qua & Ofrys breus, orgins cottice & ramis fago fimilis, materies dura, & qua domui illatà difficiles partus fieri produnt, per folia tota

incifuræ

umbilicis foliaceis, alteri racemosus.

lupulo fimilis.

(3) Viburno (Lantana) folia pulvisculô albô infernè consperguntut.

(4) Platanus * NaTavioros late diffusis ramis & nemorosô vertice luvuriat. Hinc Degentexis & inpidapos fractus Beiσιμ@ nullus, hinc ἄτωςπ@ ad Morinos usque pervecta, ad tributarium etiam pertinuit folum, ut gentes vectigal & pro umbra penderent. Tantum postea honoris increvit, ut merô infusô enutrirentur, doceremusq; etiam arbores vina porare. Domicilii modo in Lycia cara, & se vastis protegens ramis, in qua ne aliquid deeffet spelunca imagini, saxea intus crepidinis corona, muscatos complexa pumices. Coactæ brevitatis Chame platanus est.

(5.) Ricinus xerter ude, rhounes dyeins propter quandam similitudinem, palma Christi, & pentadactylus, quia folia palmam expansis d'gitis quo-

dam-

dammodò æmulantur, Sefeli Cyprium ouminumeror, Granum Regium, Majus Mesus Kerva, & sicus infernalis vocatur. Semina ricinum animalculum repræsentant, in triquetris muricatis vasculis, Thyrso muscosorum nucamentorum glomus, semini Cataputiz nomen.

(6) Sassafras veteribus ignota, lignum Sassepes floridum, &c. audit, luis Venerez levamentum, pectines in materia tiliacea, sapor & odor anisi.

II. Classis secunda sunt Berberis, Grossularia, Ribes, Sambucus, Laurus, Laureola, Chamelan, Thymelan, Cncooron.

(1) Berberis nemo inter antiquos meminit. Nec Oxyacantha est, nec Colythea. Quia trium spinarum ipfi ad fingulos nodos perpetualferies, ideò quasi trifurcato ordine prodire videntur.

(2) Groffularia, nec " , nec Canothus ARBORES BACCIFERAE. 47
nothus spinosa, flos ex herbaceo al-

(3) Ribes est groffularia non spinofa. Est & acino multiplici, μούκαις» Nigro olet folium, bacca piper olitoribus Gallis.

(4) Sambucus Q. Sereno Sabuca metri caurà. Græcus durn à littore, vel quia flexibilis, κεφοξυλώμα Myrepfo, quialignum inane & leve, de deires quia magis ad arborem accedit quam alia. Procerior sentis faciendis aptisfima quorum plagase contrahat protinus, eludatque sium vulnus, & ob id contumaciùs admittat ferrum. Racemosa rubra Cervina dicitur, quia ejus foliis delectantur Cervi Rosea flores pilæ in modum conglobatos gerit. Humilior Ebulm est, qui & Chamaatte & Boranwiesiau Galeno, quia non altè surgit, Nicomedi Jatrosoph. inesiesor, Neophyto imesoeis, Glossis imisoes, aliis isoes, quia purgandi facultate helleboro non cedit Elion vel potius Helios quia in palustribus nascitur.

nascitur, Agria & Euboice Actuario. Florem zaránor Ægineta dixit. Ex affinibus *vyd Theophrasti montibus propria, & Seguman ejusdem, Emine-Aoiores @, quæ radicibus multis constat, & umbrosis locis gaudet.

(5) Laurus olim Laudea & Laurea, Græcis dup,, quòd inter urendum crepitum edat, unitikor puror, quia à vatici naturis admordebatur, κωμύς, κορυθώλη, & κορυθαλαίμο. Quia οι κλάθοι κόρμη θάλ-Auri, naminirano seu putchri folia. 7anitrix Cafarum & Pontificum quia ante eorum fores excubabat, antinang quia fulmine non tangitur. Ramus dicitur grang, quem manuDeo cane, tes tenebant : folia, καμμάτιδες, quibus liba obvolvebantur; hinc ini passa ader; fructus degrides Theophr. Borguos vel soreidor. Plinio uva; degenerat in fata. Ex λεπτοφύλο igniaria remedia olim adversus tonitrua, quib9 vitiantur ova, pullique semiformes interimunturantequam toti partibus suis consumantur. Anagro fertaliquid uvæ instar; gigartum vocant. Sylvestris est Tinus. Mustaci folium maximum, staccidum. Regia, qvæ & Augusta arbore & folio amplissima. Baccastam appellant qvæ baccarum fertilissima. Triumphali, quæ sterilis, Triumphantes utebantur, missa Divo
Augusto è cælo scilicet. Taxa excrescit in medio parvulo folio veluti folii lacinia. Spadoniæ mira opacitatis
patientia. De Insana siqvid navibus
inferebatur, jurgia siebant.

(6.) Laureola, cui folia lauri fimilia, putatur esse veterum Chamadaphne qvia laurum humilem mentitur; solia os adurunt, fructus rotunt dus niger, soliis annexus; ἐυπίταλον, (qvia folia pulchra & splendentia) & Daphnoides, cui cortex viscosius valde, solia lauri os accendunt, pe-

plium ob vires similes.

(7.) Chamelae (qvæ χαμιλώμα qvasi humilis olea , oleago & Oleastella) folia oleæ amara, qvæ arteriam abradunt, Plinio frutex faxosu, qvia in

petris

petris reperitur, recentioribus Tricoccum à fructu qvitalis, al is Thymelea, Cneorum Pyrofachne seu arrow, Coccum, gnidium, Mauris communi cum præcedente nomine Mezereon.

(8. Thymelea, Doustage, mixta qvafi ex Tithymalo, quoad vires, & olea, qvoad folia facies, qvæ gummofa, fi mordeantur, Appellatur & Chamelea ob affinitatem, zvejs zwn, ignis palea ab urente natura, xisegy, xinsegy, xiloegr & worror, quod de folis sumendum, qvia tundenda erant ut fibræ tollerentur. Semen est coccum gnidium. sen Cnidium, granum gnidium, granum Cocci nar ikoglio Plinio linum à similitudine Euboënsibus Ætolion, Græcis zildior, zildzwi, qvia urtica instar urit, barbaris xóznovo, Hippocr. abfolute nónnov. Húc Alypum & Empetrums refer, qvæ qvibusdam Thymeleæ generibus sunt imposita. Et Empetrum qvidem impetris nascitur; aut фанов-Dioscoridi, qvialentis speciem refert, aut regerondis ut qvidam legere malunt, malunt, qvia Marrubio fimile, ut Marcellus air. Datur & qvod ««ξίνθε»γ» seu ««ξίνθε»-γ», qvia in petrosis provenit, & calculos comminuit, vocatur.

(9.) Cneorum fialbum, est foliò depuniode, figura olea, fi nigrum, specie Tamaricis valdè odoratum. Germinat floretque post æqvinostium Autumni & diei. Dicitur & 20 fegoria ad lædendum impellitur. Hygino casa, quia juxta agricolarum casa nascitur.

III. Classe tertia includuntur Myrtus, Ruscus, vitis idea, Buxus, olea, vi-

tex, ligustrum & Phyllirea.

1. Myrtus, qvæ & myrtea uvijins, uvesins præter baccas quæ recentes Myrrhæ odorem æmulum spargunt, profert & uveridæne excrescentiam, qvæ
qvasi manibus myrti caudicem amplectitur. Frutex olim Siculis ånegelm,
ob vim medicam insignem, recentioribus Græcis modernis uegria Maternum Æneæ apud Virg. appellatur, qvia

C 2 Vener

52 Venerifacer, hinc 4009 9 irns puror in Plutarcho & παρθένια μύρτα apud Aristoph. Parthica, qvia ejo plura in Parthia genera. Rami dicuntur floridi, propter pulchritudine, habebant oliminter delicias, ψαλιτάς μυβρινώνας tonfilia myrteta, & Lesbiis ύποθυμιάδες, qvibus se implexis coronabant, qvòd cerebrű sua fragrantia refocillent. Bacca Latinis myrti & murta, officinis myrtilla, Gr. μύςτα. Exotica feu potiùs εξάς ιχα, Conjugalis senis foliorum versibus. Veneri Sacra; Sylvestris, oxymyrsine. In delubro Qvirini Patritia exuberans & læta qvamdiu senatus floruit; flaccescente Marsicô bellô languida autoritas patrum facta est, ac paulatim in sterilitaté emarcuit majestas. Plebeiaibidemretorrida & fqvalida. Noninvita in sepulchris nascitur.

2. Rusco folium xoyxoesons lancez simile, cauliculi νεοθαλείς λαχανευόμθροι asparagi vice comeduntur; ipsa nascitur de consesses. Nomina varia : Romanis est Ruscum, qvod à Castore sumfiffe Plin, scribit, officinis & Medicis, Bruscus, Marcello Empirico Scopa Regia qvia ex ea ruri scopæ, Plin. chamamyrsine seu chamamyrtus, quia planta brevis; confunditur cum alia myrto Sylvestri, Myrepso πεμσκός, Diosc. uverhnávela, qvia folium myrto fimile, μυακάτθα, qvia arcendis muribo aptissima, κειτερμυβρίου Theophr. quod idem cum devuverin, & Myrtacaniha, quia folia myrti acuta& spinosa, avesor unego à radicis similitudine, qua geniculata serpit, & ejusdem est nominis, incultis que locis provenit, qvidam anuels & ange, legunt, qvia co. ronæ habet similitudinem.

3. Vitis Idea, ἄμπιλ⊕ παρὰ Ἰδνι, ex eaparte Idæ nascitur, qvam vocant Phalacras; acini ad latera virgarum nigri, sabæ magnitudine, dulces; vocatur & Myrtillus, à forma baccarum, viris Alexandrina Troadis, & radix Idea. Affines του δροφού του Arbuti, fru-sina Gal, in Ponto foliô Arbuti, fru-

au

Aurubrô, austerô, & Samolus Plinii,

herbanascens in humidis.

4. Buxm. nbz., quia lignô densô, Berecynthia, quia Berecynthia tractu plurimus nascitur. Facilis auctu, & ex Sylvestribus topiario operiarbor; radix aliqvando crispans. Lenem qvietem habere dixt Plinius, silentiô quodam duritie ac pallore commendabilem. Gallicus in motus emittiur. Nostras mitigatur satu, disfusior & densitate parietum, virens semperae tonsilis.

5. Olea, ἐκομα Græcis, & qvidem ingɨ, qvia Sacra Minervæ, eåq; victores in fecto Panathenæorum coronabantur, vernicoma, qvia vere maxime suas comas spargit, radices cancrorum modô se vuolæ, simbricatæ. Germen εκλο Polluci; ramus lanâ obvolutus iιρεσιώτη, slos εξών, cùm slore ερθικό dicitur: Nucleus πόζεν & εναπώς Svidæ, κόκκου. Hesychio; Nodi in arbore γόγγερι. Concipit Vergiliarum exortu; hoc sydus illarum est. Fructus, qvi ολένα, lignoso putamini mo-

les carnea, tunicâ prætenui vestita incumbit; Succus, oleum, quod fi fitienti imbres copioli accessere, in amurcam vitiatur: Media olivitas plerumqve medium mensis Decembris. Ex olivis Drupa seu deuneras ante maturitatem decerpuntur, exque illis prima unda preli laudatissima, devoutatis ob maturitatem decidunt, igadus & vegriuus vocant. Annades seunoλυμβάλες & mareides fine accersita commendatione pura oleo suo innatant, & mur â condiuntur, hinc conditivæ, iisque veteres edendi cupiditatem redintegrabant. Orchitis, quæ Orchita, Orchas, Archemora testiculos refert nucis juglandis magnitudine; melius in escam, quam liquorem ftringitur. Parifie (qvæ & Regia, fortè & posca) plurimum carnis, finditurque antequam molæ subjiciatur, qvia vapores fert, optime menualin dicitut. Radium qui à longitudine ita vocatur, cum præcedentibusocyssime occupatum amurcæ cogit C 4

decidere. Oxésus, contuse, quas apud Pollucem πυςήνας Poëtæ vocant, Athenienses τίμφυλα. Callosa in Martium mensem differuntur: contra humores pugaant, ob idque minimæ. Liciniana & Licinia ab inventore Licinio nomen accepit. Cominia, Contia quæ non anteFavonii afflatum nigre-Scie. Phaulia, quæ Sabinis Regia, aliis Majorina, grandissima & minimô succô. Algiana cum Albiceri, fortè & Albigeri eadem. Navia, Culminia, Catoni Colmiana, Plinio Comina, Columella Culminia. Circites, Murtea, pugrim, à magnitudine myrti. Picena, qua in Piceno nascitur, Sidicina, Aquilia, Salentina, cujus Varromeminit, & Sergia, seu Sergiana, qvæ plurimum dat olei, & frigus fert. καλιείφαι omnia folia reliquis contraria in Pantheo produxit. Moria Jupiter Morios custos: Lychnia optimum lumen dant. Eleost aphylon, Ubolina, Uvolea, olea-uva, uvas & olivas parit. Sylvestris , xórus, Oleaster, ล้ทุยเอกล่าน Advication , เกลาุ่น Diosc. ex sativa nucleo nascitur. Insetta ของแต่สิงธุรกิลสุดธุ qvarum fructus Pherecrates รอุเหติจ กระของสะบุ เมนะอำนาจการ quia parum proferunt olei. Proferunt เก็มสุดธุลการ

6. Agnus castus, frutex qvi cultura in arborem affurgit, nodi geminati, virgulta fractu contumacia, folia olivæ, flos supra fructum sedet. Dicitur & vitex, qvia ex eo corbes viminei, pentaphyllum, propter qving; folia uni pediculo annexa. Gracis ayroquali ayios, id est castus, quia ctiam substrata folia castitatem conservat; hinc germopograferas lectus. Auvos, vimen, propter invictam virgarum fle . xibilitatem. o'co ut Eustathius sapè exponit. wohum ons, multiflora Nicandro, qvia flores verticillatim spicato ordine virgularum fastigia circumdatosfert. Semen à similitudine piper agreste apud Romanos.

7. Ligustrum, arbor foliis oleæ sed mollioribus, quia cum lacte multo slorem muscosum sert Jasione aliqvi-

bus;

18 ARBORES BACCIFERAE.

bus: Eadem cum illa quæ in Oriente Cyprus. Flos Ægyptiis Alcanna, Græcis recentioribus κπιώα, inter coronarias.

8. Phillyrea Cypri magnitudine, folia oleacea, sed nigriora; stores ex herbaceo candicantes, racematim nascentes: Fructus lentisci quasi racematus.

V. Classem gointam sibi vendicaut Philyca, Celastrus, Rhamnus, Lycsum, Rub^o,& Capparis, omnes ferè aculeate

1. Philyca, φιλών semper fronde insignis, Alaternu Plinii, cui nec semen quidem. Affines apharca, ἀφάρεις Theophrasto, qvæ frustum primum uvå nigrescere incipiente maturat, alterum cùm vitis sloret.

2. Celastru undéses, & undéses, gelidissimorum incola.nec ullius cultûs patiens. Oviatardissimè sloret, ideò nec fructum propter ingruentem hyemem perficit: Bacca hîc maguiatdine myrti baccis similis.

3. Rhamnus, ¿séparos frutex circa se-

pes spinis aculeatis, & frudu de bun λακῶδλε, ramijanuis & fenestris oppositi contra veneficia. Vocatur Rhamnus quia spinis quæ xã μαμ Phavormo, non secus ac gladius pungit. Spina alba, heuxuna da contra noxia, Virga Janalis, quia à Jano Cronz Nymphæ pro amuleto cotraStryges data. περσεφόνον, qvia ea suspensa gentiles numen infernum pellebant, ωτυακεβάλις, spina cervalis, quiaspinas cervi cornu ramalia præ se fe rentes gerit, oixérmens apud Nicandrum à Lydis & Mysis. Egropin seurore madens eidem, propter mollia & sub pingvia folia. Ex cognatis Paliurus cui semina lini vel xiquada, in duro officulo, vis movendi urinam. A piazo Nicandro, qvia sepibus convenit.

4. Lycium, arbor spinosa similitudinem serens piperis. Liquorexea mellis crassitudine excodus. Lycium eriam audit. Qvod colore croceò est, igni accenditur. & restinctum rubentem simum edit, optimum.

€ 6

110

Fit ex Lonchite, Appellatur Lycium, λόκιος qvia in Lycia plurimum. πυξάκαιθε, seu buxus aculeatus, à similitudine foliorum cum buxo & spina. Indicum apud Myrepsum, κεοκολύκη, & κεοκολύκιος, à succo croceo, qvô tingebant capillos fæminæ.

s. Rubus vulgaris notitiæ, folium spinosum, fructus racemosus, serò & particulatim maturescit, qui erectus Græcis Baro est qvia aBuro, Latinis Rubus, qvia fructus primo rubent: Sentus, quia acuta, & vepres. Fructus βάτινα, μόρα, μόρα βατώδη, μόρα τῆς βάτε, & μόga βάτινα, mora rubi, σφώρια. Qvi propè à terra deorsum versus desigit capitaradicatur, & ex se nascitur, xaumβάτ : Qvi rarioribus hamis innocentioribusq; Rubus Idaus, quia ibi plurimus. Cui fructus olivæ instar, intus ies wdns, cynosbatus, qvem Pythia in oraculo ξυλίνην κύνα, Didym' Gram. núragos ana Da, Hefych. nováda, alii cynospastum, oxyacantham, canirubum, sentem canis, & rubum caninum yocant; folium folium vestigio hominis simile.

6. Capparis, ************ & Cappar, fpinas geritaduncas, lignum firmius, & per terram in orbem sternitur. Fructus ut olea, cùm dehiscit, album slandis oblongæ figur a prorumpit, in coove grana tangvam Punica rubentia, Arabica peltilens, ophao stapplyllon qvibusdam.

VI. Sextà classe continentur Sabina, Cedrus, Juniperus, Thuja, Bruta, &

Asparagus cum Corruda.

1. Sabina coacta brevitatis, & inlatum magis se fundit, graviodore, in Sabinorum regione copios quia tardè in altum crescit βεράθος, βεράθος , vocatur. 3 ετας 3 υνομένη, quia ara dabat fumos herbis contenta Sabinis. Sunt qui βέραθος, βάρου vocant.

& βάρου vocant.

2. Cedrus baccifera, xibeo, arbor parva, spinosa juniperi modô, sructibus (qvi cedrides) magnitudo myrti. Dura acutô & spinosô folio, ra-

mosam

mosam & nodis infestam oxycedrum dices.

4. Thuja, feu Thujam, Atlantica Citrus feu Cedrus eft; enodis ipfi nitor, lanugo tenuis. & menfarum infania debetur quas feeminz viris contra margaritas regerebant. Gracis 3608 8000, 2000, 2000 Si LXX. Interpretibus flandum; qvibusdam arbor vita.

5. Brute (feu arbori vitæ) finuofus est caudex, materies indiluti ruboris, qui in nigredinem degenerati baccam perpetud finguli rami (uam ferunt, decedunt si anniculæ, cim aliæ ad maturitatem jam pervenere.

6. Asparago cauliculi qui primâ germinatione è terra prodeunt præ-

cipui.

cipui. Ipse Gracis autaenyo. & aroatenyo. quia ex asperis virgulis nascitur, & sapore asperitatem gutturis lenit. Rami spinosi scorpiones, quorum or lim intormentis usus. Silvestrenzori quia in Saxosis nascitur) autaen corradam nuncupant: Qvia in Lybia frequens, Lybicum, qvia Venerem excitat, horminium, qvia tam tenuium & spissarum spinosarum, ut mures arceat, Myacanthon. Talem natura fecerat, ut qvia que demeteret passim. Citus quam asparagi coquuntur, dere properata Augustus.

VII. Septima Classe Taxum & Dras

conem includemus.

1. Taxes qvæ Græcis αίλω, , σμίλω, σμίλω, ξιαίλωξ, αίλως, δε qvia abieti similis, ιλατοίο, sinuata alis est, minus virens, tristis, & ex omnibus sola baccifera, nullo succô. Arcus , & Sagittæ exea, indè Latinis nomen. Tâm pestilentis in Arcadia veneni credita, ut. qui obdormiant sub ea, cibumve adsumant, moriantut,

2. Ex

64 . ARBORES BACCIFERAE.

2. Ex Draconis trunco, qui vehementer scaber, & multis ramis dehiscit, humor per Caniculæ ast 9 sunditur, qui in rubram lachryma denfatur; sed Sangvinis Draconis nomine venit. Candelæ admotus, stammam concipir, liquescitque resinarum instar.

VIII. Octava Classi Fraxinus, Rhus, Cocconilea, & Azedaraeth relinquuntur.

1. Fraxinus, utale, quia ex ea haste quibus homines truncabantur, siebant, non ignota arbor est, Bumelia, longa, & enodis, sett êçua, singula per sein orbem circumasta, Platani Pilularum specie. Materies sub pondere non habet rigorem, sed pandit celeriter, & vetustate emortuo stante liquore sit durior, & in commissure in accoagmentationibus à lentitudine sirmas recipit concatenationes. Floret prius quam serpentes prodeunt, nec ante conditos dimittir

folia;

folia: Fructus lingva avis à similitu-

2. Rhoù, quæ es, Gazæ fluida quia fluxiones compelcit, Arabib^o Sumak à rubore, paribus internodiis conjugatim adhærent ramis folia, quorum nervus medius rubet, & planè èlateribus ordo versus conspicitur. Coriaria, ad βυροολυμίων ramis & folis inservit: καγνούκως, quæ Syriaca, & obsoniorú semine ad obsonia. Rubens semen immaturum.

3. Cocconilea, (Coccygria, Cotinus,) in Apennino visitur, ad lineamenta modòConchilii colore in signis. Cortex densat coria; fructus in lanugi-

nem abit.

4. Azedaraeth, (Azedarath, Azadarach) fémine est adeò venenato, ut taca ba vibus quidem attingatur, attaca canes exanimet. Folia cubitò longiora; nuclei in baccis pentagoni, hexagoni sapè, ex quibus precatorii globuli. Hùc Tuber Plinii sortè spectat.

CAPUT VII.

ARBORES LACHRY-

MIFER A.

Rbores Lachrymifera, gummata, resinas, Olea & succos bisce similes fundant, simula, velbaccas, vel Conos.

I. Baccas cum lacrymis largiuntur Lentiscus, arbor thurifera, Terebinthy, Balfamum, Myrrhifera & Bdellifera:

1. Lentiscus est ramis vimineis &obsequentibus, folia octona, ab uno pediculo cohærent, contrariis inter se pediculis, tribus distinctis remporibus fructum (qui gins,) perficit, hine plebi rustica arandi auspicia. Si gravida egregios acervos profert, largas sperabis ab omine messes. Sic dicitur quia folia lentore quodam lentescunt : Græcis xiros, q. x150s, quòd in dentiscalpia facilè findatur.

2. Arbor Thursfera, nullis præter Arabiam data, ac ne huic quidem ARBORES LACHRYMIFERAE. 67 universæ. Folium lentisci: Matrem enodi fruticare truncô proditum.

3. Terebintho, qui riemos, & rie-\$1.50, materies nigra, morique nefeia; præter fructum ««evweh, quædam «iha», in quibus culicum inftar bestiolæ & aliquod resinosum. Mas sterilis.

4. Balfami, (quod βάνταμο,) folia rutæ proxima, sed candidiora; rami Xylobalfamum, stuctus Carpobalfamum, & κατάμο, lacryma, quæ lapide vel osleis cultris elicitur Opobalfamum. Quod in ramistenue & τεγχάσλο, segnò seu quasi demessile, dicitur: Ferrò lædi vitalia odit. & moritur protinus, super vacua amputari patiens; succus è plagamanat ploratu, sed tenui guttå, lanis colligitur in cornua. Tenui & capillaceà comà Eutheriston Plinio scabrum adspectu, Trahy. Sagadinum Ægyptiorum præstantius.

5. Myrrhifere, folium extremo fpinâ horridulum, caudex à radice

68 ARBORES LACHRYMIFERAE.

quam reliqua sui parte intortus, il-

lasque refrigerata melior.

6. Bdellifera, foliô roboris, fructu caprifici naturaque. De Cancamifera, farcocolla, benjuifera, in Historia, & humoribus.

II. Lacrymas & Conos seu fructus hisce amulos ferunt Cedrus Conifera, Pevce, seu Pinus, Larix, Pitys, seu Pi-

cea, Abies & Cupressus.

2. Pevce seu Pino que Gracis mibes Arcadibus miro, folium capillamenti modò pratenue, seu pinnatum, longum, & mucrone aculeatum, frudus Strobjitu & Pomum Cybeles; reservano quia ternà germinatione genitali

succô turgescit. Sæpè ubertate largisfimâ strangulatur. Alii xóres, xoxxá-Aus, & norágia vocant. Nux altissime suspensa intur exiles nucleos lacunatis includit oris, vestitos alia ferruginis tunicâ, mirâ naturæ curâ molliter semina collocandi, Tarentine digitis fragilia sunt putamina. Nulla arborum avidius se promittit, quô mense ex ea nux decerpitur, eôdem maturescit alia, & sic dispensatur, ut nullo non mense maturescat: Quæ se in arbore ipsa divisere Zamie dicuntur. Pinaster, pinus silvestris est, è medio ramosus, nuces pityides. Quadrifluviæ reregiógo ex altero medullæ latere contrariis ex partibus bini venarum cursus: bifluvia dioco unam tantùm in utramque medullæ partem xxidova gerit; Moro & unam. Affinis Tabulus, nisi in Plinio mendum.

3. Larix (cujus nomenGallo-Græcum fortè à pingvedine) materie emori contumax, interiusque rube-

70 ARBORES LACHRYMIFERAE.

scit: In Macedonia oritur mascula; seminæ radices tantum. Visa ex ea trabs CCXX. pedes longa, bipedali longitudine. Sub conis nuclei soliati, alata intùs semina. Caudici adnascitur agaricus & vetustissimæ medullævice album corio persimile.

4. Pitytscupicea crebrum foliorum agmen, locô floris cyttarus nucamentum gradatum & squammosum, grossis proportione respondens. Adustis radicibus regerminat, decisò cacumine sterilescit. Aseivas cafarepullulat, Sapinus piccâ feritate paulum satu mitigata, Juli pallescente farina turgent. Nux Sapinea cujus nuclei xusus.

5. Abseti (quæ ob celitudinem shárn, & igensulaus, & à foliorum forma emárn) lignum ad intestina opera, (pestable ramentorum crinibus, pampinatô semper orbe se volvens, ad incitandos runcinarum actus. Nodi qui in cœlum tendunt, non ad la vera;

folium

Arbores Lachrymiferae. 71 folium pectinum modo insectum & pungens. Profert cachryn seu Badenou illam quæ pilulæ ferè formå ad urendum efficax, alburnum (Asocor dictum) & agidem ; Quod si przcifa vel demutilata fuerit άμφαυξι, seu αιφιφύων. Ima pars (quia enodis ut Sapinus) Sapinia vocatur, superior fusterna, quia nodosa, ut baculi solent. Ipsa arbor πολύλοπ ., quia cortex tunicis multiplex. Vulnere φοςίδα & πολυφόςον reddi dicunt. Elegantior ascendit si detonderis. Infernas in Apennini ad mare Thuscum, supernas ad Adriaticum cæditur. Fæminæ folia pinnarum modô & quæ versus cacumen. oodoedi testudinem referunt, Bxotorum zaudeaus similia, adeò densa, ut nec imbrem nec nivem admittant. In conis coccali. Morbus tada das 0mnibus mervopieous communis, cum in succum & materiam refinosam ver-

6. Cupressisseu cyparyssis (que odore violenta) fructus bacca, pillula, gal-

tuntur. Unde dades fiunt.

ARBORES LACHRYMIFERAE.

galbulus, juglandi nuci pulvinato calyce tecta aqualis, qui confragolus rimas agit, in clavata tubera dehiscens. In Creta etiam non appellato folo, & sponte, seu non requisita terra naturali, sed quocunque in loco plurima, quamvis semper difficillima nascentium suit, & verè natu morosa. Sacra in Arcadia, mueblio ideò & ferrô intecta. Mas fructu supervacuus; fæmina metain fastigium convolutâ, spreta diu, metæ demûm aspedu non repudiata. Semina tam parva, ut vix perspici possint, non omittendô naturæ miraculô, è tam parvo gigni arbores. Trahitur & in picturas operis topiarii, venatus, classesque & imagines rerum, tenui foliô brevique semper vestiens. Quzstuosissima in satus ratione sylva. vulgoque dotemfilia plantari

Antiqui appella-

bant.

CAPU:

CAPUT IIX.

ARBORES SILI-

QUATÆ.

Sliquate filiquarum varii generis feraces funt, falcatarum, teretium, compressarum, &c. continenturá; tribus classibus.

I. Classis prime sunt Cytisus, Anagyris, Laburnum, Acacia, Genista, Spartium, Scorpius, Genista non spinofa, Chamegenista, Spartium, Coluthca,

Sena, fovus barba.

τ. Cytifus (quem Græci τελόνε, ξίως, πεψύρες η quid am λωτόν μέγων , τεμύρλου, δ foliorum numero, παενίκει, quia eð in vento pecus νίθτοτιαm quasi canit, ἀριόφωλον (quia ab agnis& capris vehementer appetitur) magnô castei proventu in Græcia colitur. Non æstuum, non grandinum aut nivis injuriam expaveseit; imò ne hostem quidem, propter nullam ligni gratiam: Adeò reliquis infestus, ut sub-

D rapto

ARBORES SILIQUATAE. 74 raptô alimentô ferè omnes enecet.

Est & fativus & suz spontis.

2. Anagyridi (quam & Anagyron à loco, & «xonor appellant, propter gravitatem odoris) folia βάρυστμα, parturientibus periapton, flos brafficx, femen in corniculia, renibus fimile, quod per messes durescit.

3. Laburno cum aquis odium; floris cubitalem longitudinem apes

non attingunt. 4. Acacia Egyptia (quaixania & สหลงใน Avyvaria, quia spinosa, & in Ægypto nascitur) flos coronarius, fruaui presso εγχύλισμα. Cappadocica, quæ & Galatica, Pontica, χαμοίζηλ... frequentior spina, semen in convexis folliculis, quarundam filiqua angusto & fragili isthmô intercipiuntur. Eadem cum illa Theophraste acanthos, tota, truncô exceptô, aculeis horrens, tecto idonea, & quæ tertiô annô renascitur. Nigranavium costis utiis, quia in aquis non corrumpitur. s. Genista

s. Genista spartium, modò foliatu, ex cujo in ramistuberculis crocei coloris animalia emergunt, flores in rigidioribus spinis; modò aphyllon, quod chenopoda & echinopoda vocatur.

6. Scorpio (genista spinosa) folium nullum præter spinam, flos post autumnale aquino filiqua cilindracea, Species Ulex Plinii. Da-

tur & purgans.

7. Geniste, fi Scoparia, turbinati subnigricantibus squamis, pulpâ sublutea, ad radicem tuberes, qui Orobanche, rapum genista, hypospartium dicti: Si tinctoria, in Hispania gerit Hemodorum, brachialis aliquando longitudinis, floribus magnis & luteis, totum pingvi & oleosâ materia turgens; feruntur in tauros vaccæ si comedunt. Quæ in Germania crescit Lutea forte Plinii, quam ad Luteolam reduximus.

8. Chamagenista, si Savittalis, folium unum obtusum sine pediculo;

pleræq; humi repunt.

mon, & triphyllon.

10. Coluthea, (quæ arbor Judæ nonnullis) Liparæ olim propria credita, foliô fænu græci, fructu in filiqua magnitudine lentis: Seritur, cùm Arcturus occidit. Cercu fortè species; fert Cachryn clavatam, gemmasg, circa folia, amentaceâ facie. Vesicaria folliculi membranei spirirů velut turgidi. Siliquata scorpioides est.

II. Sene (nonnullis hac Cercis Theophrasti, Dioscoridis Delphinium, Pellecinum, Emperrum, Peplium, Alypon) Alexandrine siliqua falcata, folia ex viridi in slavum declinant. In Septentrione vix trimestre vivit, nec stores nec siliquas promens aut maturans.

12. Jovis barba odit aquas, argenteô foliô, in opere topiario tonfilis, & in rotunditatem spissa.

II. Classi secunda dicantur Siliqua seu Ceratia, Casia sistularis, Tama-

rindus.

1. Siliqua (quæ à corniculorum similitudine xeggiria, xeggiravia, recentioribus Græcis Xylocerata) plantigera imis parribus, & ideò superficie flavescens, succum auferente sobole. Pomô antecedentis anni intra Canis ortus detració statim alterum parit, florem per ArAnrum, hyeme flores enutriente. In siliquis semen, quod nec corpus, nec lignum, nec cartilago dici potest, nec aliud nomen inveniat. Kegária expressa porcorum pabulo servabantur, scrupulos a quoque corticis inter nucleos ruminatione. Sylvestris vulgaris, Siliqua-Strum, Fabago, Arbor Jude, & Arbor amoris nonnullis. Similis huic Acacalis Dioscoridis. Affinis Ceratonia.

78 2. Cassia fistulosa & nigra (qua Cassia fistula, naosia uilayva Actuario, cassiapurgans, faba Aristobuli, & siliqua Ægyptia quibusdam audit) flores foliorum proventum anticipant: In medio capillamenta, quæ successu temporis in crassiores fistulas mutantur, cubitorum tandem duorum longitudine, crassitudine canna. Pulpa intùs membranulis intercipitur nigricans; maturitas spadiceas facit.

3. Tamarindus, quasi Dactylus Indieses, & Silique Arabica, quia ibi-dem provenit. Ex lorum itaminibus corniculorum instar siliquæ, in arcûs figuram, cui massa nigra & acidissima. Folia Occidente Sole siliquas arctissime involvunt, Oriente panduntur. Habetur & in America.

III. Classis tertia complectitur

Evonymon & Nerion. 1. Evonymi (quæ mali Punici est magnitudine, flore violæ albæ odore, & infesto) folium pecus enecat, si

gustetur

gustetur, capras inprimis, nisi præcipiti alvi inanitione purgentur. Siliqua in versus quaternos dividitur: Qua granis rubet, Tetragonia fortè Theophrasti, seu Quadratoria Gazz.

2. Nerii (quod meior, pododovelego, & pododaφm à flore rosa, & foliis laurinis) filiqua adulta lanuginosis tantum villis turget: Radix salsuginosa, flos roseus; vires ad noxia. Dicitur &

Oleander.

CAPITT TX. ARBORES RHO-DOFLORE.

hodoflora roseô flore coronantur, suntque ipsa Rosa, Cistus, Chamacistus, Cistus, ledum, & Ledum Alpinum.

I. Rofa (que podar, apiersor arto, artos per excellentiam, ing peinnue Anacreonti, Arcadibus ἐυόμφαλ - Homero ecos) spina veriùs quam frutice nascitur: Et germinat omnis primò D 4 inclusa inclusa granosô cortice, quô mox intumescente, & in virides alabastros fastigiatô, paulatim rubescens dehifcit, ac sese pandit, in calycis medio sui stantes complexa luteos apices. Partes ejus sunt Calix (alabastrus) globus nondum explicitus, fed connivens. Caput globulus inferior lanugine refertus. Capillamentum tenuja & lutea stamina in medio, quæ ex intimo finu profiliunt. Quod capillamentis infidet flos & anthera: Pars infima folii albida ungvis seu fortex. Ex sylvestribus est Cynorrhodus, in cujus mediis spinis spongiola bedeguar. Pranestina novissimè desinit. Alabandica albicaet folia. Milesia, qua sera, color ardentissimus, nec duodena folia excedit. Graca, seu Lychnis violæ magnitudine, odore nullô. Gracula convolutis foliorum panniculis, semper nascenti similis. Moscheutos è caule malvaceo funditur, & plantatur furculis avulsis. Coroneola seu autumnalis, Mo-Schetta fehetra fortè, à moschi odore, quem mangoniò acquisivit. His adde Centisoliam., Spireolam (Spermoniam.) foliis minutissimis & plurimis, Hierichuntinam, Memphiticam. Sinensem. Apud recentiores ultra quadraginta sunt genera.

- 2. Cisto (quem 2150), & quidam 21-& 2291, & 2102229 vocant) folia hirsuta, rotunda, acerba. Mari slos rosaeus; Fæmine albus: Et in eo color rantùm oblectar, odor abest. Ad radices quiddam mali Punicæ cytino simile, quod Hypocistis, nonnullis ej 300291, i 201229. succus ex eo si exprimatur. Kermesinum sericum diceres, ubi primum emergit. Huc Hydrophyllon Athenzi, & Tuberariams refer.
- 3. Chamacistus multiplex, vulgari flos lureus longô thyrsô dispositus, tripartiris folliculis circumsepitur. Sunt aliis vasculla biside mucronata, semine paleaceô; aliis lucida in tres scutellas triquetras dehiscentia; aliis

12 capitula trigona, pentagona, in quinque capsella in tres carinas, abeuntia. Calyces hirfuti, folliculi turbinati & striati: Sunt & quibus semine deciduô rami exficcantur. Affinis Heliacantha Plinii, quæ & Helyocallis, Panax Chironium, & Helenium

Agyptinm Crateve.

4. Ciftg ledum tert ladanum, quô & Arabia gloriabatur: Forte casuq; hoc, & injuria fieri odoris plures tradidere. Fasticium ex villis hircorum carpitur. Maleficum hoc frondibus animal, tanquam intelligat precia, germina caulium prædulci liquore turgentium carpit, destillantemque succumimprobô barbarum villo abstergit. Stabalon vocatur, à Strobo arbore ad suffitus diversum. Quod nervis in arcum circumdatis trahebatur, adhærescente roscida lanugine, Toxicum. Habet & hypocistidem sobole fragosa, ex luteo in puniceum granati bicoloris gemmante. & Ledum

5. Ledum Alpinum vel habet folia in ambitu villofa & hirfuta, cum floribus campanulæ modô concavis; vel ferrea rubigine nigricantia: Nafcunturque illis & ramis tubercula, nucis vel pisi magnitudine, quibus fungosa pulpa.

CAPUT X.

ARBORES MI-

SCELLÆ.

Rbores miscellas ad sex redes gimus classes.
I. In prima est Ebenus &

Guajacum.

1. Ebeni natura perpetua, lignum grave, arefactum etiam, ideò petit fundum, & nigrum; tota offea. Æthiopica venarum pectinumque expers, cornuelaborato lavore similis, redditurque subfulva, si ad cotem reratur.

2. Guajacum veteribus ignotum,

apertô novô orbe nobis innotuit. Est & magna matrice, & nulla.

II. Classis secunda sunt fasminum

& Syringa.

1. Jasminum (Gelseminum) sub nomine Zambach & Sambach Arabibus notum est. Erigitur ad ornamenta pergularum, pedamentis ad fornices. Flores vulgatiori veluti in umbella, ex oblongo & gracili tubulô in calathum quinque partitum explicantur. An Pothon Theophrasti? quod circa sepulchra serebatur, ut ejus vaga fronde & deciduis floribus tegerentur.

2. Syringa cæruleæ (Lillach, liqufrum Orientale) flores ex surculo imbricato, & foliorum stipatû obvallato in jubæ formam dispenuntur: Sine foliis eft, & frustrà ci Oftriam. feu Oftryn Theophrasti, vel Philadelphum Athenæi (cujus retis in morem compositi rami) jungas. Arabica sarmentis serpendo altiùs se erigit. Albe capitula è numerosis quasi valvulis. vulis compinguntur; semen elapsum novellas plantas procreat.

III. Classis tertia habet Ulmum,

Betulum Alnum . & Populum.

1. Ex V lmis (que arente quibus q; gummi in empleo, & animalia ecomonolo, Cachrysque autumno multa, minuta, nigra) Atinus feu Gallica excelsissima olim Italis: Nec ferebant velrarò semen, quod samara. Siccanas prase ebant, si non essent rigua. Qua campestres, Nostrates & vernacula dicuntur, densione foliò. Ogestares de Montiulmus est, pracedente austion.

2. Betula mirabili candore atque tenuitate. Correx în subtiles philyras ductilis, intimus membrana instar pellucescit. Juli in eunte vere locô seminis. Ex trunci substantia singi substavi, ex inciso caudice limpidissimus humor. T. rribilis cadem Magistratuum virgis, stexilis circulis corbiumque spartis, bitumenque ex ca Gallia excoquebant. Plaga ligni

contrahit se protinus, eluditá; suma vulnus, & obid contumaciùs transmittit serrum.

3. Alno (quæ ariber, & amne alitur) cortex intùs tubens, quô coria tingunt, fuum quoque semen, sed inutile, ideò accepto. Lignum in palustribus locis infra fundamenta adificiorum palationibus crebrò fixa, permanet immortale ad acternitatem, & sustiner immania structura pondera. Qua baccas sert frangula, & sortè siler Plinii, cortice

purgante.

4. Populo orbiculantur nova folia, vetera vyunosedi evadunt. Lignum dim uritur fumidum. Albanush atate dicitut ikuyeesidas, feu similis nigrz evadere. Circumaguntur ei folia post folstium, nec aliò argumentò certiùs intelligitur sydus confectum. Crispum annose lignum, suviorumé; cursus & sluxus mentitur. Nigra (ureus hac) in foliis gutta, ex qua propolis apibus, primumé ue resino-

fua

bom-

fum germen, quod Ægine x oriqua, Gracis zinco. Lybica (κίρκις κρίκις) nigerrima, fungis evanescentibus. Folia in cacumen instar radii textoris seu cunci excunt. Tremule tremunt etiam sudò cœlò.

IV. Classis quarta exhibet Sali-

cem & Spiraam.

I. Salix ivia, citò in altum excrescit, inter primas germinans, frugiperda est; sed & in hoc provida natura facilè nascenti & depacto surculo incuriosius semen dedit, in araneam seu spumam albicantem facescens. Lignum ichum contrahit plagam. Arbori czdua fertilitas, denfior tonsura ex brevi pugno (junco aliis) quamramo: Ideò nullius tutior est reditus, minorisque impendii, aut tempestatum securior. Virge cuidam sequacis ad vincula lætitiæ, aliàs spe-Cabilis viminibo texendis subtilita-Quibusdam foliosa capitula, tubercula subrubentia, nucamentum excrementum rofa amulum, & bombycinum, piluleg, scabra. Amerina qua & Sabina haud paulò flexibilior: Graca flavi coloris est.
Gallica obsoleti, purpurei, & tenuissimi viminis. Helice, inanò brevissima:
Nitelina rusa. Est & pericalis, vimiminalis, capillaris, vitrix, quòd vitri
modò fraugatur. Caprea fori è siler
plinii: Marina qua ost carum testis
innascitur Assinis inaliza. Theophrasti ini ron nodedunisson, cui dolon reddis-

2. Spirea fructum cacumine fundit, & inter coronamenta censetur.

V. Classe quinta continentur Tamariscus, Erica, & Camphorata, Sco-

paria omnes.

1. Tamarifeo (quæ uveika, Tamarix, Myrica) folia non decidua: Lignum in Arabiæ Tylo validum. Sylvefri flos nufcofus, hinc selve: Sativa frucus lignofus, galla major. Germanicæ femen in pappis minutisfimum, coloris rari.

2. Erica (izem, Atheniensibus Tetralix, Eubox Sisera) fert fructum cacumine. Sola post primos autumni imbres floretin silvis; ad æquinoctium plurima. Congener Coris, foliis Ericæ, sed pingvioribus: Quid si & Pirea Theophrasti;

3. Camphorata ab odore ipso no-

men: Nonnullis Selago Plinii. VI- Classe sexta includuntur A-

fpalathus, Santalum, Agallochum.

1. Aspalathus, arainas (aliis Erystepptrum, vel potius ieiranas). & Eristeepton. Sceptrum, diaboo ab acumine spinatum, diaboo ab acumine spinatum, diaboo ab acumine spinatum, diaboo ab acuminosa est lignosa, percussos ç eâ cervos mori scribunt: In purpură si vergit. & odoratus, optim?. Tradunt in quocus; frutice curvetur arc° cœlestis, eandem qua sit aspalatho svavitatem existere: Sed si in aspalatho, inenarrabilem quandam.

2. Santalum Arabibus primò cognitum. Albo ex cœruleo niger flos. Pallidi lignum fundum petit, & mofchum redolet. Cortex cæsus virosi

quid

90 HERBAE BULBOSAE.

quid & cerebro inimici spirat. Rubri

materies lapidea duritie.

3. Agallochum fortè Tari, punctis maculisque distingvitur; si accendatur odoratum: Cute vestitur magis quam cortice.

NOTITIÆ REGNI VEGE-

LIBER SECUNDUS.

in quo HERBARUM SERIES.

CAPUT I.

HERBÆ BUL-

Erba Bulbose bulbum vel tuber pro radice habent: Folia 8 caules in longitudinem plsrisý, proteuduntur. Sex in-

clusz classibus.

I. Prima debetur Iris bulbofa, Iris tuberofa, Sifyrinchium, Gladiolus, Hyacinthus, Bulbus eriophorus.

I. Iridi

1. Iridi Bulbose caulis aliquando nullus; folium sapè argenteis bullis respersum: Flores ex vaginulis ut plurisum novem. Capitulum plerumque triangulum, in quo semen.

2. In Sifyrinchio mirum imas partes hyeme crescere, vernô tempore contrahi & minui, tùm deinde pin-

gvescere'& mandi.

3. Gladiolo (ξίφων & φασγάνων) foliums in mucronem definens; radix gemina, gracilis inferior, uberior fu-

perna.
4. Hyacintho, flos ejusdem coloris.
Kadux in vino duici illita pubertatem cohercet, nec patitur erumpere; ideò mancipiis olim fatus. Est
Medicus, Poèticus, qvi & Vaccinium.,
comosus, racemosus, Stellaris, &c., Inter cognata Pericarpus bulbus Plinii,
qvi yomitum ciet, & Bulbine yulneti-

bus recentibus mirèutilis.

5. Bulbo Eriophoro inter corticem fummum, camqve partem qva vefcuntur

92 scuntur, lanca natura, ex qva impilia & qvædam vestes.

II. Secunda classis continet Nar: cissum, Leucojum bulbosum, Listonarcissum, seu Tulipam, & Fritillariam.

1. Narcissus torporem nervis incutit. Flores membranâ quafi vasculo inclusi, orbe medio helisaceo vel purpureo, qvi primis imbribus rois πεωτοις εδως funduntur. Bulbocodium. feu Codiaminum, Codanium, affinis.

2. Leucojum bulbosum (viola alba, Opitilion Theophrasti) florum prima ver nunciantium, ubi cœlum clemétius, cujus vita longistima ett trimatus,. Μονοφύχλον, Βολβίνη forte Theophrafti: Multiflorum Acrocorion Plinis

qvibusdam.

3. Tulipa (Narcissolilium, λωμώνια vel mulia, Theophrasti) storem Dalmatico pileo similem gerit; AlNoomani Arabum apud Hirenses Regis deliciæ: Primus enim communes essevoluit; ideò flores variegati Alnoomani dicti. Miranda varietas; nec ita pridem bulbus bis mille florenis in Belgio vendebatur. Præcox purpurea putatur esse Cosmosandalos veterum.

4. Fritillaria seu Meleagris fritilum in ludo scacchia, & Meleagridis avis plumas varietate, dispositione, & maculis refert. At quia fritillus non tabula erat quadratis hujusmodi areolis interpuncta, sed vasculum quoddam, in quod primum indebantur tessera, ubi aliquandiu agitata mittebantur in alveolum; quia Gaviarum cinercarum ova punctis suis lucidis slores istos exprimunt: Ideò G. Laurembergius storem Gaviarum vocavit. Dicitur & Narcissu Apperonius, à Natali Capperonio, primò ejus authore.

III. In tertia Classe est Crocus,

Colchicum, & Ornithogalon.

1. Crocu & Crocum foliô penè in capillamenti modum; hoc florem expellit, pereundo que provenit melius: Lutea fila (*gonidis, fpica, fpica)

Cilissa,

Cilissa, xaexira) in medio. Sativum nitidius, sed tenius & denegans ubique: Ejus genus Dialeucon, blandissimum & mediocre. Degenerans translatum in Lycia renovatur. Syncerum imposità manu crepat veluti fragile.

2. Colchicum plurimum in Colchide nascitur. Ephemerum quia cadem die quâ sumptum intersicit.

3. Ornithogalum flore lactei coloris, qui in ovis aut alis gallinarum nitet. Bulbine forte Athenei.

IV. In quarta Classe est Capa, Por-

rum, Allium, Scilla, & Moly.

1. Capis (qua regunos) omnibus radicum corpus tectum pingvi cartilagine: Interiores tunica talla. Omnibus odor lachrymosus. Setania minima, sed admodum dulcis. Non sistes seu Ascalonia velut à radice steriles; ideò deponuntur. Schista (Cepola) si solia vere detraxeris, alia iisdem divisuris subnascuntur. Condimentoria (gethyum, tallacana) penè

sine capite est, cervicis tantùm longæ. Ex Capitatis optima, quæ rotundissima: Horum & νάετω. Μονκάκεω. (μονεάρελω». Μαγίτα simplex, unio) quæ nondum fruticavit, & simplici nucleò constat.

2. Porrum, (porrus,) πεάσου longe lateq: graffatur, coloris fui. Sectile, (tonfile) κάρτοι, τμάλου, fæpiùs ad juscula culinaria tondetur. Capitatum (κεφαλάσου) voci splendorem adfert. Αμπλάσεφου Sylvestre est, & in vinetis nascitur.

3. Allium, (τελοχοδο, δύμον) eviliendo crefcit. Bulbus (μοραλί) ex tenuisfimis sticis seu membranis, mox pluribus nucleis separatim vestitis (ἐκρακ, ἀχλιδις, κόμιαι, ονιόδεια, ο κεκιδιδις, ὁνοχες) constat. Ulpicum quod & antiscoradom, aphroscorodum, Punicum, celebratum inter pulmentaria ruris, grandius alliò. Alum seu Ophioscorodomin arvis spontènascitur, adversus improbitatem alitum. Ursinum sylvestre est, odore molli, capite

96 HERBAE BULBOSAE. prætenui. Μωλόζα seu μασδέα in nucleos

prætenui. Μωλόζω leu μωνόζω in nucleos non dividitur. Elaphofcorodon feu cervinum fimile angvino, fed cui vis acris. Scorodoprafo media allii &

porri qualitas.

4. Scille (વાય જાંતામા, જાંતા કિલ્લ શુંગા કો in Sole retorridi ortus: Pericardium જાંતા વર્ષામાં કોંગા કરો કર્યા કર્યા

5. Moly morbos sedare creditum; effoditur aliquot diebus inter disticultates saxeas; radices triginta pedes longæ, ac ne sic quidem solide, sed abruptæ. Est serpentinum, mo-

Schatum, chamamoly.

V. Quinta Classis sunt Lilium, Martagon, Corona Imperialis.

1. Lilii (quod reiror, reieror Rosa Junonis, Ambrosia Nicandri), flore nulli

excel-

excelsitas major; candor eximins, & ab angustiis in latitudinem sese laxantis effigie calathi, resupinatis per ambitum labris, tenuique filô & stamine, stantibus in medio crocis. Οπλοι βρωμετάο Athen. I. XV. armamentum rudentis asini, de clavo in medio luteorum apicum affurgente, pudendo asini utcunque simili, dixit.

2. Martagon quibusdam Heme-

rocallis.

2. Corona Imperialis lilii etiam species.

VI. Sexta Classe continentur, Orchis, Satyrium, Dens canis, Ophris, Orobanche.

I. Orchidi testiculorum figura, caulis cum florum nucamento acantho fimilis. Cynosorchis testiculum canis imitatur, sub qua Ornithophora, Morio, Anthropophora, flore hominis nudi effigiem repræsentans, Tragorchis seu tætida: Serapias insecta fæcunda & lasciva refert. Hermaphroditica, batrachites, melittias, myodes, andraandrachnites, phegodes, monorchis, triorchis, chamaorchis.

2. Satyrium à Satyris libidinis concitanda ergò inventa est. Basilico (quod orchis palmata, digitus citrinus Ibenfinæ) dux radices palmarum instar junctæ, cum ajdois muliebris nota. Τειφύκο ut plurimum terna folia, flos lilii candidus, Egudegrior seu egudegricor ra-

3. Ophris flore orchidum amulô. duobus foliis affurgit; quibusdam

dicis est cortice rubrô, semine lini

Alisma.

majore, splendente.

4. Dens canis purpureus maculis rubris; albus albis infignitur.

5. Orobanche, Ervangina, quia ervum strangulat: Qua canini genitalis similitudine est Cynomorion dicitur, leo herba, limodoron; que ra-

dice dentata, Agoletros Plinii, caret

foliis.

CAPUT II.

HERBÆ LONGI-

CAULIFOLIÆ FRUMEN-

TACEAE.

Erba longicaulifolia caules longos & prolixa folia often-Itant, præterque bulbosas (de quibus jam actum) Frumentaceas & Alterius generis exhibent.

I. Frumentacee geniculatô culmô, & foliis harundinaceis constant, semený; panificio aut pultibus aptum in spicis aut jubis ferunt, tam hyberne quam estive seu verne, ut Triticum, Zea, Hordeum, Secale, Avena, Vftilago, Oryza, Frumentum Indicum, Milium, Panicum, Sesamum, Erysimum Cereale, & Phalaris.

1. Tritico (quod muejs, quali anuejs ρεο σπός , Homero τεύγη, aliis σίτ per excellentiam) genicula quaterna grana in stipula crinitô textů spicantur, tot quot flosculi fuere. Partes

100 HERBAE LONGICAULIFOLIAE

culmus, vagina, spica, in qua arista, uruncus, frit, granum & gluma. Culmus est calamus seu stipula: Vagina hujus exordium; Spica quod culmus extulit. Arista apexquasi spica, acus exilis &loga. Vruncus quod in infima, ad culmum stramenti summum, minus quam granum est. Frit quod in summajam matura, minus est quàm granum. Granum intimum & folidum. Gluma grani theca, & utriculus. Ex generibus Robum seu Robus pondere & nitore præstat. Siligineum (siligo) Tritici vitium, spicam fine arifta fundit, & pondere in pane deficit. seavyius vel nodos plures, vel granum in spica inordinatum habet. Kayneidias crassioris calami hordeo decorticato simile. diguorrias draconis fortè in modum convolutum est. Selinusium humoris avidum. Camatias in Thesfalia admissô pecore nihil patitur etiam bis derosum. Bimestre quod quadragefimô die quàm satu est maturescit, & furfuribus caret:

ln

In Thraciæ Æno & Moscovia tale. Semestrequod ante hyemem seritur. Setanium (trimestre unicalamum, bornotinum) tertiô ferè à satu mense metitur, ob nimia frigora inventum, detinentibus terras nivibus; præsidium agricolis: Hefychio ontávios funt κάθαροι ωνροι, pura tritica. Ramofæ multiplex & in alias fissa spica, & grana fæpè centum; unde & Centigranii nomen. Loculare pluribus folliculis veluti loculis involvitur. Henaflichum (sexangulum) rusum, cujus spica rigidissima sex ordinibus distingvitur. Ejusdem generis Far, five Adoreum, quod vel Clusinum candoris nitidi, vel vennuculum rutilum" Halicastrum semen trimestre dicitur;

2. Zee culmus numerofus, granum multiplici veste tectum, ideò minus osfenditur, potestá; in lolium transire. Dicocco vulgò Spelta (far. femen) grana geminis utriculis duo simul juncta: Multiplici folliculà nonnis mosa evolvuntur. In Mono-

102 HERBAE LONGICAULIFOLIAE

cocci (Zea hac Mnesiches) singulis utriculis singula semina: Spicarum duplex ordo, arista cum armis. Affinei, si non ejusdem generis, Olyra, Arinca, Typha, Zeopyrum, & Briza Galeni. Olyre spissior quam far & minor spica, ponderosior tamen & alba, daturq; juvencis. Arinca cum præcedente eadem Plinio Galliarum propria, Italia copiola. Typha (cerealis nempe) simplici culmô assurgit, omnium levissima, & tritico flavior. Zeopyrum (γυμνόκειθον)naturam hordei Er tritici gerit. Brita Galeni, Macedonum, & Thracum, Typha Graco rum quæ in Asia nascitur simillima.

3. Hordeum (κειδημλα) nascitur & extritico, multilaboris gluma liberare, omnium frugum mollissimum, & minimè calamitosum, antiquissimumque in cibis. Seritur seculo ser facculo, & à prima statim maturitate rapitur sestimantius. Bosmoron seu Bosporon silvestre est, & excussima areis protinus torretur, ne seratur

alibi.

4. Secale (Rogga, Farrago) panis in his oris nateria. Luzurians (possopank) one arâ fertilitate procombita-Farrago Plinii ex recremento farris pradenfo feritur, ad mistá aliquando

& viciâ.

5. Avene (que βερίως», βερίως», δερίστης, δερίστης για με για με inftar tremulis flaminibus explicata, fructus in cacuminibus velut locustæ bipedes, in quibus semen exque eo puls Germaniæ populis. Nudæ glumæ paleacæ, nec pertinaciter hætet granum. Veneralis populis.

104 HERBAE LONGICAULIFOLIAE

sca vulgaris eft. Pilosa ægilops recurvis aristis quibusdam.

6. Ustilago (igurian, Rubigo, Erugo) non frumentum, sed cerealium spicatorum morbus est, secales inprimis & avenz, à rore sole acri inusto procedens. Frequentior in tritico & hordeo. Nulla vel minor in expositis vento fegetibus, locis megenrépois un pe-\$3 412915.

7. Oryza folia in juba ramulatim divisa, semen utrinque impari exortu alternatim provenit; cortex villosus, ovi figura, arista horribiles: Render in aquis magna parte temporis. Bosmera cum hordeo Bosmoro eadem. Pliniana folia carnosa, porracea, radix gemmez rotunditaris.

8. Frumentum Indicum triplex est. 1. Milium Indicum granulis semen cannabis æmulantibus. 2. Manigette semine avellanæ magnitudine in Guinea nascens. 3. Mays, cui caulis arundinis saccarinæ instar farEtus, paniculæ in triginta sapè spicas conicas procumbentes dividuntur. Aliâ parte flos, aliâ fructus, & is à la-

tere ex culmorum geniculis.

9. Milium (xéyxegs Diose. xéyxesos Straboni,πάσπαλ@ velπασπάληHippoc. miso Setho) tantæ feracitatis eft, ut fingula grana ternos fextarios quandoque reddant. Comæ seu jubæ (96-Bay) è vagina graminea prorepentes, granum complexæ fimbriatô capillô curvantur: Delectatur teporibus,& quadraginta à flore diebus maturatur. Aureo luteum vel album semen : Nigro nigrum & deterius, caulis glaber. Sabao regnum Sabo in Guinea patria: panisque exinde. Arundinaceo seu Indico Plinii (Melita, Sorgum Insubrum) arundinis facies, granum amplum, prægrandes culmis lobas vocant; ex uno grano terni fextarii gignuntur.

10. Panico (quodienous & menin Diosc. μέλιο Theophr: Melfrugum Dioeli) cacumen languide nutat, pau-

106 HERBAE LONGICAULIFOLIAE

latim extenuatus culmus penè in furculum, prædensis acervatur granis, cum longissima pedali phoba. Est & Mammosum è pano parvis racemato paniculis, cacumine geminô. Panu est penius panici seu tota illa à πίφονι, pano similis, suco nimirum & lanugineò subtegnine obvolutò. Panicula sunt parvæ παευφούλες que in glomerosi panici pano sunt, un nua racemi.

11. Sefamum (obseve, Sefama Plin. Sefima Varr. Sefamum Pal'ad.) congellitià humô provenit: Flos cucullatus, filique villofæ, triquetrapræfepiolis diffinctæ, gradatim exeunt, in quibus semen pingve flavescens. Inspergebatur panibus.

12. Erysimum Cereale in Asia & Gracia Sesamo simile. Quod hederaceum folium rubescensque gerit, & granumsuis apludis explicitum, triquetrum, & glandem fagineam refe-

tum Saracenicum vocatur. Veteribus

vel ignotum, vel neglectum.

13. Phalaris (Galeno passess) unicuique culmo fpica fingula infident turbinata, foliaceis glumis, squamatim scandularum ritu compactiles, è quarum sinu tremula; floculorum pallidulorum filamenta promuntur-

CAPUT III.

HERBÆ LONGI-

CAULIFOLIÆ, DIVERSI à FRUMENTACEIS GE-

NERIS.

a frumentaceis generis, quinque continentur classibus.

I. In prima est Gramen, idgve tam sui generu, quam qvod mul-

torum.

Sui generis est multiplex. I. Canininum, (Cynagrossis, Dens canis, Gramen ossicinarum) quò sibi canes sastidium deducunt, z. Nodosum, à cub s-E 6 vossis 108 HERBAE LONGICAULI-

rosis radicum nodis. 3. Tremulum, à propendentibus tremulis laminulis: cujus species Panis Leporinus. 4. Paniculatum, à panicula culmis insidente, aliquando pendula, crispa, arundinacea, ad quod Hippagrostis Gefneri albicans & lanuginosa, & wood Theophrasti refertur. 5. Spicatum, aquaticum gramen anatum est, & fluitat; spica est nune cristata, quæ galli criftas imitatur, nunc squamata, mine varia, nunc exutriculo progressa, nunc clave imaginem gerens, hinc typhoides, nunc phalaris, nune phalarcides, quò forte Stelephuros & Cynops, referenda) nune caude vulpine similis, hirsuta & lanuginofain fe, hinc anwing . 8. Spartenm (Autoragro Theophr.) fpontenaicens, & quod non queat seri, juncusque est propriè aridi soli, uni terra (Hi-Bania) datovitio. Evellitur ocreatis cruribo, manibusque tectis manicis, convolutum offeis ligneisque conamentis. Vulsum & examinatum in

FOLIAE DIVERSI GEN. 109

acervo biduo, tertio resolutum, spargitur in sole. Perfusum in solio ac siccatum, stans compendium opere fatetur. Demersum alitur etiam, veluti natalium sitim pensans. 7. Junceum (2011/4780513) enodes cauliculos juncorum instar profert. 8. Cyperoides foliis vel culmis, vel spica, velradicibus Cypero respondet. 9. Arundinaceum (xuhauayews15) Camelos in regione Babylonis necat. 10. Dactylon ("gaynor) digitis medetur, & fangvinem sistit. Cui crus galli Apuley, cacumine instar pedis galli diviso, junge. Taceo Nemoro-Sum, Echinatum &c.

2. Gramen Frugum vitium est. quoque diversum. 1. Lolium (ing 1941 Sougo Diofc. Conftant. Era Plin.) quod ex tritico etiam per imbres provenit, & pabulum subtrahendo fruges enecat. Ab elato in cerebrum, vjni modô temulentia. 2. Phænix (hordeum murinum, Phæniceaherba Plin.) hordeaceo est folio,

710 seminibus, que phænicea, mures inter tegulas nascuntur. 3. Holow, aristis in cacumine tenuibus, culmô quale hordeum restibili, & in faxis ficcis nascitur. 4. Panicum sylvestre, cui spica nunc simplex, nunc aspera, nunc divila, ipsum aliquando aristis armatur, aliquando non. Affines Miliaria berba Plinii, quæ milium necat; & Herba alba ejusdem, quæ arva occupat, pecori mortifera. 5. Herba Bromos Dioscoridis (festuca, festucago, Avena Graca & murium. avenæ similis, semine in glumis serè vacuis evanido, inter hordeum & Zeam frequens. 6. Ægilops Dioscoridis hordei præcipue vitium est (σιτόσπελ , σιοω, βεωμο, festuca Egilops vocata Plin.) juba avenæ, utriculi lanugine serica flavescentes, qui in capillaceas aristas abeunt : Semen iisdem armatur.

II. Classe secunda sunt Juncus, Nardus, Cyperus, Sparganium, Uvamaris

na, & Equisetum.

#. Junesal

1. Juneus, (xoho, Ezimer) ad juncturas utilis est. Aromaticus (uvestinos, Odoratus Plin: 201009 @ Actuar. Squinanthum Varroni, Palea de Mecha, & pastus Camelorum aliis) suaviter roseâ fragrantia olet, in ungventa ideò receptus,& à pecore consumitur: Flos spicatim hæret deciduus, inque eo pappoliflosculi. Teuchites ex Nabathæa valis affertur, laudarissimus, Oxyschenos Dioscoridis pungens est, infesto acumine. Oxys acutus, sed fterilis, Carex aliis. Holoschanos crafsior multo & carnosior aliis. Marisca ad texendas segetes usus. Scirpus fortè Plinii fragilis palustrisque ad tegulum & tegetes, mapalium etiam apud Mauros, è quibus detractô cortice candelæ luminibus & funeribus serviunt. Medannegius atriceps levis, cui femen nigrum.

2. Nardus (vágðo, meðosáxus, Nara dem, Nardsípica) à Naardo urbe Syriaca Euphrati contermina nomen fumfit. Indica Officinarum spica est. Gangitis, quæ ad fluvium Gangem in locis aquaticis provenit, spicis sibi invicem circumvolutis. Syriaca (Indica Plinio) in monte quodam partim Syriam partim Indiam (pectante nascitur. Sampharitica (Hirculus, O-Zanitus, forte Pseudo nardus Plinii)admodum pusilla, sed magnis spicis, & hircum olens natali, folo nomen debet.

3. Cyperus (Diofc. xbx eg . Theophr. хотые, Aegin. хоторів, Helych. igurione-कर्छ) radice quæ olivaris poculum pusillum imitatur; angulosus est, cacumine niger & pingvis. Esculenti radicibus exigui bulbuli, & in his-Mespili coronæ æmulatio. Fortè Ma-Amusan Theophr. Anthalium Plinii, Mamiras Aegin. Margarita Agyptia Arist. Shonwittes Hippocr. Bungonasarov Tralliani. Aliis 20110xáguor, Dulczchinum, Trafi, & Tragi.

4. Sparganio (Espidion, Banos Diofc. Béros 45 Theophr. Platanaria Gefn.) caulis medulla in tenuissima fila deduci

rumi-

duci potest, capitula multorum seminum congestio, spillulis Platani æmula. Fosta pro fasciis olim nutricibus. Valdè carpentium digitos secat, & libenter à bobus præciditur.

5. Uvamarina (Hippuris Dioscor. Laucon, Ephedra, Anabasis Plinio Polygonatu aliis) ventoso tractu juxta arbores nascitur, & scandens eas dependet comis seu cirris junceis nigris geniculatis. Oreon vel potius ຮ່ຽວເງື່ອ aut ພໍ່ຊຸເຫຼືອ aliis seminalis & limnopeuce. μονοκλότον est, sangvinemá; maxime fiftit, hinc fanovinaria, Affinia I. Tragon Dioseoridis (regywo eid . Scorpio, Traganon, Tragion Plin. Tragoriganum Oribas.) quod Asia tert, in maritimis, fine foliis, racemis rubentibus, aculeato cacumine, ad cibi & medicinæ usum. 2. Osteocollon Hieroclis, & Absyrti, (Tulcuition) cui raumli penfiles cirrofi, folium nullum, flos in acervum spicatum congestus, è fusco nigricans, vis osfa fer-

HERBAE LONGICAULI-114 ruminandi. De coctô salinantur ve-

terina. 6. Equisetum (inwiers Democr. iot Segv, didbaris, xietitogror garies coper, iredderdeor aliis outwiryior Constant. Equifelis, & Equifetis Plin. Equifeta, Equinalis, Herba Caballina, Colus Columbina, Hipposeta, Equicanda nonullis) capillus afper equinæ fetæ similis, dolores lienis cursorum extingués. Capitulum ante germinationem primo vere, colo in torulos tornato æmulum, ceu penso involutum: Hinc in acutum fastigiatur, capillamentaque profert. Zzorior arvense est longioribus fetis, caules pyxidatim inserti.

III. In Classetertia, reponuntur, Arundo Inodora, Aromatica & Indi-

ca, Papyrus, & Typha.

I. Arundo inodora (waxau , vivyeus, Harundo, correx Semanaultis; paniculas phragmitides, florem arenam vocant) inter aquaticos frutices princeps, fundofior nostratibus subest natura

FOLIAE DIVERSI GEN.

natura, cartilagine bibulâ, qvæ cavô corpore intus, superne tenui inarescit lignô, fisilis. Gracilitas nodis distincta, levi fastigio tenuatur in cacumina crassiore paniculæ comâ: Recisa fœcundiùs resurgit. Syringa tota cava, cui nihil cartilaginis vel carnis, chartis infervit. * xx / (textilis) storeis, tegetibus & spiris te-Rendis. Hlorius, Plotia, subtilior,in Insulis fluitantib. nascitur. Characias (Vallatoria, Vallaris,) crashor firmiorqve, pali vicem præstat. Phragmites, (Bunnels, wountrie armada sepiaria) gracilior, flexilis & candicans, in comithydibus nascitur, tegulis domorum & sepimentis: durantque zvis tecta. Auletica seu Tibialis, & Tibiaria in Orchomenio lacu crescit, tibiis apta: Parte qvæ Pelicania vocatur, qvå etiam in paludem influit Cephisus, optima, Biennio permanente lacus inundatione, fit Zengitis (aucupatoria, Plin. armamentaria Hermol, jugalis Dalech.) ad Goyn feu 12aveos

116 queos pro avibus captandis idonea. Maturius eodem reciproco, Bombyeia, ex qva genus tibix bombyx. Spadonia seu iviegia gracilior fæminarum mulla lanugine, aliis modica. A óva feu nungio, piscatorius calamus, fruticosissima crassa & concava, nonnisi in aquaticis nascitur. Laconica versicolor est. Epigea seu Chamacalamus, xaucy-RADAS, obliqua & juxta terram graminis modô se spargens, svavissima in teneritate animalibus. Násis farcta ναςοκάλαμ@-, με ςοκάλαμ@-, ex cujus exilioribus stolonibus sagirta. Sagittalisergo penten rozino, cui plurima medulla pondusq;volucre,& contra flatus pervicax libra. Cretico longissima internodia, obsequiumque quo libeat calefacto.

2. Arudo aromatica est Calamo aromaticg, qui Indicg, Erythrag, Arabicg, Ales xandrinus, wuge vixos, evados evaduos & Syriacus dicitur caulis fiftulosus, crebris geniculis, qui assulosè frangitur, inest fistulæ araneŭ seu spongia; odor Diversi A Frum. Gen. 117 odor nonnisi è terra evulso. Mauhioli dubius.

2. Arundo Indica diversorum generum est, ex quibus, Tabaxifera (Mambu, Spodium) tam crassa aliquando, ut fissis internodiis lembi vice vectitet navigates. Liquor inter fingula internodia dul cis,& crassus, albus aliquando, nonnunquam nigricans & cinereus, qui Tabaxir & Saccar Mambu. Saccarifera, quæ medullâ fungosâ,candidâ, & mellez dulcedinis farcitur: Cui in sal dulcissimum coctione coacta Sacchari (Saccaron, σάκχαςον, σάκταςον, σάχαςι) 110men. Nativum gummium modô candidum, ex arundinis oculis dum turgent, vel Solis aspectu elicitur; dentibus, ubi concrevit fragile, & magnitudine nucis avellanæ amplif-Factitium ex arundinum cannis & radicibus exprimitur. Maderense ex Madera in panes quasi redactum adfertur. Canarium ex Canariis candidum. Finum è Canario despu-

dissilit. 4. Papyrus & Papyrum res Arundini cognata. Nilotica seu Egyptiaca in quiescentibus Nili aquis ubi evagatæ stagnant nascitur. Caules qui papyri, & bibli triquetri, coma ex multis confarctis capillamentis, thyrsi modo fastigiatur: Paraturó; ex illis charta, texuntur, navigia, vela, tegetesque, nec non & vestis, etiam stragula, & funes. Syriace feu Sicileance

sum est, & fractum in partes tales

liane (Sari Theophr. Piperum) in cacumine coma ex numerosis juncis triangulis constans; in summis slocci rufi. Ex radice Saria. Chartæ olim varia genera. Hieratica religiofis tantum voluminibo dicabatur. Augusta in epistolis authoritas: Martiali salutatrix. Liviana à coninge Augusti suum quoque precium tenuit. Fanniane à sagace Fannii offi. cina tenuabatur curiosa interpolatione. Amphicheatrica in Amphitheatris Ægypti à concursu populi vacuis conficiebatur. Saitica ab oppido Sai nomen, malleo non fufficit. Tanitica seu Teniotica à loco, pondere non bonitate venalis. Emporetica inutilis scribendo involucris chartarum sagestriumý; in mercibus usum præbet. Claudia Augustæ prælata. Vitia, scabrities, rebellis contumacia, lentigo, tænia.

 Typha palustris (τύφη) ἀφωπά θης est; stos ipse extenui spica muscosus, quâ decidente, panicula compactæ

lanuginis,

120 HERBAE LONGICAULI-

lanuginis, & tornatæ clavæ fimilis exoritur, in pappum tandem evanescens.

IV. Classis quarta Asphodelum &

Phalangium continet.

1. Asphodelus (Hastula regia, Albucum seu Albucus, Heroion, Ertneon, Halymum, Aveseixos) de clarisfimis herbarum est: Radix napis modicis similis, neque alia numerosior, octoginta acervatis sapè bulbis. Regii sceptri effigies dum floret; & olimin tumulis serebatur.

2. Phalangio (φαλαγγίτιον, λευκάκανθα, κερινάγεως ις, Phalangites) flores candidi liliacei, semen ad dimidiatæ lentis figuram, sed longè gracilius, radix colorem mutat. Vis contra phalan-

giorum merfus.

V Quinta Classe reponuntur, Xyris, Iris, Acorus, Galange, Zingiber, Zedoaria, Costus, Curcuma, & Crocus Indicus.

1. Xyridi, (qua Eheis Aegin less ayesa Theophr. nanes & nantes Dioscor, aliis Gla-

diolus

FOLIAE DIVERSI GEN.

diolus, Iris sylvestris, spatula fœtidaofficinarum) folia cultri rasorii similitudine, mucrone acutissimô: Semen in folliculis fabis simile, rotundum & rubens.

2. Iris Theophr. Yess & iseis, Dio-Cor. nadajem, & segira, aliis Jaunasis, radix consecratrix, lilium coeleste, radix Marica vel Naronica, & violacea: Folia gladiolo similia; floret diversi coloris specie, sicut arcus cœlestis. Noctuhiar, solis contactu contrahitur: Radici ficcæ commendatio. cruda fœtescit. Chamairis minor est.

3. Acorus (qui Gr, acces, Plin. Acoros, aliis Aphrodisia, Venerea, Pio per apium, Radix nautica, Singentiana vocatur) Τωςκώρως, five aciei pupillarum medetur. Radix obliqua & in summo terra cespite: Iridis folia angultiora, & longiore pediculô. Primæ in Colchide, juxta Phafin amnem: Recentibus vis major quam vetustis; siccantur utribus, digitalibus frustis. In Chio subrubens,

venis

venis intrinsecus nervosis & candidis. Adulterinus seu Pseudoacorum,

Acorus officinarum est.

4. Galanga radice nobis nota. Minor intorquetur in nodos nonnihil, adnatis in transversum & obliquum brachiata intus flava, foris rufa à foliorum vestigiis cinctura, odor cyperi, sapor piperis. Nascitur in China. Majori substantia albavenosa, cirri graciles & nervosi; foliorum vestigia candicant. Patria Tava.

5. Zingiber (Diofc. oryylpoens, Agin. Sirvipoers, Act. Sirvipoer, Gal. Sirvipoer quibusdam voyvisce, Plin. Zimgiberi, & Zingiberi) radix nota : Folia arundinacea, sed in breviorem exilitatem fastigiata bis terve annô funduntur. Copiosum in maritimis & India; rarum in mediterraneis & Arabia: Minus mordicans viride & inhumidis. Fuscum immaturius alterô: Recens panis modô editur.

6.Zen

6. Zedoaria, Grac. ¿adues, ¿ádues, Act. Zadura, Zaduar, Zadean, Zadar, Zadean, Zadar, Zadeania, Zingiber fylvestre, quia id foliis, sapore, & facie amulatur. Longa, Arab. Zurumbet, radice est candidâ, intus ex cinereo in suscum vergente, pingui, & mediocriter acri. Tuberosa foris nigricat. Geidvurar Sinensium interius slavet, & quia rara & non nisi à circulatoribus emitur, cara.

7. Costus (Costum, Costarium (si Arabicus, candidus est, tuberibus aspersus, intus pallescens, odore eximiô, gusti acri: Si Indus Dioscoridus, crassus, levis, niger ceu serula. Si modernus violam redolet: Si Syriacus, gravis est, colore buxi, odore feriens, in frusta transversim dissectus ex Oriente venit. Est & Isgnossus, corticossus officinarum, tam Amarus ex Comagena, radice Helenio per omnia simili, & si vecus est livente vel susceptibles quantification ortice transversis quantification.

HERBAE NERVIFOLIAE 124

Dulcis, qui centaurio magno cognatus est.

8. Curcuma, Diosc. www.elis I.d.uh, Crocus Indicus, in India Orientali nascitur, Zingiberis effigie, commanducatumá; croci vim reddit.

CAPUT IV.

HERBÆ NERVIFO-

LIÆ ET SIMILES.

TErba nervifolia, nervis quasi per foliorum longitudinem seu liratim exarantur; suntque quatuor classium.

I. Prima Classis continet Hellebo-

rum, & Helleborinen.

1. Helleborus, (qui & inisogo, Elleborus) veratrum mentem vertere, & cibum corpori eripere creditur. Niger (radice nempe) quem Melampodion, Estomon, Polyrhizon vocant, foliis platani, sed minoribus nigrioribusque, & pluribus divisuris scissis; ubique nascitur: Est flore & viridi,& roseo. Albus, Asuxòs (quem qvidam ลังหา้อน, นึงอนุอง, พางานาอ์รีนองง , หองหมหิงง, πολύειδον, ανάφυτος, ακτίν nuncupant) folia gerit betæ filvestris, aut plantaginis: Non facile colligitur, caput gravans, nist allium præsumatur. Eleations inter vites nascitur; vinum id mirè provocat urinas. Parnassius & Arolicu duri, & fumma difficultatis: Oetem optimus. Cognata, Enneaphyllon Plinti, cui longa folia novem, causticæ naturæ; Polyrhizos ejusdem, de quo nihil: Confiligo Plinii, cujus radix suum & peceris omnis remedium, præsens pulmonum vitios vel trajecta auricula; effoditur lavâ ante Solis jortum.

2. Helleberine flores foliacci, albicantes; filiquæ oblongæ striatæ. Eadem forte Epipastie Plinii, exiguis foliis, jecinoris vitiis utilisima.

II. Classe secunda reposuimus Gentianam, Plantaginem, Holosteum,

Coronopum, & Pfyllium.

1. Gentiana Genty Illyriorum Regis inventum, folio Fraxini, fed ma-F 3. gnitugnitudine lactucz, caule tenero, inani, ex intervallis foliatô, radice lentâ, aquosâ, montibus sub Alpinis plurima. In nothis Dioscoridis Centauriam radicem , Alben Gallicam, Narcen, Chironium, Aloitin, Ciminalem, Cicendiam appellant. Eft & Crus ciata, fullonibus inserviens.

2. Plantago (quæ & ågvéyhvorov, åge τμον, περβάτων, Cynoglossum, lanceolata à spica, Cauda ichneumonis, solipses Theophrasti tempore, πολύνευς ,inrá-*Acue fpicata Themisoni Medico debetur. Minori folia lingvæ agninæsimilia, caulisin terram inclinatus. Major septenis foliis laterum modo includitur. Eft & trinervia, lanuginosa, bulbosa, stellata.

3. Holosteum (quod & oxosior, oxisuntenuis usque in capillamenti speciem herba, longitudine quatuor digitorum, foliis angustis, adstringens gustû: Usus ad rupta, in vino. Affinis Myofuros, seu Cauda muris, cui flosculi in cacumine colliculi mu-

Score

cosi herbacei, clava mucronata, ex granulis multis compactilis, instar caudæ muris.

4. Coronopus, κορωίστες, Cornu cervinum (Ammonos, Affrium, Aphris Attrifipte, κακιατρικό, σιλάγο, σαγγιώρια in nothis Diofcoridis) foliis est ita sissis, ut cornicis pedem referat : Ra-

dix cœliacis præclarè facit.

5. Pfyllium, ψύκω (aliis Cynoides, Crystalium, Sicelion, Cynomyia, seu, musca canina, Cynops, oculus canis, Canaria, κατάφωτα, κυσκεφάλου, ψύκαρις, ωνοιδία, Pulicaria) Plinianum majus sarmentosum est; solia canino capiti non dissimilia: Radix perennisonon dissimilia, hirsuta; Semen pulicibus simile in capitulis gerit.

III. Classem tertiam occupant Polygonatum, Lilium convallium, Monophyllum, & Hippoglossum.

1. Polygonatum, πολυγόνατον, vulgò figillum Salomonis appellatur, multinode est; radix crebrò geniculata,

π 4 πpres-

impressis pluribus sigilli instar vestigiis: Flores ad singulorum soliorum exortus, sed iis numerosiores. Est & latifolium, & angustifolium;

ramosum, vel non.

2. Lilium convallium vulgare, (aliis vernum, Oenanthe Athenxi Dale-champ, 1603 Theophrasii Anguil. Callyonymum Ges.) folia ferè plantaginis, sed minùs striata, bina aut terna: Flores parvæ nolæ essige, oris in sex lacinias dissekis, staminibus ex herbido luteis; semen in globosis conceptaculis. Est & slore ex alborubente.

3. Monophyllum (Henophyllum, Mnifolium) cum prodit unum habet; acqvisitô cauliculô bina, tria ra-

riùs

4, Hippoglosson folia habet figură sylvestris myrti, concava, spinosa, & in his ceu lingvas, solio parvo excunte de foliis, seu (ut Aetim) propagines parvarum lingvarum sub summis corymbis producit. Fructus

vel pediculo, vel folio insidet. Dicitur & Laurus Alexandrea, seu Arisure, sique, sique, Alexandri, quia e a in certaminibus Paris Alexander coronabatur, sdea, à monte Ida, Danåe, Chamadaphne, seu saurus humilis, Hypoglottion, Daphnitus, Carpophyllos, Hypelate, sende, quia in ultimis Ida radicibus nascebatur, Stephane, impominante, quia folia sunt myrti, in extremo acutiora, impominage, quia structum in folii dorso gerit.

CAPUT V.

HERBÆ ROTUN-DIFOLIÆ CUM COGNA-

T'C'

Erbærotundifoliævel folia rotunda habent, vel ad rotunditatem accedentia, vel altud guid fimile: Duplicisque funt elassis.

I. Inprima Classe est Pyrola, Biforta, Limonium, Potam ogeton, Nym130 HERBAE ROTUNDIFOLIAE

phea, Dracontium, Arum, Colocafia, Arifarum, Afarum, Tufsilago, Petafites, Cacalia, Lappa, Tribulm aqvaticm, Sagitta.

1. Pyrolæ arboris pyri folia, flor.

σεταφόλω thyrfus; capitula angulofa,
in quibus minutus pulvifculus. Æternô virore, penè atrô, adverfum

brumæ rigores perstat.

2. Bistorie (qua aliis Colubrina) convoluta serpentis insta in se radice. Affines Dracunculus Plinii radices subruila, & draconis convoluti modô; & Molybdana seu plumbago ejusdem, quòd plumbum oculi vitium tollat, foliis lapathi, radice hispidà.

3. Limonium (λαμώπον, νενεμαδίς, bet as silvestris) in pratis, ir λαμώτε, & palustribus provenit; semine austerô.

4. Potagomeion (ποταμογώτων, fontalis, & fontinalis) palustria & aquosa incolit; caulis storibus & semine spicatus, hine σωχώνω: Pediculi longi.

x ad

& ad exortum membrana digitum

longâ; variat foliô.

3. Nymphen (muquim, Heracleon, Nenuphar officinis, Bœotis Madon) nascitur in aquosis, foliis magnis in summa aqua, sore lilio simili, & cùm dessoruit, capiti papaveris: Radix elavæ similis, hine rhopalon vocant. Est & tenui soliò, veluti equinis setis, thyrsòlongò, Myriophyllon, dicta.

6. Dracontium, descirror, foliis est rumicis: Cauli versicolores draconum maculæ, sed purpureæ eminent.

7. Arum, Syris λέφ», foliis Dracunculi: Vulgatum communiter nullis maculis notatur, aliquando lituris nigricantibus vel purpureis.

8. Colocasia (κόρμιο Αιγόρτιο Strab. staba Ægypria veterum saba Ponticas Culcas , Arum Ægyprium, Heroducion, ilium. Diod. Sicul. καθέριο) in Ægypto & alibi magnā copiā provenit palustribus locis. Longitudo scapo quatuor cubitorum amplissima, nigenicuja abessent, molli calamento para sabas provenit palustribus locis.

132 HERBAE ROTUNDIFOLIAE

mo similis; folia latissima etiamsi arboreis comparentur: Caput (qvod καθέα. Theophr. κιβάρων Nicand. φόσον Diosc. & κιβάρων Nicand. αφόσον Diosc. & κιβάρων ut loculi capitis αφήσεων) papaveri, coloreroscô; in eo sabæ non supra tricenas. Radix, quæ κολοκάνια, perquamlauta cibis: Caulis, qui Theophr. κύπιω, Straboni μέλθως cùm coctus est, avancosus in mandendo.

 Arifarum, herba similis Aro, miner tantèm, ninoribusé; soliis, & utique radice, que tamen olive grandis magnitudinem implet. Alba geminum caulem; altera unum

tangum emittit.

10. Afarum (Lougy Nardus filvefiris fangvis Marsis, Cercera, Perpenfa, biras, parzago ebenum) ex coronariis est: Radix odorata; folia circinatar ro'unditaris pubescentia; stores hirfusi (exangu'i, hyosepami cytini; semen acinosum.

11.. Tulsilago (quæ & xio, farfara, farfigium, ungula caballsna, & asimina, lactuca ustularia, & chamaleuce dicitus) folia habet majuscula quam hedera; sine caule; sine flore, sine semine, quia ista quam primum amituntur. Ubi nascitur, subeste aquas credunt: Hocque signum aquilegis. Usu intussi vetere. Appellant & Petrinen, Pithion, **xy**axe*, **xe**petrinen, Pithion, **xy**axe*, **xe**petrinen, Pithion, **xy**axe**, **xe**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen, **xy**petrinen

12. Perafires seu Galerita soliis est galeri sormă, que marcescente caule storibus în pappos abeuntibus succedunt: Radix presentaneum în pe-

stilentibus remedium.

13. Cacalia (qua & Norruh), & Galeno Cacanus) folia candida & prægrandia: Flos bryonia fimilis, semen margaritis minutis, quod in florum nmbilico prominet, excussis que nudum nitidum que dependet.

14. Arcii leu Lappe genera duo ; unum verbalco simile, qvod šeriov zije šeriov vocant: Alterum foliis cu-

F 7 curbitæ

194 HERBAR ROTUNDIFORIAS

curbitz, quibus nullum latius, & grandes lappas fert, quod Diole. deneior, Plin. Perfonata, Perfolata, feu regranis, & ngorúnio Minor gardier est, quia capillos flavos reddit; & quia Arumarum eft pernicies , xolegadonesgor, & strumaria, nominatur.

15. Tribulo aquatico, qui Diosc. veipono hodeo, fructus triplici & quadruplici culpide armatur, & non nih in palustribus nascitur. Thraces foliis equos faginant, ipfi nucleo vivunt, panem facientes prædulcem, & qui contrahat ventrem. Vicina

Butomos Damocratis.

16. Sagitte foliorum forma trieuspis, superneque in unam, inferne in duas definunt; natales inter ulvas: Magopistana Gracis. Cognata Phleum Theophrasti, & Pistana Plio nii, que forte minor.

11. Classi secunde debentur Cymbalaria, Nasturtium Indicum, Balfamina, Aristolochia, Cyclamen, Gramen Parnassi , Saxifraga , Cheledonia minor, Nummularia.

1. Cymbalaria (officinis Umbilicus Veneris) in antiqvis atque uliginofis maceriis & faxis prodit: Folia
cum angulis, floribus calcar breve,
ricus pallidus; femina in capitulo
globolo crispa. Affinis Capnos prima Plinis, seu pedes gallimacei, nafeens in parietinis, ramis tenuissamis spartisque, flore purpureo: Succò caliginem discuit.

2. Nasturtium Indicum, saporem

nasturiii nostri habet.

3. Balfamine poma oleo injecta & infolata vulnera mirificè confolidant. Rotundifolia repens Momordica est ; lutea Noli me tangere, aliis Herba impatiens, Catanance, Chryfea: Siliqua matura levisimò contactà dissiliunt. Non multum abludunt cucarbita Somphos, Eschinomene Plinii, & Pseudoapocynon:

4. Aristolochie nomen puerperz dedisto videntur. Rotunda tubera

136 HERBAE ROTUNDIFOLIAE

radicum rotunda, floribus tubulus in palam definens, utriculi turbinati: Ipfa Melocarpon, Chameme-Ion, Opelis, Ephesia, Adrariza dicitur. Longaradices longa, folia falcata, fructus pyriformis, vocaturq; Teuxinon, Dastylitis, Tontitis, &c. Clematitis longissima tenuitatis, vitis novellæ, flos palæ effigiatura, canali intus lanuginoso, capitulum or biculatum pro basi:Radium spissandis ungventis prabet : sarmentitia alias, pixionos, Dardanos. Qua Polyrhizos & Pistolochia, densis est radicis capillamentis, junci plenioris crassitudine, fructû tur gidô, & qui dùm maturuit, ea (qua pediculo infidet) parte dehiseit. Effodere omnes messibus tempestivum; ita desqyamatæ terreno servantur.

5. Cyclamen (κυκλάμιος - κυκλάμιος, tuber terra umbilicus, rapum terra panis porcinus, γκούδηςοι, κάσαμο γ. & κάσσαμο τ. officinis arthanita & carchanita) est & roundo folio γ. & hederaceo, m quo macula albicant: Flos colosfinus in coronas admittitur. Æstivum, Spheritis Bononiensibus: Autumnale, Petilium sortè Plinii, circa vepres nascens, & tantum colore commendatum, qui est rose splveftris, mirumque in eo inslecti cacumen, & non nisi retorto solia nasci, versicolore calyce.

6. Gramen Parnassi in Parnassi monte provenit foliò hederaccò, sed non angulosò: Quod in Cilicia, zinw incolæ appellant, cujus virentis es îboves inslammentur. Quod albò es simplici flore, vocatur Enneadynamis Polonorum, & unifolium palustre.

7. Saxifragam sunt qui regliouro, engliouro, engliouro, engliouro, engliouro, dicut, quò de calculos renales & frangere & pellere credatur. Est que bulbos ad folia gerit. Rotundifolia aurea nomen Chrysoffeniisortita est.

8. Chelidonia minori (qua πυρώ μης. , triticum fylvestre, & Scrosularia minor) solia hedera rotundiora & subpingvia: Radices in granorum 138 HERBAE CRASSIFOLIAE. tritici modum, acervatim struma-

rum instar congesta.

9. Nummularia folia nummi speciem referunt, ipsa hirundinis instat terze affixa hæret: In medendis vulneribus mirisica, sed ovibus noxia; degustata ea, ulceribus pulmonis tabidæ intereunt. Hine Hirundinamaria, Canum morbia, & Serpentaria nomen. Affines sotte Minmulsus Plinii, quam vix boves comedunt, nedum equi; & servidano Theophrasti, Rubia Gazæ.

CAPUT VI.

HERBÆ CRASSI-

Erbæ Cresisfolia à foliorum constitutione tales dicuntur; duabunque includuntur clas-

fibus.

I. Prime Classi assignata Sedum,
Imbilicus Veneris, & Albe.

I. Sedi

1. Sedi folia semper virent, nec unquam intermoriuntur; idque in tegulis mos seri, quòd vulgus tales domos fulmine non feriri credat: Hinc vocatur asi (wor, sempervivum, Apul. vitalis, Macro Acidula, vulgo Tovisbarba, Opil. Sefuvium, quod in tegulis seritur, aliis Sadum. Quod majus est, alias Buphthalmon, Zoophthalmon, Apul, Semperflorium, Steroethron, quia amatoriis convenit, Hypogeson, quia in suggrundiis ferè na-Scitur, Ambrosia, Amerimnon, Oculus, Digitellus, Anastasia dicitur : Folia carnofa, pingvia, largô fuccô, alia in terram convexa, alia stantia, ita ut in ambitu effigiem imitentur oculi; conservari in vaporario cupit. Minusculum ter floret, & vocatur Erithales, Erifithales, Trithales, Chryfothales, Ifotes; visque ei (ut priori) refrigerandi. Eft & muscosum , ferraratum, tridactylites, &c. Affinis adesixra ayeia, Romanis ixineBea, Illecebra? cujus vis excalefactoria.

2. Cotyledon (acetabulum, Umbilicus Venerus Plin. Herba coxendicum, Manl. Scatum cæli, Scatellum, & Scatum cæli, Scatellum, & Scatum cælius, sevatadon, svogádon, særæ Aggerðiru, yes sugatadon, særæ eigenden nafcitur plerumque in faxis, & vetustis ædificiorum parietibus. Cava folii capacitas acetabulum refert: Flores herbacei, comosí, concavi. Est & aliud foliis pinguibus, lingulas velutreferentibus & circa radicem velut oculum cingentibus. Affinis Onobletum Hippocratis.

3. Alöe (alida Audision, fempervisuum mariuum, fedum amarum Columelle, Gentiana) folio est scilla similitudine, pingvi, crasso, retrorsium pando; frinule parvis intervallis prominent: Vivit & in aëre suspenda, & semper durat; gaudet maritamis; succus amarus. Emist quadam cum strepitu caulem: Americana muricata est, ex eaque vinum, acetum, oleum, mel, carbatina, fila,

acus, &c. parantur.

II. Classi

HERBAE CRASSIFOLIAE. 141

II. Classi fecunda assignatur Radix Rhodia, Telephium, Scorpioides, Portulaca, Cepea, Crithmum, Kali, & Tragum. Alia, ut fanicula laxifraga, ophioglossum, lunaria, (quibus etjam folia talia) alibi occurrent.

1. Rhodia Radix tuberofa est, & fracta roscum odorem habet; virgis numerosum foliorum ag nen, colore glaucó: Flores in umbella; sliiquæ reslexæ & rubentes; rupes savosæ &

præcipites folum.

2. Telephium, resione, & foliis, & cau'e portu'acæ simile et; ulceracitelephia sanat. Foliis cum faba similitudo, undè sabaria nomen, ut sabaria inverse vulgari; quia radix ima innumeris tuberibus, sabarum magnitudine, scatet; & herba S. sobannia, à supersitione, quæ eð die committitur; Dicitur & Anacampsteros.

3. Scorpioidi seu seorpio semen caudæ scorpionis similitudine est, & præsentissimum hujus veneno re-

medium.

142 HERBAE CRASSIFOLIAE.
medium, Affinis Clymenum. Diofeoridis.

4. Portulaca foliis portulas imitatur, & porcis accommoda est, hine kosephiraros, Gracis etiam sindrescho, tentralia, & zgudha, quia vulneribus subvenit: Duorumest generum. Hortensis teneritudine quadam in ortu luxuriat, ramulique & folia subacida, spumosa quadam suligine, & aura spumea abicant; inde andersone & aura spumea abicant; inde andersone & aura spumea carpiis pullum. Agressi folia ungvi digiti minimi ferè paria, atrovirentia; sores muscosi.

5. Cepan, ***nemm in hortis non nascitur; portulacæ similis est: Flosculis albis ex purpureo candicantibus, vel

luteis

6. Crithmo, seu κειτάμη folia portulaca albicătia, crassiora, longiora, salfoque gustu: Flores candidi. servantur in muria. Plinio videtur este Batis & Batis marina.

7. Kali

7. Kali multiplex est; vulgari, Majori semen cochleatum, sapor salsus & ingratus, ex coque sal Alkali; vocatur & Soda. Minori, gvod Borda, semen splendens. Datur & villosum, & geniculatum, quibusdam Salicornia.

8. Tragum (quod redy 3, onogwige, & reavaro) folio carere scribunt.

CAPUT VII.

HERBÆ ASPERI-FOLIÆ CUM AFFI-

NIBUS.

TErba asperifolia asperum, lanuginosum, vel hirsutum folium habent,& ad duas Classes reducuntur.

I. In prima Classe est Heliotropium, Auricula muris, Echium, Onosma, Anchusa, Lycopsis, Buglossa, Barrago, Cynoglossum, Cerinthe, Lithospermon, Symphytum, Pulmonaria, Consolida media, Brunella, & Bellis.

1. Helia-

HERBAE ASPERIFOLIAE

344 I. Heliotropii seu solaris herbæ folia cum Sole se circumagunt, etiam nubilô die; tantus sideris amor est: Ramuli cum floribus scorpionum caudæ modôinflectuntur; hinc **0eтіве dicitur. Majori (Plinio Helioscopium, vel Heliostrophium) flos albus, & subfulvus; prohibet alligatum conceptum. Minus femine verrucarum (hinc verrucaria) penfili. Tricocco filique tricocce fuperficie verrucosa, in quibus semen cinereum: Herba Clytia Camerario.

2. Auricula muris (uviss ara, & mos irlda vocant) foliis auticulas animalculi hujus repræsentat; & succô contra aurium dolores valet: Ramuli floribus onusti caudarum scorpionum instar contorquentur; hinc

echium scorpioides.

3. Echium, alii Dorida, Paul. agldav Rom. Alcibiacon, Alcibiadion, vel Alcebion appellant, spinosa in foliis pinnatis diltinguitur lanugine ; fe-

men

men viperæ capitulo fimile, contraque viperarum ictus valet; Alcibias inventor.

4. Ono fina, quidam iστ 23 & φλωματινο cant, Hippocrati est μές; longa & interra jacentia folia tria, ad similitudinem Anchusæ, sine caule,
sine flore, sine semine: Prægnans si
vel supergradiatur, abortum facere
dicitur.

 146 HERBAE ASPERIFOLIAE milis flore rubrô seu puniceô, & ipsa

ad eosdem usus.

6. Lycopsidi radix etiam rubra, à caulis foliorum, que lactuce similia, sed longiora, crassiora, aspera, & storum, qui purpurascentes, implexa hirsutie, pedem lupinumimitante, fortè nomen. Caret aliquando caule.

7. Buglossa, βύγλωσο foliis asperis lingvam bubulam imitatur; Ευφεόσυν, quia vino indita animi latitiam augere creditur. Est & sativum lato vel angustô foliô, sinuatô aliquando.

8. Borrago est forte Buglossa veterum. Officinarum quidem latifolia: ut earundem Buglossa est angustisolia. Qvidam Cirsum esse volunt.

9. Cynoglossum seu lingvam canu; alii Phrygiam , Pyrgiam , Hemionion, Splenion, Caballion, alii Scolimon, Pygrin , Leucrion, niss malis Teucriou, Lingvam Macedonicam , Sublabium, Phyton , Cabaliatium , appellant. Imitatur foliis lanuginosis caninas lingvas, lingvas, ad instarque canum sætet. Caulis aliquando nullus, post tertium annum aliquis: Gratissimatopiariis operibus. Est & warnholds, (Eu fructu umbilicatô, & alia lappas minutas serens.

10. Cerinthe seu Cynoglossum monzanum, Plinii forte deunogende est, solium incanum, albis maculis inscriptum, etiam subviride; locumcuaffricatur de albat: Caput concavum, mellis succum habens; storis

avidissimæ apes.

II. Lithospermum, quod aliàs Argonychor, Diospyror, Heracleos seu Heraclium. Leontion. seu Leontica, Tantalitia, Gonoleta, Columba, & Milium Solis audit, soliis est olea, sed longioribus & mollioribus. Singula juxta solia veluti barbula, & earum in cacuminibus lapilli, candore & rotunditate margaritatum, magnitudine ciceris, duritie lapideâ, nec quicquam inter herbas majore miraculò aspicitur. Datur arundina-

ceum, erectum, repens, Germanicurn, quod Passerina, lingva Passerina,

& Passerina linaria vocatur.

*12. Symphytum seu Consolida singulari conglutinandi facultate pollet, ita, ut & carnes dum coquuntur, injectum compingat. Inveror foliis eft buglossi, in caule ad nationes secundum genicula. Omnibus przter florem lanugo, quæ pruritum excitat. Unregion, petraum, quod & Alum Gallicum, & Inula rustica, in petris nascitur, ramulis origano similibus, cacuminibus thymi, furculofum, falivam ciens, radice longâ rutilâ. Tuberosum à radice tali vocatur.

13. Pulmonaria, seu Symphytum maculosum, foliis est ut plurimum maculis albis latis adspersis, quæ primum molli lanugine pubescunt, adultô vere infignem magnitudinem acquirunt, infima imprimis, & hispida, lanugine rigescente redduntur: flosculi aliquando reflexi, caudam scorpionis amulantur; me-

detur pulmonibus. Forte Calla Plinis

14. Consolida media, verticillata, est qvibusdam Chamacissos Plinis spicara, tritici modo, ramulis qvinis ferèfoliosa: aliis Anonymos ejudens, qua non inveniendo nomen invenit. Affertur è Scythia, in vulneribus praclara, ex aqua tusa & imposita. Pratensis caralea qvibusdam est Buela, vel Arthetica Pandellarii.

15. Brunella ex confolida speciebus faucium & lingva ardoribusconfert: Polyenemon forte Dioscotidis. Vulgari, qua major, foliumnon dissectum: Flores verticillatii & cucultati, spicam deformant.

16. Bellis seu Bellium indicta Græcis planta & discislora; quæque ad consolidam mediam refertur; in pratis nascium, store albô, rubente, coeruleô, luteô, & pastillicantibus; sepè qvinqvagenis quinis barbulis coronatur. Diutiùs in nimis humidis detentain viridem colorem de-

G 3 generat.

HERBAE ASPERIFOLIAE

generat. Fortè Anthemidis foliace! species Theophrasti, que & Nigella foliosa.

II. Secunda Classe habentur Pilosella, Gnaphalium, Leontopodium, quæ &inter Corymbiferas referri possent.

I. Pilofella copiosis pilis vestitur; quidam ad Myosotydem, alii ad Holoslum referunt. Est hispida, repens, erecta, μακεύκανλω, montana, saxatilis. Phlomodes ipsô foliorum exortû holoserico vellere vestitur.

2.. Gnaphalium, prequino, & Chamezelon solia pro tomento præbet. Maestimi, quod vulgi Costonaria, seu Bombax humilis, solia concerpta in soccos xylinæ lanæ abeunt, olei in sucernis bibula, capitella in umbellæ ferè formam villosa. Vulgare, aliis Filago & Tomentum, putatur esse. Impia Plinii, quæ à nulló animalium attingitur, incana roris marini aspectů, thyrsi modò vestita atque capitata unde alii ramuli, sua capitella gerentes, assurgant: & Italorum.

Centun-

Centunculus, seu Centuncularis, jacens in arvis, rostratis foliis, ad capitis penularum similitudinem. Vicinum, Lagopiron Hippocratis, & Baccharis Dioscoridis.

3. Leonropodio, qvod & Cemon feu' Eccemon vocant, foliola arca, & adradicem lanatiora; capitula in fumis caulibus qvafi perforata: Semen spifså lanugine, ut vix reperiti possite, obducitur; Radix ad amatoria amuletum. A Plinio descriptum Leuceoron, Doriipetron, & Thorpbetron dicitur; Semen potum Lymphatica somnia facit.

CAPUT IIX.
HERBÆ MOLLIFOLIÆ, ET HIS CONGENERES.

Frbæmollifolia duabus conftant classibus.

I. Classe prima continentur Malva, Althaa, Alcea, Corchorus, Geranium, Sanicula, Pes Leonis, seu Alchimilla, Cannabis, Eupatorium, Potentilla, Herba Moluccana, Caryophyllata, Dentaria, Epimedium, Pæonia, Leontopetalon, Chrysogonum, & stappis agria. Haud paucas & inter olera habes.

1. Malva, μελάχη, vulgaris est κεξema & lentore naturali alvum solvit, foliis substratis celeriùs parturienes solvuntur; Venerique nasci creditur. Malopen Plinius vocat, que septimô mense arborescit, & specaenli gratià in hortis seritur Rosea; sequiturque pronò vertice solem.

2. Althea, andaya, islend, diegyanage, anderdopenade, Aristalthea & Bismalva, exsylvestrium malvarum genere est; foliu grande, sinuosum, incanum, radix alba, qvæ aqvæ injesta eam sub dio addensari facit: Cui Cytini slos, Sida vuso. Est & arborescens, & vesicaria, & hirsta, Theophrasti store aute Abuitlon monnullis.

3. Alcea,

3, Alcea, and e, ejusdem quoqve generis est; radices dyentericis & ruptis auxilio. Pulgara quibusdam Herba Simeonis; Cannabina pentaphylli folium: Est & hirfuta, & veficaria.

4. Corchorus (Melochia, olus Judaicum) Alexandrinorum cibus, convolutis foliis ad fimilitudinem mori; filiquæ longæ striatæ: Edunt &

Judai cum carne cocta.

5. Geranium, seurostrum Ciconia; & gruini capitis&rostri ciconia; imaginem summo capitulo exhibet, Malvaceŭ imprimis, quod alii Onyphyllon, Mertyiga vel Merthriida, seu potius Myrrhida; Cardamonn, Origanon, Hierobricas, Pulmoniam&c.nominăt: Est & Anemones solio.qvod. Pelonitin, Trican, Geranogerontem; & Echinastrum. Inter ea qva Myrrhidis vel Cicutaria folium gerunt, est & Moschatum seu orandaspona, & Rupertianum.

G 5: 6.54

154. HERBAE MOLLIFOLIAE,

6. Sanicula, quæ & Diapensia, Sannicula, Ferraria, Pelium, &c. aliquibus; folia quinque partita, rigidula rotunda ferè; flores in umbellis albi conferti quinquefolii, quos lappæ excipiunt. Vis in sanandis vulneribus.

7. Pes leonis à foliorum forma dicitur; Quia Alchimistarum præconiis celebrata est, Alchimista audit; Quia ros foliis insidet, Drosera, Drosium, & Video; quia stores (qui racematim congeruntur) stellati, Stellaria: Folia malvæ, incisa, rotunda, & antequam erunpunt farsta & convoluta, insià hirsuta.

8. Cannabis in sylvis primum nata' est nigriore solio & asperiore, Hydrastine & Terminalis cognomento. Ex sativa, que xámasis, xamásis, xeices & xonárgos, quia sunium materia, uno eodemque semine & secunda & sterilis nascitur, quarum illa storet nullo post sereicho semine, hac sine

flore

ET HIS CONGENERES. 155' flore femen oleaginofum fundit.
Cortex in fila ductilis:

9. Eupatorium, Euxardesor, haurdeios, nauriris, Agrimonia Gracorum intellige, quod Enpatoria Plinii, & Argemone in pratis virens, Mithridatis Eupatoris inventum, caulis lignofi, nigricantis, hirsuti, foliis per intervalla quinque folii aut cannabis, serræ modo incisis, nigris & ipsis plumosisque', semen subhirsutum, & vestibus adharens . Barbari Ferrariam, Concordiam, Marmorellam, Scelam', Involucrum majus, Olibardam &c. vocant. Cannabinum seu Abenfinz, S. Kunigundis herbaeft. Aquaticum foliô tripartitô divisô, pilosô & serrato, floribus cum squamis Ariatis purpurantibus. Verbesina & Hydropiper quibusdam.

16: Potentilla (quæ & Agrimonia filvestris, Argentina, & Argentilla, Anserina, Argemone, Ingvinaria Plinii, Stephanomelis ejudem, Talistrum quorundam) adeò agrimonia simi-

G 6

1150

lis, ut non nisi reptatu viticulorum discernatur. Folia splendoris argentei, birsuta inferius: Herba anserum deliciæ,& vis in medicando nobilis.

11. Herba Moluccana, pauperum remedium, chirurgorum jactura, quia infignis vulneraria; nasciturque

in Moluccis.

12. Caryophyllate radix, que rufa, vere eruta caryophyllum aromaticum olet: Folia hirfuta Agrimonia fimilia; echinata postsfores glomentaque capitula, longis aristis horrescunt. A viribus, Herbabenedista & Sanamunda nomina. Assines Lagopus Dioscoridis, Geum Plinis, cui radiculæ nigræ tenues benè olentes; & Argemonia cujus, radix thus redolet.

13. Dentaria radix qua candidisfima expluribus fqvamis quafi dentibus componitur; Coralloi des exindè, & Alabastrites; semen in filiquis. Est Heptaphyllos tàm filiquata quam baccifera; Pentaphyllos, cui folia vel scabra, & tactu aspera, vel molliora: Enneaphyllos, cum corniculis oblongis torolis & mucronatis; Triphyllos, Affinis Ceratia Plinii, qvæ unô folio, radice nodosâ & magnâ.

4. Epimedium & Epimenidium, caulis non magnus, hedera foliis denis ative duodenis, nunquam florens, radicetenui nigra, gravi odore. Cognatum & Epipeiron seu Epime-

trum, quod nunqvam floret.

15. Paonia, que & prevolve, vetustissima inventu est, nomenque authoris retinet. Silique simmo caule, seu cornicula villosa lucente lanule, seu cornicula villosa lucente lanure incurva superne donata, in quibus granorum utrinque series; hinc Rentorobon. Mas vocatur ocyolium, segult, Hamagogos, raspuida, Aglaophotis, the dos grano noce luceaut; Bansa forte Josephi, Theodonion, Selenion, Prophetis Selenogonum, Phriss, Casa: Famina radicibus balani circitero-

HERBAE MOLLIFOLIAE, 158

cto aut sex adharent. Est & Leucan's thomos Bellon. Psipherida, Bello Viene xia, & Ochranthemos, & Polyanthos.

16. Leontopetalon (alis Rhapeion, Leucetion, Leontium, Doris, Lychnis agrestis, Pardalum, Thorybetrum, Papaver cornutum, Papaverculum, semen' leoninum & Doricteri) folio est brassicæ, alis in caule multis, semine in cacumine in siliqvis ciceris modô, radice nodosa.

17. Chrysogonum præcedenti in multis simile; cauliculi in terram repandi, ab origine fili modô tenues: Folia figuram crucis positu efficiut; Yacobea maritima quibusdam, Tormentilla aliis.

18. Staphis agria, ταφις ώγεία, τειφυλhor show, asupis, Oderegatoror, Oderesor, aνανθρωπον, πολυειδές, ψευδοπαθές, δροενότης фЭневиоххог, Astaphis agria, Staphis, Herbapedicularis, Peduncularia, Pia ruitaria vocatur. Folia vitiginea, divisura digitata, pilosa; floribus cœvuleisfoliola hirluta qvinqve; sement

ET HIS CONGENERES. 1599 rugosum urens: Vis contra pedi-

culos.

11. Classis fecunda habet Quinquefolium, Heptaphyllum (eti Tormentillam, Fragariam, Trifolium, Medicam, Lotum, & Melilotum.

1. Quinquefolium, (πεντάφοιλοι, Quinquepeta, Pentapeter; five Chamazelen, πεντάτομο, πενταθάκτυλοι, ψευδοιλικοι, καιλικέκλοι, ξυλοκύτηλοι, ξυλόμοτοι, πεντάκτερος, Εργακίτηλοι, Φυράκτιοι, Ουματίτις, πεντάπτερος, Pfyllitrum, Solota, Thebeotis, Therumbros, Theonefiron, Serpentina, & Herba Mercurii) nulli ferè ignotum est. Ramuli farmentitii; foliainsigulis pediculis quinque serrata & dura: Radix cùm estoditur rubra, inarescens nigrescit.

2. Heptaphyllum seu Tormentilla septena, quandoque quina habet solia; radicis (qua intus rubet) pulvis dentium tormentum sedat. Ramuli surculosi seni vel octoni;

sternit macilentiora prata.

3. Fragaria (qvæ & Fragula , & τείφυλλοι μοιοιειὶς) folia tria hirfuta, venofa ::

nosa; fructus, qvi fraga, & moraterrestria, modò ruber, modò albus, modò inter rubrum & album medius, herbaceus, luceus, parvi aliquando pruni magnitudine. Est & non fra-

gifera. 4. Trifolium reiouxxor fingulis-germinarionibus tria profert folia. Minyanthes, sen Asphaltion, majore est folio, & bitumen olet. Oxytriphyllon (gvod & Oxys, Panis Cuculi, Lujula, Alleluja, Alimonia vulgi, Trifolium acidum, Acetosella, Oxalis minima) fatis magno cordato hirfuto, & ex viridi flavescente; in folliculo pentagono semen rusum. Copiosi slores crebras anni pluvias portendunt. Hepatico, (quod Herba Trinitatis, Triada, Taura, Trinitas, Heparica Nobilis, Epimedium, Balaris, Trifolium aureum) foliatriquetra, superius albis maculis respersa, flos ftellatus, coeruleus. Siliquatum, utdien Dioscoridis est, externa olim Græciæ, à Medis advecta per bella PeríaPersarum; similis trifolio in pratis nascenti: Folia progressu contrahuntur; semen lentis magnitudine filiqvulæ modô intortum. Unô satu ampliùs quàm tricenis annis durat. Est & peltatum, sentellatum, cochleatum, turbinatum, hispidum, echina-

tum, fino fum. &c.

5. Lotus , horos , (Sativa, urbana, τείφυλον & τειπόδιον, aliquibus μέλι σέτων dicta) nascitur in hortis; stores glomerati odoris pertinacissimi, quem septies mutare creduntur : Folia terna pingviuscula, in capitulis oblongis echinatis; semen tempestatum pranuncia. Sylvestris (λύβιον) alis mulris, semine fœnugræci, at multò minore, gustu medicatô. Egyptia caulis in palustrium genere Lotometra audit. Teger Con est pentaphyllos, filiquâ cornutâ, & lotopifos. Affinis Vulnerariarustica.

6. Melilotus ubique nascitur, laudatissima' olim in Attica, placet maxime foliis pingvissimis; flosculi in spica, odore mellitô: Coronas ex co factitatas indicio est nomen Ser-sula Campana, quod occupavit.

CAPUT IX. HERBÆ STELLATÆ CUM AFFINIBUS.

Erbæ stellatæ vel folia vel etiam slores in crucis modum gerunt, duabusque classibus comprehuntur.

I. Prime Classis sunt Rubia , Aparine , Asperula , Mollugo , Gallium , Cruciata:

1. Rubia, (quæ & isubes daios, seu içsubidaios, riudesos degina - Φ., θανίαι χερτώνα, κινάβας, λορβουί manus piceans, Rubiat incerum, Roxa, Falma, Ena & Crocum vasicum) sarmenta uncinulis crebris hamata: Folia circa articulos in orbem quina & aspera, cum hispidis crenulis; stores stellati pentaphylli, radices miniatæ. Cognata Alyssum Plinii, & folisi rancum

tantum ramisque minoribus distat,

fortè & Lappago ejusdem.

2. Aparine (qux & Asperuge, auπελόκαρπον, ομφαλόκαρπον, Φιλάι θρωπον , Φιλατέριον, ίου φιλαιτέριον, φιλίτιον, φιλάθελφον, igor, Spargula) inter Lappagines numeratur, viticulæ asperæ, quibus scandit; folia radiata, que vestibus ad hærent, post flosculis quadrifoliis lappulæ didymæ.

3. Mollugo similis aparines, foliis mollioribus; florum exilium specio-

så fæturå.

4. Gallium (gvod & yunnienor, yuna-,) ramulô & foliô aparine simillimô,ipsoque rectô; flosculu, in racemos digestus, stellatim disponitur: Cogit lac vice coaguli. Cognata Juncaria cui folia lini, flores copiosi, paleacei, candicantes; & Arenaria, vix palmaris, cui folia tenuissima verticillos imitantur, hirfuties per coliculum.

5. Cruciata tam hirfuta est quam glabra, foliorum in crucis forma fitus

ru, Ingvinaria Plinii nonnullis in vepribus nascens, qua, ut prosit ingvinibus, in manu tantum habenda est

11. Classis secunda habet Rutam &

Thalistrum.

1. Ruta, zívaro & jim Gracis. Sative folia terna, subcœrulea, virosi
odoris sumbone pyramidatô, calyce qvadripartitô, in qvo semina. Sylvestri folia longiora & renuiora, stores candidi, seu lactosi: Harmale &
Moly nomen; semini Besasa horrida
ad essedum, & ad omnia acrior. Est
& qva pedicularis, capraria, muraria,
& c. dicitur. Rutule folia carnosa, sed
caro in lavitudinem distenditur, non
in rotunditatem crassatur.

2. Thalietrum, oddurego, oddisego, egregiè viret, dum germina protrudit: Cauliculus rutæ crassitudine, in

qvo folia Coriandri, sed pingviora. CAPUT X.

HERBÆ CAPIL-LARES.

Erba capillares radicibus plerumg, sunt numerosis & capillaceis, folio sape tenui, multiplicis & capillorum aliquando in modum formato, exque trium classium.

I. Prima classe habetur Phyllitis, Hemionitis, Ophioglo fon, Afplenium five Ceterach, Lunaria minor, Adiantum, seu Capillus Veneris, Trichomanes, five Polytrichum, Ruta muraria, five Salvia vita, Polytrichum aureum, & Ros Solis.

I. Phyllitis (QV2 & oxodoxivdesor, Lingva cervina) non nisi foliosus cespes est; caule, flore, semineque destituitur: Folia oblonga senavel octona, linguæ exertæ instar, quæ imaparte falcatæ Lunæ modô corniculantur, infernè pulverulentis areolis (luteis ceu lumbricis) virgata. Est & polyschides, & crifpa.

2. Hemioa

2. Hemionitis (quæ & iminos, σπλί
100, Mula, Mularia) foliis Medicorum splenia imitatur, quæ curvatæ
in cornua Lunæ modô sinuantur:
Caule, storibus & semine vacua.

3. Ophioglossum (aliis lingva serpentina, Vulneraria Enophyllum, Lancea Christi, Luciola, Echioglossum, Monophyllum vocatur) folium unicum, pingvius & carnosum, sinuatum aliquando: Ligula bisturcata ex sinu in argutam cuspidem desinens, lima aurisabrorum effigiatura; seminis locô pollex, in lingva insectionibus. Cognata, Plinii Ceratia, unicô foliò assurges, radice nodosa: Lingva, seu Lingva, seu Lingvalaca, qua circa sontes solum nascitur.

4. Aplenion (qvod & σπλοιος, ἡμιόνιος, οπολοπίνθειος, Pteryga, Pterim, Lonchitim, Aturium, Teucrium, Phrygiam, Phrygitim, Philtrodotem, nonnulli
nuncupant, Officinæ Ceterach) nafcitar in parietibus è calculis filicabusque confectis, sine caule, flore &
femine:

semine: Folia polypodii modô incisa, supernè hirsuta & flavescentia, inferné viridia.

5. Lanaria folia Luna modô falcata. Vulgari (qua & petrea, Taura, Ruta Lunatica, Jecoraria, Clavis Diaboli, nuioviris, Lunaria botrzitis) nullus flos; seminis locô pulvis impalpabilis, ex quô sato forte nulla herba. Vicina, fi non exdem, Tragum fecundum Dioscoridis, folio scolopendrii, in montibus. Dedenires cui plurimi racemuli, utrinque thyrsulo harentes. Exquidior foliis hedera denis aut duodenis; radicibus gravi odore, gustû fatuô, fine semine & floribus. Acinos, quæ & Epipetron, quæ nunqvam floret; & Epimetrum, quæ fortè cum superiore eadem.

6. Adianto, (quod & Polytrichum, Callitrichon, Ebenotrichon, Argion, nógios évaygos, Calliphytum, Saxifragum, Cincinnalis, Capillus Veneris, Terra capillus, Terra Supercilium, Crinita, Philophtetela, appellatur) foliola Coriandro fimilia, in summô fista; aftate viret, brumâ non marcescit, aquas respuit, perfusum mersumve sicco simile est. Tanta dissociatio deprehenditur in frusice aliàs topiario.

7. Trichomani (qvod & Polytrichum Officinarum, Capillaria, Pterion, Eapteron, Pinnula, Filicula, radix capillata) folia, qvæ largissimè & furiosè qvasi effundit, lenticula palustris, rudimentum pennæ satis exprimunt, infernè ruso pulvisculò adspersa; explet rara cute suentum capillum, renascique facit.

8. Ruta muraria (qux & falvia vita, herba Cincinnalis, Coriandrum putei, Capillus porcinus & Empetron) inter faxifragas numeratur. Occupat rimofas parietinas; folia ruta, fed minora striata, pulvisculô infra rufò aut suscò adspersa, incisuris tamen coriandri instar divisis; fine store & semine quibusdam. Miraculum ad Enterocelas. Est & ramosum.

6. Poly-

9. Pelytrichum aureum ramulos habet capillorum instar tenues; color aureus: Majus cubitale sapè & instar cirrorum inflexum, agyrtarum præstigiæ. Exfcoparii radicibus, quæ versus terræ superficiem foliosis squamis vel pilis rutilis comantur.

purgandis vestibus scopæ.

10. Rorifolis, (qua & Rorella, Rorida, salsirora, & Sponsa Solis, Lunaria quibusdam, & Artemilla) folia vel oblonga, vel circinnata, modice auriscalpii instar concava, & tenuissimorum staminum corollâ, velut ciliô fimbriata. Acetabula, fole etiam fervidô, rore semper madent, qui extremis digitis, dum adhuc natali solo adfixa hæret, aut inde confestim evulsa solis radiis feritur, attadus, mox volut in exigua filamenta fericeavel candidiuscula deducitur, quæ confestim concreta, ita posteà semper perdurant.

II. Classi Secunde debentur Filix,

Lonchitis, & Polypodium.

I. Filici (qua πτίεις, πτίειο Gracis, aliis Avia) folia lateribus pennata; bienniô moritur, si frondem agere non patiaris, Circa solstitium non renasci fama est. Mas qui mies simpliciter, βληχιον, seu βληχεον, nisi βληθεον velis, πολύρριζον, foliô est fine caule, ine flore, fine semine, odor subgravis; Theophrasto floret sub solstitium. Fæmina quæ θηλυπτίεις, νυμφώρα πτίεις, folia non fingulari(ut mari)pediculô hærent, sed è numerosis altioribus q; propaginibus exeunt. Est pinnulis dentatis & non dentatis, ramosa vel no, faxatilis corniculata, nigris maculis punctata: Est & florida. Dryopteris, que & Osmundula & Bevontseis filici similis in quercubus muscosis nascitur, tenui foliorum incisura, radice subdulci & hirsuta, Psilothrum cum radicibus tusa. Quæ à Dalechampio describitur, sessiles & pensiles in adversa toliorum parte quasi vermiculos habet, qui fortè fores.

2. Lonchitis duplex: Mari (qui & Xiphion, & Phasganion) folia porri rubentia ad radicem, capitula personis Comicis similia, parvam exerentibus lingvam; semen triangulum lancex cuspidi simile, inde nomen. Aspera vi respectas solia lancex in acutum desinunt. Struthioperis aspecti & crispô foliorum habitů Struthiocameli pennas imitatur: Longina & Calabrina quibusdam.

3. Polypodium (quod aliis Filicula, Scolopendron, Filicularis Herba) filici est simile, & in quercubus, salicibus, muscosisque petris post imbres erumpit: Radix pilosa, acetabulis cavernosa, que ceu polyporum cirri. Sylvanica que in antiquis & cæduis

quercubus, gustû amarior.

III. Tertia Classi conceditur Mu-

scus, Lichen, & lenticula palustris.

1. Μηςτω (ητίβεδον σπλάχνον, Atticis Splagnum, & Hypnon, Plinio Sphagnos seu Sphacos, Aegin. διραάδια) villosa substantia est, caudicibus annosis,

41 4

faxis

faxis madidis aut aquis palustribus innascens. Terrestriu est, vel repens, isque pennatus, denticulatus, clavatus, quò similis Sabinz herba Se. Lago speciat; vel ramosus, sique scoparius, spicatus, polytrichoides, sellatis, pygiodes; vel Coralloides, qui cornutus ut plurimum. Sub arboreo continentur Ulnes Officinarum, capillaceus cum orbiculis, cum capitulis cavis, nodosus, pulmonaceus & crista modò adnascens.

2. Lichenhogor, Museus saxatilis, sebor, in lichenis remediis omnibus prafertur, inde nomine invento; nascitur in saxosis, folio uno ad radicitur in saxosis, folio uno ad radiciem lato, caule uno parvo, longis foliis dependentibus. Lasifolius est Hepasica sontana: Est & sellatus, umbellatus, cauliculo calceato, & c.

3. Lenticula palustria, quara cini tar espuatur, muscus est lenticula folio similis, qui in aquis pigris stagnantibus reperitur. Quadrifolia sortè Theophrasti dium altius aquis im-

mergitur. Ægyptiaca, segriárus, seu merápus segriárus Dioscoridi in Ægypto tantúm se inundatione Nili nafetiur, aizoo similis, ni majora haberet folia.

IV. In quartam classem reposita, Muscus marinus, Fucus sive Alga, An-

drosace & Alcyonium:

I. Muscus marinus, 8500 9anderson, in saxis tectisque ad mare nascitur, capillaceus, gracilis, fine caule. Coralloides est Corallina Officinarum.

2. Fuci marini (qui Alga, & emissandorio) quinqve Theophrastus pofuit Genera: Zostera seu Prason solisi latis, colore viridi; Capillaceum sea siculi modò, quod siper ostrearum tectis provenit; Pelagicum seu tincrorium spongiariorum, quod in Creta Insula juxta terram crescit; Gramineum soliò simili, cause calamaccò; & Latheaceum soliò herbidò, lactuca non dissimili.

3. Androfaces herba est alba tenuibus cirris amara, sine foliis, folli174 HERBAE CAPILLARES.

culos in cacumine habens, & in his femen: Nascitur in maritimis, maxi-

mè Syriæ.

Alcyonium fit in mari, seu ex Alcyonium nidis, seu ex sordibus spumarum crassescentibus; seu ex limo, vel quadam maris lanugine. Unum est Cinereum odoris asperi; Alterum molle, odore Alga: Tertium candidioris vermiculi; Quartum Miesium penè purpureum, pumicosius, spongia putri simile.

HERBÆ DISCÍ-CORYMBIFERÆ CUM

Affinibus.

Tsicherbas à foliu denominationem sortitas pertexuimus; sequuntur à floribus sumpta, inter quas prima Discierymbisera, qua storem majorem vel minorem, in Discum, capitulum vel umbilicum aggestum, seu ike minutissimis

HERBAE DISCI-CORYMBI- 17 p fime framinibus stipetur, seu nonferunt, suntá; trium classium.

I. In prima classe sunt Tanaceum, Parthenium, Chrysanthemum, Buphthalmum, Chamamelum, Cotyla, & Bellu, qua inter asperisolia reposita est.

1. Tanacetum, forte Parthenium ungodina Hippocratis, Artemssia duridonad Dioscoridis, & Artemssia quibusdam. Caules hirstoriam in dulla fungosa; folia ex viridi in siavum, pennata odoris vehementis; Est & odore Camphora & inodomim. Africanum quod & Flosiam. Africanum quod & Flosiam. Agricanum Guleni, Othenna utriusque, alis Lycopersicum Galeni, Petilius Flos, & Caltha Plinii, ex Africa in Germaniam delatum est: necita ignobile.

2. Parthenium, vulgare puta, magdinor, quasi Virginalis, Matricaria, audeux Galeni, regyundu, heurum, dumanda, irandiuor Gracis, Matronaria, 176 HERBAE DISCI-CORYMBI-

Amarella, Amarusca, Taigetes, Ocalus Solis, Marronella Botanicis: Quidam Anthemida, Leucanthemon, Chrysocalida, Malobathron, Florem campestrem &c. appellant. Folia artemissa laciniosa ex viridi luteola, odore gravi; stores ia medio melini, exterioribus candidis: Locus ruderata

4. Chrysanthemo, quod & Όφθαλμλε, flores lutei aureô fulgore splendentes, oculique imitantur orbem.

4. Buphthalmum, βέφθαλμοι cum Parthenio ferè idem, nifi quòd flos major, & boum oculis fimilis: Folia fœniculi.

5. Chamemelum, χαμούμελοι, άνθεμοι, άνθεμοι, Chamomilla, mali odorem: habet; λευκάνθεμος cui flores in medio: aurei, orbiculatô ambitû candidi: χευτάνθεμος, cui melini; ἐκάνθεμος cui purpurei. Unlgari, quod primum Dioscoridis, foliatenuia, odore svavi; flores in ambitu albi; umbo apicellis luteis constat. Dicitur Gracis

Α', θεμίς, μελάνθεμον, καλλίας, διακωλία, Δοικαλ-Alartegrion Ginland, Armeiro, Arbinior, Evárespor, Arrepiosor, Rotuta Solis, Herba Superba, Proserpina herba, Ovalida; Amolacia, Aulitica herba, Malium.

6. Cotula, est Chamamelum inodorum; si fætet, fætidum, & Parthenion leptophyllon Hippocratis; norareinis 88 turo Borain quibusdam.

II. In secunda classe sunt Abrotanum, Artemisia, Ambrosia, Botrys,

Absynthium.

I. Abrotanum, funt qui Abutonon, Absynthium, Heraclium, Cholopeon, Procampylon, Cynanchiten, Thelitamnon, Dulcem Ancona, appellant. Odore jucunde gravi, zstate floret; Aos seu corymbus zurei coloris: Vacuis sponte provenit, Alsiosum admodum; sole tamen nimiô læditur: Ubi convaluit ritu vitis fruticat. Mas farmentosus, gracilibus ramulis: Famina arboris specie caudicans, Sienlum alias. Que foliis tereti178 HERBAE DISCI-CORYMBIbus, Chama cyparyssus Plinis est, Cen-

tonia aliis. 2. Artemisia, Aernusola, Artemisia inventum πολύκλων . τοξιτίσια, έφεσίας, σόθεσα, ἀνακτόριον, λένα, λυκοφουξ άγκα ἀνθρώπε βασίλικοι λάχαιοι, χαρισελοχία, τοξότις, λύσας κομ λύνς, ξαθεσίη, Θεδισις, γόν Τη ηθαίς &, τοξά-Εολον, αμαχρόιε, ὑπέτω, & παρθέις aGracis; à Latinis Canaparia, Olus Regium, Herba regia, Rapium, Sirium, Pythagora Pexasis, aliis Valentia, Bricumum', Bemastrum, Amarantium, Amantina, Armosia &c. vocatur. Absynthii modô fruticosa est, majoribus foliis pingvibusque: Flores candidi; graveolentes. Eft rolindaro, & Μονόκλως Φ , & ωτολύς πεξμΦ: :

3. Ambrosia, Deorum quasi semua; evinia fragrantia gratia; Hipporatis Cony a quibusdam. Maritime virgulta subhirsuta tubentia: solia lanuginosa albicant, & svave olent; spica ex cerymbis; echini post hos

parvi muricati.

4. Botrys, Borgus, Cappadocibus

Ambrosia, aliis Artemisia, semen ramulis racematim adnatum habet. Vulgari flosculi numerofissimi vitium botros amulantes, qui expansi ex minutifsimis ochreis fibris com-

politi conspiciuntur.

5. Absynthium, afindior, Gado vel Caguaixego, intensa amaritudinis est. Pontico seu Romano folium & flos minora, odor ferè aromaticus. Marino seu Seriphio sarmenta exigua, semina pauca, natales in Tapholiri Ægypti. Santonicum in Santonibus provenit; lemen sanctum, Zina, & Zedcaria Sementina vocatur. Est & insipidum & inodorum.

III. Classi tertia debentur Helichrysum, Conyza; After Atticus, Tripolium, & Alisma, sei Damassoniu.

I. Helichryfum (quod inixevor, inteχρυσον, ελειόχουσω, χρυτάνθειιον, ανάραιθον, Heliochrysum, Elichrysum, Aurelia, Coma aurea, flos aureus) provenit in palustribus; folia ferè Abrotani: Ad Solis repercussum aurea lucis in or-

180 HERBAE DISCI-CORYMBI-

bem veluti dependentes corymbi, qui nunquam marcescunt; qua de causa Deos coronant illo. Orientale est forte Chrysocome Dioscor. & Plinii, cui & Chrysitis, qua palmi altitudine est, comantibus fulgore auri corymbis; în petrofis opacisque nascens : Sunt qui Chrysospermon, Dapsin, fovis barbam, & Arcophealmon, quali urfi oculum vocent.

2. Conyza (zoroga, zroga, Plinio aliquando Cunila, & Cunilago, aliis Pulicaria, vel pocius Culinaria) pulveris quasi glutine obseritur; caninus odor, indexuro Enparirie. Mari, quæ Baccharis, μεγάλη,πλατύφυλο, & ramofior, folium imbricatum seu crispum, flos quoque magis splendet; stramenta imbricum vice adtecta. Famina, qua henriteson tenuius, con-Ariciius, & angustius, hinc *pont odor acutior: Affinis Amellus Virgilii.

3. After Attions, ashe Atlinos, qvibusdam Bubonium, Afteriscon, iniBiors herba inguinalis, Hyophthalmon vocatur: Cauliculus foliolis duobus aut tribus oblongis; in cacumine, capitula stellæ modóradiara. Lucus foliolis ad storem rigidis, Oculus Christi dicitur.

4. Tripolium, resulvan, ter de die florem mutare in colore dicitur, ita ut manè candidus, meridie purpureus, serò puniceus conspiciatur: sed revera purpurei caruleive sunt. & in pappos evanescunt; tres uno die occurrere posse, vix dubium.

5. Alisma, nonnulli λλκίω, Δαρασσσώνιση Ακυερί, & λύορι νοcant: capitula thyrsi specie: ¡Flores tenues, subpallidi; folium uni laciniosum &

angustum, alterimajus.

6. Virgaaurea, quibusdam Soliulago, & Consolida, Panax Chironium Theophrafi & Plinii, Panax Pharnacium, & Panax Chironium soliò lapathii, Cuniculago Plinii Panaces dictum, Leucographis denique ejusdem audit. Folia aliquando maculata,

H 7 form

forma vi ga; flos coloris lutei. Vires consolidare vulnera. Majoris nomen Doria.

IV. Classe quarta sunt Anemone, Pulsatilla, Adonis, quibus Ranunculos

addemus.

1. Anemones, seu Herba venti (cujus slos se nunquam nisi slante ventò aperit) duo genera: Sylvestra prima, altera in cultis nascens; utras; sabulosis, plures que hujus species. Aut enim puniceum slorem habet, aut purpureum, aut lacteum: Papaveris hic, & in medio capitula. Inter Coronarias olim.

2. Pulfatille (qua anemones alterum genus, Limonia, & Leimonion. Plinio, Phenion, Fremium Gaza) feminum tremuli pappi, levifsimo flatu huc atove illucagitantur; hinc & correct. Purpures flos foris hirutus, intùs glaber, in medio rotundum capitulum, apicibus & fibris luteis cirratum; cui delapfo, como-

um)

FERAE CUM AFFINIRUS. 1833 fum staminum holosericorum mollitie, argentei coloris succedit.

3. Adonidis flos, ratione capituli cum Ranunculis convenit; & qvia flammei igneique est coloris, \$\phi\) ig Gracis dicitur. Hortensis, flore minore atro rubente, quibus dam Eran-

themum, & Adonium!

A. Ranunculo (qui Burefixio, etanor inveso, feu Apium agrefte, & in limitibus humidis opacisque nafeitur hospes ranarum) quatuor genera. Unum pingvioribus; quam coriandri foliis, ad latitudinem Malvæ accedentibus, caule albo gracili. Alterum, foliofius, pluribus incifuris. Terrium minimum, flore aureo, gravio dove. Quarium fimile huic, flore luteo. Omnibus vis caustica.

CAPUT XII.

HERBÆ CORONA-

RIÆ, ET SIMILES.

HErbas Coronarias vocamus, quarum vel olim vel nunc in coro-

184 HERBAE CORONARIAE,

nis ulus, quanquam & fuperius quotundam meminerimus cum fimilibus; tàm odoratas; quàm inodoras; five illæ fint galeatæ, spicatæ, calcariformes, verticillatæ, campaniformes, siwe alterius speciei; continenturque sex Classibus. Consolidams regalem cum sociis ad filiquatas retulimus.

I. Primā Classe reponitūr Viola Martia, Leucojum non bulbosum, Viola matronalis, Viola lunaria, Lychnis,

& Saponaria.

1. Viola Martia (οι ποςφυζών, δοι μίσκας, μελώνιας, & inter Dioscoridis spuria δασυπόδιος, περιασθείοι άγγειος, πυβέλιος, πετιλική nigricantis est purpura, latioreque & carnosô folio statim à radice exit. Tricolor φλός fortè, κός φλίγιος Theophrassis, aliis Pensea, Jacea tricolor, & Herba Trinitatis vocatur: Floret Martiô; Januariô mense nonnunquam.

2. Leucojum non bulbosum Diosc. Viola alba, florum prima ver nunciantium; tepidioribus verò locis etiam hyeme emicat: Cinericia & cana folia oftendit; florem cœru-leum, album, purpureum, luteum, quod mana, Keiri, & Cheiri. Tafualana, qux & marina, minùs odorata eft. Calathiana, qux autumni munus, folium minutum, forma calathi.

3. ViolaMatronalis, Plin.Hesperis, à Matronis in hortis colitur, noctud; magis olet; folia acria & calida: In flore albedo cum maculis purpureis

nonnunquam confunditur.

4. Viole lunarie silique late, plane, & propemodum rorunde, sunam plenam adumbrant, & per siccitatem splendent. Major silique longe nonnullis Bulbonaca & Raphanita audit: Folium latum, asperum & crenatum.

ς. Lychnis, λόχιις, δόδιατ⊕, ἀκκλώτος, βακλάρω, lucerna, genicularis, & vallaria dicitur. Coronaria flos violx albæ, fed purpureus. Sylvestris fatiyx omui

6. Saponaria (quæ sestior, Lanaria & Radicula) floret affate grata aspe-Au, verum fine odore, spinosa, & caule lanuginosô: Succus saponis vicem lavandis pannis præbet fullonibus, multum candore mollitieqve conferens.

II. Secunda Classis continet Caryophylleos flores, (Armerios Galliappellant) quibus à Carvophyllorum odore nomen; hique varii coloris, altiles silvestres, simplices, pleno flore, Proliferi & barbati, laciniati, saxatiles . 6000 les. &c. Fortè Ais ain Theophrasti.
Abblandiuntur iis Cantabrica, à Cantabris in Hispania inventa, caule junce pedali, in quo slosculi oblongi velut calathi: Nascitur ubique.
Betonica, seu Vetonica alterà Dioscoridis, Herba Tunica, & Sarxifragon Galeni!

III. Classe tertia dabimus Antirrhinum; Linariam, Linum, Polygalam, Onobrychin, Glaucen, Stechadem Arabicam, Lavendulam, & Rorem marinum.

scoridis.

188 HERBAE CORGNARIAE,

scoridis, seu Orontium Archigenis,

quod icterum levat.

2. Linaria folia lini, in thyrsum digesti stores, quibus corniculum in postica parte, in antica Antirrhini ristus. Scoparia, Plinii forte Osfria est, ex cujus semine (quod nigrum primo, postrubescit) seu smegnata; seu scopa, seu adopuses, roj ramente sunt.

3. Linum, Monnota herba omnibus, & insignis inter mortales usus, tamque parvô semine nascitur, quod orbem terrarum ultrò citroque portat, & ventos optat in mari. Subrile provenit, si spisum macrô solô severis. Grossiore stupa, si pingvi & soluto. Degenerans in lolium mutatur. Carbassu miræ tenuitatis genus est. Subiror crudum & nondum maccratum. Auxièror aquà dealbatum.

4. Poljgala, seu nosbynov lactis abundantiam facere creditur: Flos galeatus. Vulgaris, quæ & slos Ambarvalis, & Crucis, circa festa ambarva-

lia seu Rogationum viget. Affinis

Chamamyrsine quorundam.

5. Onobrychis, indepens, quasi asini palmes, indepension, folia habet lentis ferelongiora: sos puniceus. Arvensis vocaturetiam Avicularia Sylvii, & Speculum Veneris.

6. Glauci (quod & ἐνγάλακτο) folium lenticula, flores viola alba purpurei: Nascitur juxta mare, & intermissam lactis ubertatem re-

stituit.

7. Stechas Arabica, rugas, & rugas, in Infulis Stachadibus copiose provenit; in spicas pilosis squamulis imbricatas sastigiatur: Flosculi purpurei, ex quorum cacumine solia purpureo violacea. Cretica habitior.

8. Lavendula, fortè Theophrassi 17900, se Pseudonardus Plinit, quibusdam Cneorum, sive Cassia alba illius, non ignota planta est. Quia spicata, Stachys dici posset.

9. Rof.

9. Rosmarinus, λιδωνωθές εκφανοματική, λιβωνωθές εκφανοματική, λιβωνωθές. Zea, Campsanema, herba in viridariis obvia, thuris odore: Albedine aliquando asperguntur folia, quæ rotem mentri videtur. Non facilè; sert hyemem cui rugostiora solia: Facilius ressisti, si sepiùs summos ramulos decerpseris.

IV. Ad quartam Classem spectant, Hyssopus, Satureja, scu Thymbra, Thymu, Epithymum, & Cuscuta, Serpilum, Polium, Ageratum, Pulegium, Distamnus, Origanum, Tragoriganum, Sampsuchus, sive Amaracus, Marum, sive Majorana, Clinopodium, & Aci-

nos, Erinus, Ocymum, sive Basilis-

1. Hyspopo (qui Gracis va un Dalis Lawr, & Casiala) virga subhirsuta in his solia lavedula similia verticillatim posita: stores sapius cerulei, spicaticum labello, semen in vasculis oblongis, odor gratus. Veterum in notabilem magnitudinem excrescebat.

3. Thymus blue, betuen, betueses, in facris olim, quæ accensò igne fiebant, primimin usu, nec non contra animi deliquia. Capitatus, xequelaris (qui & uprī kubenus). & blevero) caput instar massucæ fen clavæ in summo capitatæ habet, hocque purpurascens. Vulgaris foliò tenviore. Pepolina nonnullis.

4. Epithymum, iribuun, thymo innascitur, nulla evidente radice, cui capitula, seu corymbi, & palliola,

id est

HERBAE CORONARIAE,

id est pileoli, qualibus Romani in in valetudine utebantur, à quibus begania à rejexto seu capilli filaque exceunt.

eunt.

5. Cufente (qux modernis Græcis

7. Cufente (quantitation of the cufente of the

6. Serpyllum ((1800.8). Polium, Meronopum quibusdam) ferpit & radicatur quacunque fui parte terram artigerit, cauliculis novas statim sibras sacientibus, quod de farivo Dioforidia & sylvelfix Theophraft sur mendum est. Sylvelfix Dioforidia (quod & świs weświs Cicer crasticum; stat. & Ciceris modóramulos erigit, illosá; conjugatos. 7. Polius 2000.

7. Polio (πόλιοι Gracis) canescens lanugo: Reddit culices ubi multum fruticat; folium pulposum. Montano (quod & Hivresor) capitulum in cacumine corymborum specie parvum, canis hominis simile.

8. Ageratum, aynegror, & herba qua lia ferulaceaest, origano similis, flore bullis aureis, qui diutissime non

marcescit; inde nomen.

9. Pulegium (quod yahan, yahan BANKOV & BAKES, & whixev, Galiopfis, Pantagashon, Dimoron, Puleju & Pulleu) pulices incêsô flore fugat, balati pecori tempore ejus pascuosa; demissis cauliu fibris radicatu luxuriat : Folia origani minora, sapore fervidô; floru verticili purpurascetes spicata serie. Masculo Leucathi & Albistorii nomina.

10. Distamnum (que nonnullis yanxwinyein, Embaltron, Belotoce, Dorcidion, Ustilago rustica, Labrum Veneris, Artemidesium, Eubolion, &c.) extrahendis sagittis cervi vel capræ monstravere, percussi eo telo, pa194 stug; herbæejecto. Cretico folia ferè circinata, & tomentum canescens, odor validus, flores purpurascentes tubuli forma. Pseudodietamnus non ejusdem efficaciæ, qui verticillatus est & inodorus, καλικιμάθεια dicitur Angvillara. Cognata, Fraxinella, Natrix Plinii, & Tragium Dioscoridis. Fraxinella seu Distamno albo vulgi folia undena ad costam ligata Fraxini more; florum ex albo purpurascentium thyrso odor gravis, & granula atropurpurea. Natricis Plinii radix evulsa, virus hirci redolet. Tragio Dioscoridis folia, rami & fru-Aus lentisco similia, odor gravis.

11. Origanum (ierya, a, arágraza Hestych, iegrara Archig.) montibus gaudet, & visum exacuit. Vulgari solia
hirsuta, aromatica; stosculi quasi in
umbella carnei, partim resexi, partim ceu labellum dimissi. Heracleoticum primz dignationis, Cunila
gallmacca Plinio: Cujus umbella
veluti divisa; semine galli gallinacei
delectantur. Onitis, seu Onopetalium,

& hopewor folio afinis in pabulo gratum, hysfopo simile: Semen velut corymbi cohærentes.

12. Tragoriganum, seu reprocipar de caprarum delicia, folió & ramulis origano aut sylvestri serpyllo simile est. Speciosus latioribus foliis; gracilius exilioribus, quod méanu vocata respectivas exilioribus, quod méanu vocata respectivaments.

cant, pro locorum varietate.

13. Sampfuchum, σέμψυχος à Cyzicenis & Siculis ἐμάσμεν, à modernis Græcis μανιζύσων vocatur. Herbaramofa, vehementer odorata, per terram repens, foliis hirfutis, quæ coronis nexilibus inferitur.

14. Marum, seu ir spesor, surculosa, flore origani, sed odoratiore; soliis multò candidioribus: Majoranam

effe volunt:

15. Clinopodium, κλιωπόδιο (quod & Cleonicium, Zopyron, Ocymoides) ferpyllo fimilis, orbiculatô florum ambitû fpeciem pedum lecti prebet, ex intervallis Marrubii modô difpolitis.

16. Acinus, suro, & ucono surculis estrenuibus, Ocimo similis, hirsutior tamen, & benè olens. Diversa ab hac Aconos, quam Acinoen, Acineum, Epipetron, nunquam sorentem, Achinen & Chenopum appellant, spinosa, brevis & lata, que spontè equinoctio nascitur.

17. Erinu, quæ Græcis Erineos, ocimi est similitudine cauliculis quinis; slos candidus, semen ni-

grum.

18. Ocimum, onumo, ocumor, ocumor, ocumor, ocumum celerrime provenit, & latius si cum maledictis & probris seratur; soli expositum, in serpulum transit: Flos vel candidus, vel purpurascens, odore caryophyllorum, vel citri. Cognatum Prinocomon, cui à foliorum conserta densitate nomen, ; slos ocimi.

V Classe quinta habentur Mentha, Sisymbrium, Calaminiba, Melissa, Marrubium, Galeopsis, Urtica, Alyson, Sideritis, Euphrassa, Melama Dyrum, pyrum, Betomica, Serratula, Behen,

Scrophularia, & Stachys.

I. Mentha (qua xun Borain, herba mala Oppian. Schol.) nomen svavitas odoris in idvoquor apud Grzcos mutavit, cum alioqui Mintha, uhon . diceretur; fæminarum purgationes unibe: Semel sata diutina atate durat. Æstate viret, hyeme flavescit; nec expedit tangi ferrô: Creditur conceptum impedire, quia genituram denfari non patitur. Sativa forymbifera, Ovaria Gesnero. Crispa verticillata eft, ut pleræque. Sylvestri Menthastri& Calaminthe nomen; odor magis virosus. Procerissima Balsamita est, aliis Costum. Cattariam, qua catti delectantur, Nepetam appellant.

2. Sifymbrium, owousers, Mentha aquatica, ierimor averer, serpillum syla vestre, quali σισυριόμβειον, quia radice est fibris capillata, menthe hortenfis similitudine, sed latioribus foliis. Flos verticillatus dilutâ purpurâ rubescit, quadrifidum calathum imitatus. Sylvestre quibusdam Thym-

braum, & Cardamine.

3. Calamintha, xadaunon, seu utilis mentha; nidore serpentes substrata fugat. Quæ pulegii odore est, Nepeta Romanis. Montana flores purpurascentes, patulô hiatû, ex calice longo.

4. Melisse (que μελιοτόφυλλοι, seu Apiastrum, μελιοσοβότανον, μελίτλανα, Melitis, Melittaum, Meliphyllon, Erithra Temele, Citrago) flore adeò gaudent apes, ut scopis ejus examina facillime contineantur, nec fugiant, Redolet si perungantur alvearia:

malum Citri vulgaris.

5. Marrubium amari succi, & inter primas herbas commendatum. Albura quidam #egirson, nonnulli Linostrophon, Philopada, alii Philocha-TES, iumaragior, reimidikor, หลุนทหอกอย์เอง, หนาอรorganior, Asterion, Ulcerariam, Labeoniam, Athyrbesiam vocant; folia ex viridi albicantia & hirsuta: Flores bifidam bisidam cristam surrigunt, labellô utrinque demissô. Nigro (quod Cardiaca, Lycopus, Sundarn, & pira aráceo) folia Melissa atrovirentia, rugosa, sæida: Flores Lamii rubri. Palufre glabrum, Gesnero Lamcea Christi.

C. Galeopsidi (quæ & γαλιόψικγαλιόβοδολο, Galephos, Lamnum, Mrtica mortua, Wrtica labeo) hores purpurates ericum exprimunt: Tota caule & foliis urticæ similis; innoxia tamen illa, & dům teruntur, gravem odorem reddunt. Albå lincâ notata, Milγαdella vulgò, fortè Leucas Dioscoridis. Peregrima Scutellaria & Cassida nomine venit.

7. Urrica, ἀκαλόφη, κείδη, herba nota, acetabulis in flore purpuream lanuginem fundentibus, quæ pruritum & pultulas igni fimiles excitat. Quæ acrior, in ſylveſtri, Canina, caule mordaci, fimbriatis foliis: Quæ odorem fundit, Herulanea. Aculea-

ta quæ fatua.

8. Alysson, zhoosonherba Marrubio similis, orbes in surculorum summitatibus spinosos habens: Flos ad ceruleum vergit; demossos à cane rabido juvat. Dioscoridis soliis est rotundis. & fructú duplicium scutulorum essigie.

9. Sideritis, edicăru, ferruminatrix, vulnera (imprimis qua ferrô facta) conglutinat. Heraclea foliis est Marrubii, & inlocis, sub quibus petra, rascitur. Crateva Coriandro simibus. Hirsuta procumbens, Herba Judaica dicitur: Erccla, Tetrahit. Affinis, Ladanum segetum Plinis.

10. Euphrasia, (qua & ivogopin, Ocularia, Ocularia, Ophthalmica, Oculorum lumen, à pour vuite, Luminella) à duobus plus minùs seculis inventa, oculos, caliginem discutiendo, delectat: Floscult lactei, purpurantibus stris picii, aspersà flavedine, labellò in tres lacinias divisò. Pratensis ru-

bra Odontites vocatur.

11. Melampyrum, μελάμπουρη Triticum nigrum, ex tritici mutatione nasci creditur: Est & purpurascente comà, & cœrulcà. Bασισιμ lanu-

gine afpergitur,

dior. copia & varietate, ψυχότωρο, quia frigidis locis & vallibus gaudet, λογοτωρον, quia frigidis locis & vallibus gaudet, λογοτωρον, απότη, Rofmatinua Serratula Nettonica, Rofmatinua Serratula Nettonica e ujusdam fimilia, crebris & tortuofis venis in rugas contractaç coma ex floribus in rufo modice purpurafecutibus. Laudatisima ante cunctas tantumque gloria habet, ut domius (in qua fata fit) tuta existimetur à piaculis omnibus.

laru mitium agmine ferrata, extremis sutculis, capitula crebra, squimosa, atrorubentia insident, è quibus slores carnei vel purpurci coloris, and

1 14. Behen

14. Behen tam album quam rubrum, affinis est & capitulô squamosô luteô & flore ferratula.

15. Scrophularie (que & Millemorbia, Ficaria, Ferraria, five Ca-(trangula) radix est nodosa, fætida, & scrophulisremedium. Est & non fœtida, & quæ, ruta canina dicitur. Affinis Climenos Plinii, à Rege appellata, hederæfoliis, ramosa, articulis pracincta, odore gravi. Chrysippea ejusdem, ab inventore nomen habens.

16. Stachys, saxus, verticillato florum ambitů, & orbiculis spicarum caules eingentibus coronatur; Marrubii similitudinem habet, longioribus foliis pluribusque & odoris jucundi, colorisque in luteum incli-

nati: Pellit menstrua.

VI. Classe sextà habentur, Salvia, Horminum , Verbaseum, Blattaria, Æthiopis, Verbasculum, seu Primula Veris, Sanicula Alpina, seu Auricula Urfi, Digitalis , Ephemeron,

r.Salvia

1. Salvia (aliis Corsalvium, σάλβια) multis, sed sœcunditati imprimis Salutaris, hinc herba Sacra Agrippæ. Majori (quæ forte Theophrasti opakos) folia ex arenti & cinereo squalore semper retorrida, quaque attritorum ex lana vestimentorum scabritiem referunt, à Cisti foliis non abludentia; inde issiloque, xegosior, & Ciffion vel Cifthion vocatur: Quia tusfientibus prodest, sizor; quia cervis placet, iλαφίβοσκον. Flores in spicam digeruntur cucullô hirfutô Est & auriculata, & Absinthites, flore rubente, & Baccifera, qua Graca, Cretica, & phaonounhla.

2. Horminum (Beuno, Gaza Geminalis, Eg. Beuno) Venerem stimulat. Sativo (Folium martubii hirfutum, circa caulem aminentiæ sliquis similes; semen cuminaceum. Sclarea, & Gallitrichum dictum (aliis Plinii Copa regia, Alectrophos, serdium alterum ejusdem, Bacchari Dioscotidis) yehementer olet; Semina ex

204 HERBAE CORONARIAE,

striatis & glutinosis pyxidulis quaterna, altera facie gibbosa, angulosa altera, lubrici lavoris. Luteum glutinosum, Colus Jovis quibusdam.

3. Verbascum, prion , propie, propie TIS, fifylvestre virgas habet รับงันอิยร, folia salviæ similia, flos luteus, verticillatô circa virgas ambitû, xeuroeidhe : Est & Angerathi dictum. Mas latifolium luteum, quia densâ lanugine obtegitur, vocatur Thapfus barbatus, & Lanaria: Quia funalibus caule inscrvit, Candelaria, & Candela regis. Lychnius, seu Thryallis foliis ad lucernarum lumina aptum est. Cieticun: laciniatum Bellus Arcturum Creticum appellat. Datur & criffum finnatum, ramosum, pulverulentum, &c.

4. Blattaria fimilis verbasco, qua sapè fallit pro ea capta, foliis minus car didis, cauliculis pluribus, store luteo; undè Chrysegonum dixeris: Abjecta blattas in se contrahit. At

Chry-

Chrysogono Dioscoridis folia quera cus, flos verbasco coronario par.

5. Æthiopu, aptoria ex Æthiopis eximia venit; fuliginosa, & velut cinere aspersa: Folia verbasco similia, multa, hirsuta; radicisicea cornu durities. Amnes & stagna ejus contactú siccari, tactu clausa omnia aperiri. somnium.

6. Verbasculum, seu Primula Veris, pamiles, primo vere floret. Pratensis odorata quæ est, stores simplices septenos ad summum duodenos ex oblongis calycibus gerit: Dodecatheon Plinii. Est & store multiplicis, tàm hortensis, quam silvestris.

7. Sanieula Alpina seu Auricula Ursi signandi vulnera: Folia auricula Ursi sigură. Columna Alpinam luteam Alisma seu Damasonium Diocoridis & Plinii facit, Alceanque nuncupari: Floret în Alpium jugis, etiam sub ipsanive, & concamerata ejusdem indurata crusta. Montane latifolia, cui în cacumine calyx, ex

HERBAE CORONARIAE. 206

quo plures pediculi, fingulis flos unus, Cortuse nomen: Montana flore calcari donatô, Pingvicula, vel Liparis, Cucullata, Crias Apuley, lowyers feu viola humida aut palustris.

8. Digitalis floribus digitale refert. Purpurea folio aspero: flos nigris punctulis infignitur, ruber, incarnatus, intus puncatus: Aliquando flores in rotundam spicam, in gyrum coli effigie, in summo dispositi rufescunt, ex luteo intùs guttis purpureis asperis.

9. Ephemero, que les aylas caulis & folia lilii, flos cœruleus, amarus; semen supervacuum: Uno die aut

non multo plus durat.

CAPUT XIII.

HERBÆ UMBELLI-FERÆ, CUM CONGE-

NERIBUS.

Herbæ Umbellifere ferunt flores umbellatim, seu quasi in umbel-

207 HERBAE UMBELLIFERAE.

lis; folia plerisque ferulacea: Sunt-

que quatuor Classium.

I. Prima Classe continentur Cuminum, Fæniculum, Anethum, Meum, Pyrethrum, Ferula, Thapfia, Turpethum, Peucedanum, Daucus, Pastinacaangustifolia, Gingidium, Chærefolium, Scandix, Cancalis, Apium, Si-Son, & Sion.

1. Cumino (xumor) semen nudum & yegunad, canaliculatu; domesticum intellige, quod fæcundu sub arboris umbra libentiùs acquiescit, nec effodised evelli optat: Sylvestri pufillum & acerosum; ejusque alterum genus, quod (Rusticum vocatur) è singulis floribus erecta sursum cornicula promit. Ethiopicum (quod Hippocrati regium, Cassio Basso Carnabudium, quibusdam Ammi) dulce est: Galaticum acre ac vilius. Est & capitulis globosis in insula Lemno; Lago Chimeni, seu leporis cubile incoliss man rules of the

2. Fanis

2. Fæniculum (uágalogv, nágalor, náhator , μαλατεύσπεςμο, ιήςεα) nobilitavere serpentes, gustatu senectam exuendo, oculorumque aciem succô ejus reficiendo; unde intelledum eft hominum quoque caliginem piæcipuèrelevari: Reddit satum magno eum fœnore semen. Hippomarathrum , Gaza Equifolium , à magnia tudine ita dicitur, & filveftre eft, at q; duorum generum. Myrrhineum quia myrrham olet, & Hopposelinum Theophrafti Nicandri Scholiastan quia hujo radix lachrymam myrrhz fimilem fundit. Dulce rotundins Romanum eft, & Florentinum, quod. tertio anno in commune tranfit: In rotunditate oblangum Bononiense, & dulcissimum; laudatistmum in Iberia è lachrymis.

3. Anethum (Anicetum, Polgidon Agin. Enemson, Herba Tolofana) foniculo persimile est, caule fiftuloso Ariato, flores lutei in umbella: Citò crefcit,

crescit, & appetentiam excitat; caules ἀπθόξυλα.

4. Meum (Meu, μεων) Anetho compar, & non nisi à Medicis olim in Italia, & iis admodùm paucis, serebatur. Ashamantheum nobilius ab Athamante Rege inventum, vel quod in monte Phriotidis Thesialiæ Athamanthe crescit. Quod foliss anethi est, Tordylium Cordo, aliis Radix Ursina.

5. Pyrethro (quod régites. Romanis Salivaris) radix fervoris ignei, umbella revouds: Elicit salivam mansum. Officinarum, flore est Bellidis.

6. Ferula calidis nascitur locis, atque trans maria, geniculatis nodatascapis: Nulli fruticum levitas major; obid gestatu sacilior, baculorum usum sencetuti prabet. Germen olimin Italia cibus: Conditivu quippe, duratque in urceis vel anni spatio. Nacebut dicta assurgit in altitudinem. Narthecia (vacebusio, ferulago) semper humilis est. Ex his Corymbia,

quæ in caulem affurgere permiffa, ut corymbi, racemi, feu umbellæ nascentes conditura inservirent.

7. Thapsia (9ú / in Thapso infula primum inventa est; natura ferulæ fimilis, inani caule, nec excedente baculi longitudinem, foliis fæniculi: Radix incisa lacte madet, fodientibusque etiam nocet; si minima aura aspirat, intumescunt corpora, faciemque invadunt ignes facri. Quidam Hypopion, Pancranon, Scammonion, Thelypterida, & ferulam sylvestrem vocant. Foliis libanotidis fœtidissima, Clusio est Tuero.

8. Turpetum (vulgo Turbith) tutbat violenter corpus. Arabicum radix est herbæ folia, ferulæ minora ferentis, & quæ succo lacteo turget: Hincalii Pityusa, alii Alypi, quidam Tripolii, radicem voluere. Indico folia & flores Altheæ fimilia; caulis juxta radicem gummosus. Psendosurpetum ex Gargano Apulia ad-

fertur.

9. Peucedanum (πευκίδων, Pinastellum, Satawa herba, Agriophyllon) folia longus, fæniculo similis, juxta terram foliosus: Radix succosa,& gravis odoris. Laudatissimum in Arcadia, mox Samothrace. Germanicum, fæniculum porcinum seu suarium, & cauda porcina vocatur.

10. Daucus (১৯৯৯, ১৯৯৯, Daucum, & Daucum) flatus discutiendo tormina sedat. Cretensi feeniculi similitudo, folia candidiora, minora & hirsua. Alteri solia coriandri, capitarotunda Tertium genus staphylino simile, quod passimacams erraticam appellant. Omnia hyeme & astate intasta quadrupedi, nist postabortus. Est & Tiburcinus, petrau glaucisolius, coriophyllus, cyanopus, coniophyllus, &c.

11. Paftinaca, σαφιλίτο, ab uvæ nigricantis colore nomen fortitur; pastinum unica furca refert. Sylvestri (quæ nonnullis Theophrasti λίδιω. aliis κας ῶτα, ἀς κφυλῦς, κίς ας feu cornu fingens, phitron, Cera feu Cara) caules & folia hirfuta, in umbellæ candidæ medio, exiguum quid purpurei coloris. Tenuis Diofcoridis et Daucus officinarum: Hirfuta fruθû echinatô λευσίοκαθλοι Thalii. Tenuifolia fativa radice luteâ vel alba, Daucus domeficus Galeni: Radice atrorubente, acetariis dicata.

12. Gingidium (aliis Lepidium, Vifnaga, Hippuris, Turitta, Vifacutum) staphylino simillimum, sed tenuius & amarius: Syria in hortis operosissima olim serebat. Crudum, cotum, & sale asservatum editur.

13. Charephyllo (quod & Charefolium, Plinii forte Carephyllum, quod Paderota vocant, vel Anthrifem, Theophrasti in Juendo, Dioscoridis desociano, folia aversa parte hirsuta, nonnihil subinde rubentia: Flores in umbella quinque soliis cordatis constant. Affinis Perchepiere, seu Saxifragia Anglorum.

14. Soans-

14. Scandix olus silvestre, plebis cibus & quotidianum pulmentum. Cui semen rostratum, vocatur Pesten Veneris, herba Scanaria, Acus passoria, Acula, (quia semen magna acui simile) sependiri, semicantes, summatim ab eodem capitello complures, acuminatis rostellis, inter se disjunctis, qua pectines (quibus linum mulieres concinnant) referent. Tsanuncia, e Anisomarathrum Apulum, niristra, ourodui, est scandix Cretica minor, purgamentum vulva, quia Venerem excitat.

15. Caucalis, καυκαλίς, Pes gallinaceus feu pulli, est inter spontè nascentia, quibus pleræque gentium utuntur in cibis, maximeque Ægyptus: folium feeniculi. hirsutum, sos candidus, cordi utilis: Est & cui semen nodosum, echinatum. Arvensis echinara magnó store quibus dam Lappula Canaria Plinii. Daucus ἀκωνθέμες «Εκοινυρόνει «Ταρρα». Εκοινυρόνει «Ταρρα». είμαρα sunta en la propusa sunta el propusa el propusa el propusa sunta el propusa sunta el propusa e

HERBAE UMBELLIFERAE, 314 funt longa, magna, echinata & ful-

catæ. 16. Apium, vinor, varium est. Hortense xnacijor, Petroselinum vulgo, mas Plinio, cui proprium quod colorem mutat, rami largis portionibus per jura innatant, & in condimentis peculiarem habent gratiam, Crispum cultura evadit: acervatim satum melius provenit. Helioselinon, E Aesort-Airor (quod & paludapium, pedinon, hydroselinum, apium rusticum, apium Officinarum) sativô grandius, molli foliô, nascitur in lacunis', vis privata contra araneas. O coo charor in montosis provenit, capitula (na magia, neφέλια) in summô papaveri similia, semen acre, cumino: foliô cicutx, nonnullis Multibona, Macedonicu (Petroselinum Macedonicum & Estreaticum) in Macedonia prodit, præruptis locis, semine acri & aromatico, quod tomento albicante obdudum est. Hipposelinum (immorehiror, ayeiorehiror, aliis yelopor subgrior, olus atrum) majus & candidius sativô, caulis scripturis veluti notatus, coma ceu libanotidis sorum plena, incorymbos cogitur antequam dessorescat. Petro-selinum Celicium, plurimum in Amanonomo conte gigntur, odore Myrrha. Hincouveron and commercial services super postrano, subjent remysitus, dicitur. Lacteô succo turgens Olfenichium Cordo; Thyselinum fortè Plinii. Buselinon differt brevitate caulis sativo, & aradicis colore ruso. Macero est Petroselinum Alexandrinum, antiquorum Hipposelinum.

17. Sison, (siew, Sinnus, Sinnon, Sinon, Amomum Officinarum) exiguum, susceum, & striatum semen est, & in Syria nascitur, apio simile, ser-

ventis gustûs.

18. Sion Dioscoridis est frutex retus, pingvis, foliò hipposelmo similibus, sed minoribus & aromatici odoris. Nascitur in aquis ab iisque præterlabentibus succutitur, quod enter est, Craeva Sio solia rotunda; multò 216 HERBAE UMBELLIFERAE,

multò quam mentæ majora, nigra, &ad erucam accedentia, foliis ob-

longis, Laver vocant.

II. Classi secunda assignantur, Elaphoboscam, Sisarum, Angelica, Imperatoria, Laserpitium, Panax, Spondylium, Libanotis, Carvi, Coriandrum, Anisam, Ammi, Pimpinella, Myrrbis, Cicuta, Cicutaria, Seseli, Ligusticum, Bulbocasanum, Oenanthe seu Fisipendula, Pedicularia seu Fistularia, & Barba Capre.

1. Elaphoboscó (qvod & Pastinaca latifolia) pascuntur cervi, & serpentibus resistunt. Sativa sores lurei, qui quinque foliolis resexis umbidicum medium viridantem circumambientibus constant, semen soliaceum. Sylvestris, Bancia Officinariam.

aliis Branea leonina.

2. Sifarum, (Sifer, nonnullis Pastinacalarifolia) Tiberius Princeps nobilitavit, stagitans omnibus annis à Germania, cui ad Geidaibam generositas pracipua. Incst iongiudine

217

dine nervus, qui decociis extrahitur, amaritudinis tamen magna parte relictà.

3. Angelicam (que & Spiritue Santteradix) ad Smyrnium quidam, alii ad Laserpitium referunt. Folia è vulgis prodeunt, convoluta in pilam quafi, ubi se explicaverunt, multo gibbo extuberant. Umbellæ antequam enascantur instar utriculi tumidæ; ruptô, erumpunt, quandã conferti racemi speciem referentes. Exradice quæ odorata & acris, flavus liquor. Bohemica minor & niericans tardiùs corrumpitur. Erratica dicta (vocata etiam Angelica vitium, Horba Gerardi, Corchorus & Ægopodium) semel plantata restibili proventu luxuriat. Aquaticæ Archangelica nomen.

4. Imperatorie ob raras facultates vocabulum,& media quasi inter Panax & Laserpitium natura. Majori (que, Sruthium, Ostrutium, Astrantia, 218 HERBAE UMBELLIFERAE,

& Magistrantia) radix carne alba, lingvam vehementer vellicans.

5. Laserpitium, σίλφιον, καυλός, autoritate clarissimum in Cyrenaica regione repertum. Radix multa & crassa, σίλφιος vocant, aliis μαγύδαεις. Caulis (qui nonnullis μάσπετον) ferulaceus, folia apio maxime similia, Haud paucis Maspetum, semen foliaceum, possor dictum. Suceus (qui Lafar, λάτας, λάταςον, λατάριον) duobus modis capiebatur, è radice atque caule, & hac duo erat nomina jiglas &c naudlas, vilior ille ac putrescens. Mediem deterior & viroli odoris. Cyrenaicus blandissimi, & qui madorem totô corpore ciet.

6. Panax (πόιαξ, πατάκη, πάτακτε) ipsô nomine omnium morborum remedia promittit. Syriacum cui flos ferior, fundir fuccum, qui Opopanax, &cx femine in co invento nata planta, ab Heracleo diverfa. Chironium (Chironia schol. Nicandri Centaurum) ab inventore nomen accepit;

folium

folium in Theophrasti Lapatho simile, majus tamen & hirfutius. Forte Helenium in Dioscoridus, amaraco; Flos utrinque aureus. Afeulapio quod Aouximus, folia fæniculi fed hirsuriora, odorata; flores aurei, odoris anethini; radici cortex salsus. Herculeum, negannor, ab Hercule inventum, Herculeum morbum debellat, folia ficûs vel cucumeris. Succus Opopanax excisô caule messibus radice in autumno excipitur. Est apud Plinium & Bucolicum, quodè Macedonia affertur, armentariis spontè erumpentem succum excipientibus.

 Sphondylium, σφονδόλου, foliis est platani, semen candidum, acerosium & grave olens. Vulgare hirsutum, ponnullis Branca ursina; sapè in cau-

lis summo folia breviora.

8. Libanotis, λιβακάτις radice thuris refert odorem. Frultifere (quæ nonnullis ζία δι καμψώνεμα) femen incifuras inter angulos habet; hinc Cachrys. Sterilis Diofeoridis neque femen neque florem profert, in faxofis emergens. Theophrafic cum crica nafeitur foliis lactucx fylvestris amarx:Radix infernè superneq; purgat,

9. Carni (κάς 600, κάς 600, κάς 6000), κας εκάδα δ. ο. Cuminum Æthiopicum & pratenfe) gentis sua nomine appellatur, culinis principale, in quacunque terra seri vult, ratione eâdem, quâ olusatrum, laudatissimum tamen in Caria, proximum in Phrygia.

10. Coriandri, (quod voeso, niglarpo, Coliandrum) folia & caules cimices redolent. Minus testiculatum inodorum est. Sylvestri, quod scetidissimu, semen in singulis pediculis duplex, atq; unum alterijuncum.

11. Anifum, (Auror, Ameor, Novaneo, Anefum, Anicetum, Abfinthum dulce, Fæniculum Romanum, Cuminum dulce) majore & minore femine apud Bohemos habetur.

12. Ammi (quod & au, augus, & auss, & augus, & auss, Ammium Alexandrinum, Syriacum, Cuminella, Cyminella, Muriola) numivor entrominer nou Baridiner quibusdam. Plærique alterius naturæ in totum putant, quoniam sit exilius & candidius origani odore: Nostrum nigrescit. Majus cui lata folia, semen minus odoratum, Bubonium Hippoeratis nonnullis, Bupleuron Plinii, (quod in sponte nascentium olerum numero Gracis, capite anethi, lau-

datum in cibis) aliis.

13. Pimpinella (que & Bipinella) veteribus indicta, apud recentiores, nomen, à foliorum binis ordinibus pennatim five plumatim digeftish dux ctiam Bipennule & Pampinella vocantur, fortita eft. Saxifraga mas for umbella candida, aliis bircina, & Petrafindula, grana ad radicem rubea quibusdam in locis profert, ad Carmelini tincturam. Sangvisorba, feu Sorbastrella, Myrepso πεαπίνελες quibusdam Siderius, 22 Dioscoridis Auxus fangvineos fistit. Ex Minoribus hirsuta, forte Sissitieteris Plinis, à convictuin Perside nominata, quia hila-K 3

HERBAE UMBELLIFERAE,

hilarantur illå. Eandé Protomdia, qui primatum apud Reges obtineant; Acafignetem, quoniam fecum ipsa nascitur, nec cum ullis aliis herbis, & Dionysonymphaden, quoniam vino m rèconveniat, vocant.

13. Myrrhis vijis (quam alii Smyrrizam, alii Smyrnizusam & Cicutariam vocant) simillima est Cicutæ caule, soliò & store, minor tantum & exilior, cibo non insvavis. Majori folia albis maculis respersa; semen magnum, longum, angulosum, sultantum.

14. Cienta, κώνειο, vocatur & Angynon, Ethusa, Dolia, Apolegusa, Amaurosis, Paralysis, Aphron, Creidion, Catechomenion, Abioton, Apseudes, Ageomoron, Timoron, πολυανάδιο Φ. Dardanis, & κατάπυξικ, à noxa nempè; venenum enim est, & publica Athenienfium pœna invisa, ad multa tamea usus non omittendi. Caulis levis & geniculatus ut calami, nigricans, in cacuminibus ramosus, folia corian-

drin

cri, teneriora, gravi odoratu: floribus murium sector, & inde capitis gravitas. Minor petroselino simils, est, satua, quia minùs sectida. Hùc & Cienaria speciat, ex cujus generibus latisolia settidisima est. Palustri tenussolia affine videtur Plinii rhellandrion, quod in palustribus solio apiinascitus; & Silam, qui cubitalis, glareosis & perennibus rivis nascitur; coquiturque ut olus acidum, seu oxylapathum.

15. Sefeli, over Plinio aliquando Sil, quô cerva ante partum purgantur, faciliore ita utentes uterò, quadruplex est: Massiliense, nacrassoriado, foliis seniculi, sed crassioribus, ferular foliò est sele mon anim Officinarum: Æthiopicum hedera, sed minoribus & oblongis. Peloponne-siacum cicuta, sed latioribus. Tordylion est Creticum, Plinio semen Silis, aliis herba per se, quam est Syreon.

K 4 16. Li-

224 HERBAE UMBELLIFERAE,

16. Ligusticum, λυβίσιων Galeno, in monte Apennino Liguriæ provenit; in colis Panace. Ubique (νανίμε fativum. Radix & caulis Heracleotico Panacifimilia. Officinæ Sefeli appellant.

17. Bulbocastanum, βελβοκασάνος, ανευσεσιός, Chamabalanos, Nucula terrestris, Nux Opilionum, quia iis in cibô; radicem gerit bulbosam, Castanearum sapore. Sunt qui Bunium, βένου Dioscoridis (quod nonnullis Aton, Adine, Anemosphoron, Galeno e Arctium) saciunt, cui folia Apio similia, sed tenuiora, slos anethi, semen odoratum. Pleudobunium bunii foliis est, struticans palmi altitudine, laudatissimum in creta.

18. Oenanthe, 'Ouden, quasi flos winosus, vel quia odore & colorenon multum à vite abit, vel quia cum ea floret: quia verò idem candidus, arbixe & audit. Radix in multa rotunda capitula exit, qua velut ex silò quôdam pendent: hine Filipendula

nomen:

nomen: Folia staphylini. Cognatum *Plinii Molon* scapô striciô, foliis mollibus parvis, in extremâ radice caput allii: Quibusdam Syron.

19. Pedicularia 49iem devorata ingentem pediculorum copiam pecoribus creat; quia fiftulis & finuofizidicularium vocant. Pratenfizilutea, Arexues/Arque eu Crista Plinii censetur, folia gallinacea crista similia, ejusdem que multiplicis & densa modò, storum congeries fastigiatur. Hac & Mimulia Plinii nonnullis, herba in pratis pessima.

20. Barba capra à flotibus qua eam amulantur dicitur. Prima, Plinii Afelandryon cenfetur. Nascitur in pratis & segere, flote albô odoratô. Altera Rhodera Gallis, caule virga ficulnea modô geniculato, foliis urtica in mediô exalbidis, flote ar-

gentçê.

III. Classis tertia continct Vale-

226 HERBAE UMBELLIFERAE,

1. Valeriana à facultatibus inditum nomen, ideò etiam Theriacaria, Paracel, Terdina, dicitur. Dioscoridi est pë, roy raed po aveia, Plinio Cretica, quia radices odore Nardum zmulantur, cum quadam gravitate virosa, caulis geniculatus in purpura albicans, in medio cavus. Horrensi , quæ Phu Dioscoridis olusatri folio, affine Carpesium aromaticum quiddam plus spirans; Ponticum melius, post Laertium. Rubrum sunt qui volunt esle Narcissum Virgilii & Columellæ, vel Condurdum Plinii, herba solstitialis, flore rubro, que suspensa in collô comprimere dicitur strumas. Campestris inodora major, vel forte est Bupleuron Hippocratis, apud Plinium, foliis multis longisque, capite anethi, laudatum in cibis ab Hippocrate; vel Chalceum Plinii à foliorum colore, Polypremon Cassiani, Locusta quibusdam, & Lactuca Agnina.

2. Nardus

2. Nardumonsana, negos cenim, Ouhauleis, & vieu (Galenus meestus legit) in Cilicia & Syrià provenit, foliis Eryngii, fed non aculeatis; radice aliquando olivari, aliqvando oblonga. Celtica, sestrus, Gallica Plinio, que & historyin, Saliunca, & vieim cum radicibus in manuales fasciculos colligitur. Similis huic Hirculius, ab odoris gravitate nuncupatus, candidior & sine caule. Angvil. Nardus Samphoritica.

IV. Classis quarta exhibet Millefolium namen. Majori; quod
axima, axima, edegiris Dioscoridis,
& ab inventore Achillea, umbella
floribus candidis & aurum amulantibus, odore multo, forte Tanacetumminui. Minori (quod separiaris aur
minui: Lenicularim separialis separia & Meon agvaticum) vesicas in

HERBAE CAPITATAE, 228

exteriore foliorum parte habet subvirides, florem luteum galericulatum.

CAPUT XIV.

HERBÆ CAPITA-

TÆ CUM SIMILIBUS.

TErba capitate flores in capitelli modum ferunt, suntq; non hinosa velspinosa.

I. Non Spinofa funt Succifa Seu Morfus Diaboli, Scabiofa, Tacea, Stabe, Cyanus, Tragopogon, Scorzonera, Caliba, Helenium, & Verbena. Reliquas ut Deronicum, Behen album, Centaurium majus, Bellidem &c. suis locis invenies.

1. Succise seu Morsus Diaboli radix pramorfa apparet, quâ crassiores & plures fibra coënnt, bubonibus & carbuneulis imposita mordicat. Folia extremis marginibus ruboris cujusdam vestigiô tinguntur. Est glabra, & hirinta. Cognata PycnoPycnocomon Dioscoridis, & Nigina Plinii, qua tribus foliis longis intubaccis, illita cicatrices ad colorem reducit.

2. Scabiose, qua Actii Voce vel Voce quibusdam, scaber habitus, si vulgata, scabicique & apostematibus medetur. Est pratensis, arvensis, tam hirsuta, store prolifera, quam scapite gemino prolifera, quam squamatis capitulis; montana, capitulo globoso, stellara, arborescens & co-

3. Jacea scabiose est simillima, adeò ut nomen ejus aliquando sortiatur. Capitula variant. Sunt cum squamis, vel cilii instar propendentibus, vel pennatis, vel sibrosis vel argentea. Est & cum capite magno strobisi. Affinis fortè Hyssiria Plinii, intubo similis, sed minor & tachu asperior.

4. Stabe, south, vulgaris notities Dioscoridi herba: quod ipsi innascitur intesses vocant; usus in tométis, semen & solia astringunt.

5. Cyano,

5. Cyano, flos eceruleus communiter, rard albus; si in hortos transferas, purpureus, violaceus, imò plenus. Quia in Segetibus plerumás nascitur, Lychnus agria, & Flos frumenti vocatur: quia folia antequam excaulescat, pedibus avicularum admodum similia, Gruis pes. Dioscorides Baptiseculam, Athanaton, Acylonium, Ballaryon, Corymbion, Taurion, Sceptrum; Malojon, Apocathemenes, Genicularem & Bellariam, cognominat. Columna Papaver Heracleum, esse flatuit.

6. Tragopogoni, quod τεωγοπώγως, τετεμπώγως, κόμος, Barbula hirci, è magni fuper caulem' calycis fummô prolixa erumpit lanugo; aruncos foirillos caprarum imitans; flos quadoé; purpure9; aureus non rarò, cœlô oriète fatifeit; meridie recluditur, pluvià ingruente contrahitur, tandem perit & in canescentem pappum abit. Turget tota fuccô lacteò qui post horam in luteum mutatur. 7. Scorzonere ab Hispanis nomen; quasi Viperaviam aut Serpeniaviam dicas, quia contra viperarum & serpentum ictus valida. Est latifolia & angustifolia; Utraque Tragopogonis genus.

8. Calthe aureus flos, five simplex, sive plenus, inde Cerimbe & Chrysanthemum dicitur. Intertum & incirculum actum seinen, inde flos annuli: Singulis serè mensium Calendis storere conspicitur, inde Calendula Palustre store simplici, quibusdam Farsugium, & Populago. Assimis Gromphana Plinis, qua alternis viridibus roseisque per causem solitis in posca sangvinem rejicientibus medetur.

9. Helenium, izino, ab Helena contra serpentes inventum, in Insta Helena laudatisimum, izi pulchritudine sua multos: Panax sorte Chironium Theophrasti; Dictur & Enula vei Innia Campana, quia que in campis latis provenit, hortensi

præ

præfertur. Symphyin ab adnatis illis, quæ in radice liliorum more evuque in radice liliorum more evuque at un evuque at un evuque ab dulcedine; Oreston ab Oreste; Rubus & Verbascus Idaus, ob similitudinem: Terminalium & Cleonium incertas ob causas, Vulgari folia verbasci lanuginosa, slos Buphtalmi estigie, aureus, cui squarossum capitulum subest. Indicum maximum. dicitur Flos solis Peruvianus, Herbas & Corona solis.

ro. Verbena imprimis Valgaris, (qua Verbenaca recta) cui folia quercus similia, infernis duabus incisuris profundioribus, flos cœruleus, plurimas fortitur appellationes. Nuncupaturing forem, Sacra herba, quòd in expiatio nibus ad amuleta sit perutilis. Resenciar sen Columbaria, es revivir sen Tururina, quia columbis sentiururibus familiaris, es quidem es perecta. Sagminalis quia inter fagmina primum locum habuit; koxides es desertem, quia vulnera conglu-

tinat & firmat. Demetrias feu Cerealis, quia juxta fruges lubens nascitur. Licinia, quia virga ejus virides in calathos & alia texi & implicari possunt. Lustrago, quia lustrationibus adhibebatur. Militaris, quia eâ coronati fœciales ad hostes mittebantur. Vertipedium, quia ea pavimenta verrebantur. Crista Gallinavea, quia folia ceu cristatus Galli apex incifuris divifa. Chamalygos, quia virgas in terram dejicit, & ad ligandum præbet. Sideritis feu Ferraria, quia ei foliorum formâ similis. Curitis seu Hastaris, quia ut hasta plurimum nobilitatis Romanæ habet. Persephonion, quia contra maleficia veneficiorum facit. Philtrodotes, quia philtra amolitur. Petonomon à volucrum pastu. Tennifolia, megest-CENT UTTIG.

II. Capitate spinose cum similibus funt Carduus, Carduus Cirsium dictus, Cnicus, Attractylis, Acarna, sive Acorna, Chamaleon seu Carlina, Acanus, Silybum (eu Carduu latieus, Cariduu Spharocephalus, Acanthion, Acanthion, Acanthio leu Branca Ursina, Scolymus & Cinava, Carduu spinossisimus, Diplacus, Fryngium, Carduu stellatus, Euphorbium & Anteuphorbium, Tragaricantha, Poterion, Drypis, Anonus seus Resta bovis.

1. Carduorum nomine herbæ aculeatæveniunt. Carduum generatim Latin interpretantur, quod Græcis eft εκάλμω. Sunt autem tåm pratenes & paluftres, quam arvenfes feu avenarii & vinearum. Sunt & molles lappævel Cirfii capitulo. Huc spetant, λεμωνίω Theophrasti, Gazæ, Beta Sylvestris perperam aculeatis foliis. Eristuales Plinii, store luteo, foliis acanthi; & Ceanothus Theophrasti, spina cui radix nec arundinosa, nec geniculata.

2. Carduo qui Cirsum (seguo) dicitur, cauliculus tener duorum cubitoru in imo triangulo similis: Folia' bovis lingva, in extremò aculeata, in cacumine capitula purpurea, quæ

in lanugines folvuntur.

3. Cnicus (qui & wing. , wing) Cnicon à flore Croceô, vel quia mordet ac pungit. Sativus Officinarum Carshamus est à purgando; cui folia brevibus spinulis crenata, angusta cervice ramis adhærent, capita inter folia squamata, flos croceus, rariùs albidus, cujus usus ils tà eregrephuara, qui Gracis regro & nonnausion, aliis Crocus Campestrus, & Crocus Saracenicus. Sylvefiris hirfutior est sub Cardui Benedicti nomine, cui folia laciniata, hirfuta, fpinulis armantur, flos luteus spinulis rubentibus ramosis, quas multa lanugo intercedit, obvallatur, semen in capitulis floccis appenfum. Sylvestris spinofior Heracantha nonnullis. Plinius in Cnici historia, & Cnicum cum xins seu ricino,& cnicum utrumque confundere videtur.

4. Attrastylis Affentivils & Arda-Sylis, nomen invenit, quod ex ejus

scapo,

fcapo longô & lavi. drejeries fusos ruftica mulieres cóficerent: Vel quòd non secusac colus capitata & villosa esset. Sunt qui Cnicam primum Sylvestrem Dioscoridis esse volunt; sunt qui contradicunt. Es erat certe Attractylis, nisi caudidior esset, & nisi sangvineum funderet succum, qua de causa Phono, por se (sed & de de la proper ob humoris copiam, & por de etiam gravis, serò maturescente se mine, nec ante autumnum.

5, Acarna (axaera feu Acorna) aspectus Cnico urbano similis est, si totam planta formam spectes, colore stavicante & pingviore succo. Minos caule non foliosò Leo, Phanix, & Cardum seron appellatur. Sunt qui dudera laurum esse, & ideò ab Acorna

diversam, scribunt.

6. Chamelen, χωμωρίων à foliorum varietate, eò quòd cum terra colorem mutat. hîc viridia, illic albicantia, alicubi cœrulea, nonnunquam rubra.

rubra inveniantur, & Carlina seu Carolina, quia ab Angelo contra Pestem Carolo M. commendata, dicitur; quanquam non omnibus hæc appellatio placeat . Albus feu Candidior serpit in terra nullo caule echini modo spinas erigens, floribus capillorum figura, qvi in pappos evanescunt. Dioscoridi itia, qvia quibusdam in locis viscum, seu ad radices, sen sub alis foliorum gignit, maximè circa canis ortum, qvomodo thura nasci dicutur. Theophrasto iğim, Plinio per errorem Helxine, rara, visu, cujus Lachryma Mastiche Acanthia appellatur. jicowa qvia radice est foliosa, ex qua velut malum extuberat contectum suâ fronde: Gazz Carduus Pinea, sed malè. Diversa ab itia Nicandri, cujus in 1. 6. præfatione mentio, qvia hæc radix venenata: Sed forte & Ixine Columne à Carlina. Niger umbellam gerit, floribus spinosis tenuibus hyacinthi amulis, & versicoloribus. Quia Qvia jumenta angina modônecat, ελέφονος, quia caninum refert odorem, Cynoforon (malè Cynozolon & apud Auctuar. κυόξυλος) appellant. Sed & Carlina apri radicis vocabulum, quia radix sues cum polenta necat.

7. Acanus inter podauciron recenfetur à Theophrasto, undè reliqua spinarum genera, acarion seu Acanacea, sorte quod ré un ma seu concea, sorte quod ré un ma seu concea de un sid cui sons inharet, aut etiam fructus acanogos sit vel acanogos, spina vel spinaceum quid, ut Spigelius explicat.

8. Silybum feu Carduus latteus est spinalata, Chamæleonti albo similis. Vulgaris albis maculis notatus Len-

cographis Plinii quibusdam.

9. Carduns Spherocephalm, à rotunditate capitis, seu sincupile modô rotundô, ita dicitur! Cui affino (si non iidem) 1. κορκούλου, qvod chamæleontis nigri figuram habet, radicem odore nastuttii acri. 2. χάλουΦ, Gazæ Acraria, cui nulli in soliis aculei. 3. Teregine aculeata, que estate floret, à Tetralice Athenienssum, que Erica, distinguenda. 4. Augustantos sirvos sirvos sirvos fiste sirvos alba soliis Chameleontis albi, aliquantulum hirsutis & aculeatis; capitulo spinoso, echini marini emulo. 5. Augusta Augusta, Spinaragia, & Carduus ramptarius. 6. Pode, que superne cacumine tantum ramos spargit. 7. Onopordon, quod si comederiat assini, crepitus reddere soluti.

10. Acanthion, Azarosor folia gerit albæ spinæ similia, aculeata per extremitates, & araneos â lanugine obducta, è qua collecta etiam vestes bombycinis similes in Oriente sunt. Tomentosum latifolium Onogyros fortè Nicandri.

II. Acanthus topiaria herba, latô longoque foliô, crepidines marginum, assurgentesque pulvinorum toros vestiens. Caulem prope verti-

HERBAE CAPITATAS,

240 cem ex intervallis foliola quædam ceu alveoli circumdant, oblonga hyacinthina, qua quia Columnarum Corinthiarum capitulis insculpebantur, herba ipfa non uaundagua fed **epreciera; qvia similitudinem cum anterioribus urforum pedibus habent, Branca Urfina vocata; quia mitræ Phrvgiæ aut pileolo incurvo fimilia, urlagia: Caput thyrsi specie, in gracilitatem coni instar fastigiati. Levis propter nigricantia folia Melamphyllum: ab Acantho puero in florem hujus herbæ converso majdiga-™ nuncupavere.

12. Scolymus, exidue, quia famem arcet, duplex eft: 1. Dioscoridis foliis inter Chamæleontem & Leucacantham, fed nigrioribus & crassioribus. Caulis foliis obsitus, in qvo capitulum spinosum, Plinio Carduus, quales apud Carthaginem Magnam Cordubamq; precipue, sestertia sena milliareddebant; Tralliano 'Aeroliun, unde Articoca. Galeno zinem feu à Cinere

à cinere quô stercorari amat, seu à nocumentô. Capitellum qvô ve cimur iyaiquador & artidado Galeno; quia id verticilli figura, qva in columnis ornamenti loco conspicitur Sylvestris forte Theophrasti x4x73. Sicilia propria, cujus caules ejusde nominis, desquamati cibô 9 nouverson murià conditi edebantur.Rectus, quem prernica dicebant, ejusdem fyavitatis, fed vetuftaris impariens. Pomum palma cerebro fimile, Afealiam vocabant; Ignotus hucusque quibusdam. 2. Theophrafti, Gazæ Carduu, aliis Limonium, qui floret ferò & diu.Radix vescenda, decocta, optimaque postquam desforuit, siccefcens lacteum emittit fuccum, carnofa & in cibo grata, i + s dyas zdas สหรับเลิมสาร์มสาร: Pappi in quos flos abit, rayeiem Nicandro. Non multu à Cinara abludit, cujus quoq; radices esui idonez; sed nec ab Afcolymbro Bellonii, qvi Scombrovoli , feu 242 Scombri Carduus Cretensibus, Italis

Minaborda.

13. Carduus spinosissimus est 3:6208@ Theophrasti, Gazz Buxus asininus, qvia asinis in cibo gratissimus. Est fbharocephalus latifolius, segetum, seu avenarius, lanceolatus, vertice corticosô, &c.

14. Dipsaco (Nivano sitibundus) folia lactuca, bulla spinosa in dorsi medio, caulis spinis horridus, cujus genicula bina folia amplectuntur, concavô alarum finû, in quo aqvæ ex rore & imbribus colliguntur, unde nomen traxit. Vocatur & Labrum Sen Carduus Veneris, à carinato foliorum positu, qvæ pelvis vel lavacri specie: Virga pastoris, quia virgis longis pastores aculeis detractis utuntur; Carduus Fullonius seu Fullonum, qvia eô rudes pannos velut echino poliunt. Affinis Galedragon Xenocratis, palustris & spinosa, capite ovo simili, in quo crescente æstate vermiculos nasci tradunt.

15. Eryn-

19. Eryngium seu Iryngu Officinarum, Græcis ieryrun & ierr, Plinio Erynge, quia multis capitibus dotata est, dicitur. Folia circa caulium eminentias in spinas aculeantur, in cacumine globosa capitula, spinarum acutissimaru ambitu stellatim circumvallantur. Ex cognatic resolvus Tralliani.

16. Carduo stellato nomen à spinis acutis & durissimis, quæ solia in modum radiantis stellæ ambiunt. Luteus soliis Cyani, spina solstitialie

haud paucis.

17. Euphorbiam Rex Iuba Medici fui nomine & fratris Muse appellavit, cùm invenisset; spectatur solitacanthinis. Vis tanta est, ut èlonginquo succus, qui Euphorbium, excipiatur. Incise conto subditur excipulus, ventriculo hadino: Humor lacis videtur effluere; siccatus cùm coit, thuris effigiem habet. Anteuphorbium acrimoniam ejus retundit.

L 2 18.Tra-

18. Tragacantha, regraturadu, Hirci sina radice supra terram eminet, inter folia numerosa aculei recti, candidi, qvos ipsa occulunt. Succus sponte consistit, spissaturá; lachryma modô.

ne mous.

19. Poterium, zorhewo, quia potrix herbariguum folum postulat, totum spinis horrescit, & tenui lanosâ lanugine obducitur, rami lori modò lenti & slexises, radices recisa propèterram lachrymam fundunt, gummi similem. Jones wogda vocant, qvia nervis inimica est: alii Phryniana.

20. Drupis, devais, spina umbella ost, soliis vidua, vulnerat aculeis at-

trectantes, inde nomen.

21. Anonis cimis, qvòd nullam utilitatem præbeat, ita dicitur. Spinæ in ramis, annuô foliô rutæ simili, totô caule foliatus, in modum coronæ. Murià conditur anteqvam spinas producat. Vocatur & Owis seu O'nous qvòd asinis opituletur. Resea bovis & Remora aratri, qviaramorum & radicum implexû arantes boves in opere fiftit. Πολόγοι Φ. quia fœcunda & vivax. γλαυνίζασα, quia revera Sole fplendente talis. Aculei σεκλουσομόλι, quia pali spiculi instar solidi sunt.

CAPUT XV.

HERBÆSILIQVATÆ

Erbæ à frustu denominate filiquate sunt, quia siliquas ferunt, eæque vel legumina, quæ manu leguntur, "emen & sidesma Græcis, seu hæc capreolis sint donata, seu silis careant; vel Olera & Oleracea, de qvibus alibi; seu Alieberba. Apocynon & Asclepiadem vide inter scandentes.

I. Legumina capreolis donata sunc Faba, Smilax hortensis, seu Phaseoliu, Ochrus seu Ervilia, Lathyrus seu Ci-

L 3

cerculas

246 HERBAE SILIQUATAE,

cercula, Vicia, Aphaca, Arachus sive Cracca, Arachidna, & Lentes.

I. Faba, xbau , à feracitate notu & maximo olim in honore legume, fola ex iisdem unicaulis, qvadraginta diebus floret, alternisq; diebus siliquatur, & sola frugum etiam exefa, repletur crescente Luna. In Fabariis sponte nascitur, quod de vulgari sumendum, quæ Dioscoridi avant imninde, aliis munio, unde Athepienfium Festum wourefud, Festo Fabulum. Fabæ tunica Scribon. fabæ concha, Valvulus, à valvis simili operculatura, operculamentum Columella, Gracis λέμμα, πέση Φ , θάκη, λόβ Φ= Aigness, unevris. Umbilicus faba, ubi bifores fabatum valvæ committuntur. Scapus, fabalis stipula Ovidio, Culmus, ala. Fabæhilum, nigrum quod in summo est. Fabaginum acus, xuenem, qvis qvilia & purgamenta. Lomentum farina fabacea, quâ erugantur corpora, aggravatur q; pondus illa ex omni legumine. Qva cofracta fractaest, faba fresa vocatur, iermesi cum corticibus suis elixa, Conchis-Auspiciorum causa adhibita, Restina. Incostilis arienno. Egyptia spinosus caulis, caput papaveri simile, colore roseo, faba non supra tricena.

2. Smilax hortensis, «μίλαξ κυπώμ», hederæ est soliis, cauliculis clavicularum instar, propinqvis struticibus sese implicans, ut operis topiarii attegias opacent. In siliqvulis, qua κόμω, seminarenibus similia. Appellatur & δόμω, δ. κ φωτών, δ. μ. αλθ estigie siliqvarum & structus, qvi lintrem exprimit. Alii λόμω & λόμω νο τον σεν σε εξωμέτω, quia ex omni siliquarum indumento tectarum genere, hæ solæ unà cum siliquis manduntur.

3. Pisum qvod à Pisa (locô in qvo olim copiosissime proveniebat) nomen sumsit, legumen notissimum, semina siliquis inclusa, nullô septô interdistingyútur, sed se qvasi contingunt, sos papilionaceus.

L 4 Gracis

248 HERBAE SILIQUATAE,

Gracis interes, rivien, Reintele improprié. Nam ex fariná leguminű, pulmentarium Mosto dicitur. Eft& Mmbellatum, cui flores copiofi, corona infitar in fiperficie necuntur; & goadratum, cui in fructus, dim virent. rotundi, exficaria, angulofievadum: Veficarium fructun igró, albá maculá notato, Caput Monachi, & Plinn Gordatum qui busdam.

- 4. Ochrus (200-seu Ervilis) à luteó ochra colore, qvem interior fruchis medulla refert, ita appellaettir. Pijam-minus audit, qvia caule, folió,capreoló, & filigyápisumre-

. fert.

5. Lathyrus, hábyes quali hábyes dicitur, tanquam sepakrusing via Venerem excitat; Columella Cicarcula, Pilo eft fimilis quo ad fructum, pot siores candidos filique lata accompress, fructus angulosi, quo de sativo sumendum est.

6. Vicinà vinciendo denominatur, quia capreolis vitis modô serpit,

249 műs

ad scapum lupini aliumve calamu, qvem vincire solet. Asianis sinuo, Atticis siegnos, autubauor vocari scribit Galenus.

7. Aphaca, apamin arvis nascitur, lente altior, siliqvis lentium majoribo, in quibus semina terna qua-

ternave nigra, lente minora.

8. Arachus, «expor five Cracca, frugum & frumentorum vitium, dum humidiorestatus segetes præoccupat, actenellas pertinaci vinsus, crebris que circumvolutionibus deorsum trahit. Semine à præcedentibus distert: Exquiste arachitotumdanigra; Aphaces & vicix aliquado latiora.

9. Arachydna, ¿çaxbon. Cicerculæ fpecies, radice squamis contesta, ex minusculis aliquot constante. Necfolium nec qvicqvamaliud strpraterram habet, quia in vasculis parvis, postqvam destornit, semen

continetur.

10. Lens quasi lenis dicta, vescen-

tibus æquanimitatem adferre creditur. Caulis in latus spectat, siliqvæ in latitudinem sunduntur, Græcis oparis se oparis, seu qvòd oculorum acië hebetet; seu qvòd semen ideam maculæ facici vel oculi referat; seu qvasi arabis, quòd siliqua granulis compressis lanegulam efformare videatur. Tragica Archagato, quia feralibus & defunctis apponitur. Oviapauperum cibus, dives haud lente gaudet amplius.

II. Legumina capreolis carentia funt, Orobus, Cicer, Lupinus, Fænum

gracum.

1. Orobus, 1888, quia boves sagie nat. Latinis Ervum, frutex exiguus, soliò angustò in siliqva cylindracea, seu qva volvi potest; semina ejusde sigura, seipsa invicem contingentia. Est pallidm, candidm, rusu, &c. Tralliani xu3messem vocabant, quia ejus maximus in expiationibus & lustrationibus usus.

2. Cicer cauleest omnium legu-

minumlignosissimõ, seian-3. Gracis, seu quia semina in vasculo quasi statu distento bina sert, testiculorum adinstar; seu quia Venerem excitat. Viri aistis apud Suidam dicitur seian. Neptuni seguas, quia nonnihis falsus in ramis, soliis & fructu sapor, & juxta mare satum melius. Columbinum candidum est; Venereum rubrum, quod & Orobinā Arietinum, capiti arietino simile, nigrum & cæteris majus. Plinius columbinum & venereum pro eôdem sumit.

3. Lupino filiqua circumfepta, principium, quo filiquis semen adharet, concavum. Tellurem adeo amat, ut quamvis srurectoso solo conjectum inter soliz vepresque, ad terram tamen radice perveniar. Circumagitur cum sole quotidie, horasque agricolis etiam nubilo demonstrat. Dicitur Lupinus, quia sicut lupius terram in same appetit, ita lupinus terram amat. Gracis sigua, seu quia omnium leguminu.

252 HERBAE SILIQUATAE, calidishmus; seu gviamulto

calidisfimus; seu qvia multó calore ad germinandum indiger: Athenaco teguninandum indiger: Athenaco teguninando, Romenden, Lacones aversado, bus procides vo Cant; Trisso Virgilio, qvia amara. Lappinum, auram est apud Plautum Comicam: Namin scena nummis ex lupino sacias pro aureis utebantur. Piridas à nullo animali aduntur: Macerati amarorem deponunt.

4. Famum Greenm foliis est coluthes; viride inodosum, iccatum eleganter olet: Columella Siliera, Pinno Silicula & Siliera, Nicandri fichol. Sastens, Susram, alius sumbaren, appiargus, dilityarum figura, suspine quasi cornuta herba, & sāsu, qvòd cornua ejus in longum extendantur.

III. Aliis ab his herbis triplex

1. Prima classe continentur Hodyfarum seur Securidaca, Ferramequinum, Polygala, Ornithopodium, &c Tribulus; 1. Hedyfarum ob svaveolentiam itavocatur, frutex minutis folis ciceri similibus siliqva corniculorum modô adunca, in qvibus semen sulvum ancipitem securim referens: Hinc arrania, Securidaca, seu ut Turnebus vult, Securiculata & Securina nomen. Nascitur inter triticum & hordeum. Est & Siliquis planis utinýve dentatis, & siliquis arriculatis, store variô.

2. Ferrum equinum, vel à solex equi sorma, vel quia equi, si diuhanc plantam calcaverint, soleas exeutere credantur: Siliqua aliquando simplex aliquando multiplex. Est &

enneaphyllon.

3. Polygala, woddyndor, palmi altitudinem pe it, in caule summo foliis lenticulæ gustú adstrictó; quæ pota lactis abundantiam facit, inde nomen. Altera Bauhini Coronilla Lobelio.

4. Ornithopodium ignotum vetetibus; dicitur ita, qvia siliqva ad254 HERBAE SILIQUATAE,

unce parvæ aviculæ pedem referunt. Affinis Stella leguminosa, à fructu stellaro.

5. Tribulus 10(0000), terrestris nempe, soliò est ciceris, viticulis gracilibus, cubitalibus, & frequentibus nodis distinctis; integumentò fructus aculeatò, hinc appellatio, & 2014x21-60 Theophrastus vocat.

II. Claße secunda continentur Onobrychis, Astragalus, Galega, Glycy-

rhiza.

1. Onobrychis, διάξενχε, vel quia afini e a depasta rugiunt, & fremunt, vel quia surfictum, unà cum scaturiginibus erumpit, ἄτω βράχει: Foliis est lent similibus, store phæniccô, radic ce parva. Est & spicata, & semine clypeato: Fructum echinatum quæ habet, Caput gallinaceum Belgarum, vocatur.

2. Altragalo, qvietiam Gracis 2007/200 propter sequentê causam, folia & ramuli Ciceri similia, flores purpurei; radix balani instar, cum

ad-

adnatis appendicibus praduris, & cornuum inflar inter se implicitis, (quam glandulam, pinum rrivuum, se cum terra, talum, & nonariam vocat) semen est upparatum de dipagnatum de dipagna

3. Gàlega folia pinnata, cum molli in extremitate spinula; stores ex albo violacei jubam efficiunt: Siliqua teretes oblonga. Vocatur & Rusa Capraria, Fanum gracum silvestre, Fracastor. Gallica, Cœsalp. Caprago & Gralega, aliis Regallicum, Galeni hetba: Sunt qvi Onobrychin, Polemonium, Glaucen, & Polygalam esse volunt.

4. Glycyrhiza frutex exiguus, folia lentifci pingvia, flos hyacinthi,
fructus platani pilularum magnitudine, asperior; siliqvæ lentium modôτικε, radix longa buxei coloris,
dulcis: Et ab hac γλοκόψιζε, quasi γλοκ κτια είζα, γλοκείκα, γλοκόψισεν, γλοκόψιζε, ri neutro, & γλοκούμα nominatur. Dicitur & Σποθείκο, γενόθισε, feu (ut alii)

εκόθεκο, γενόθερος, qvia in Scythia ad paludem Μœotim plurisma; κληφ., qvia famen sitimés sedat, Thapsiu forte, qui & encesti son, Cratino Hipponie, Theoriti schol. **Merriguan, seu aureum Hignum. quod lanas & capillos luteo imbuebat colore: Hodiè elicitur succus ex ea, sed tingere non in usu.

111. Class terria fibi vendicat Confolidam regalem, Fumariam, Chelidoniam, Aquilejam, & Nigellam.

I. Consolida regalis (qua & flos res gins) non ita ignota herba est; flores spication & ordine digesti, ca calcariformi corniculo à tergo.himc Equio tis calcar & flos equeftris: Siliquæ sub. nigra, rotunda. Delphinum forte Dioscoridis quia non folia (qvod mendum est) sed flores, inprimis antequam completi, speciem quanda delphinorum incurva & repanda figura (ut olim pingebatur) referunt. Estiniis & folium qvoddam implicarum eum occultis in albo characteribus, qui ex virgulis cœruleas lis teras Al, vel AJA exprimunt. Altera Delphinii species Romanum, & Buc-2.Fu cinimm dicitur.

2. Fumaria, Gracis xámio, xámio, nanitus, nawroyogior, fumeus terra, quia fuccus oculis inspersus lacrymas fumi instar movet, duplex : Non bulbos sa, quæ fruticosa, prætenera, foliis coriandri, hinc negior, negudánior, cineri. cii coloris, flore purpureo, valvulis rotundis minutulis; nascitur in segetibus hordeaceis. Est qua viticulis plantis aliis adharet : Corydalis quibusdam Split lutea eft. Bulbofa, vulgo Capnos fabacea, Capnos prima Plinii, quam pedes gallinaceos vocant, in parietinis & sepibus provenit, radice cavâ, vel non. Radice cava major, Actio phragmites, & Capnium, Cap. nos Chelidonia, & Leontopetali genus nonnullis.

3. Chelidonium, gendolio. Gaza His rundinaria, officinis Chelidonia & Celidonia vifui faluberrimam hirundia nes (χελιδική) monstravere, vexatis pullorum oculis e â medentes, & qve hirundinum adventû sloret, diseelsû marcescit, ut Plinius prodidit. Mao

258 HERBAE SILIQUATAE,

jus dicitur Pandionis radix, à Rege Artheniensium Pandione, cujus silia Progne in hirundinem mutata; Paonia, propter pares vires; Philomedion, vel potius Philomelion, à Philomela Prognes sorore; Othonia, ob Othons na, qvä succu Chelidonii qvidă credidere: Recentiorib 9 ixòlicus, Chymicis verò Celidonum, ob quintam esfentiam, quam vehementer depradicant. Minus quidam siliquatum utumque.

4. Aquilegia flos ex corniculis quinq; campanarum instar dependet, inthe slavis pilis instruttur; dicitur & Aquilina, ob aduncos mucronum flores, aquilinorum ungvium instar; columbina, a forma slorum, quorum quina solia in Stella modu radiant, quina alia ed inferiori parte, corniculis cavis sursum resexis, gracilitate cervicem & rostella columbarum referunt: Isopyrum Dioscoridis, à slore ita congestos apiees

habente, ut ignis speciem repræsentet, Aniso simile; aliqui phaseolum vocāt, quoniam solium storis in phaseoli pampinos torquetur. An sit Pothos? dubium.

5. Nigella, μελά διο, Melanspermon, nigri seminis serax est, quod & angulosum, acre & odoratum: Capitulum in cacumine ceu papaveris oblongum, in quo loculamenta. Hispanica capitula habet pentagona; Cistrina capitata est, sos triplici aut quadruplici novem aut decem soliorum serie constat: Arvensis cornuta est; non est Anthemium.

CAPUT XVI.

HERBÆ LACTA-

R.I.E.

Actarius nomen à succo indîtum, Lac enim ex foliis sundunt, & sunt prater Oleraceas quasdam, Tithymallus, Pityusa, seu Esula, Apios, seu Tethymallus tuberosus, Peplus, seu Esula rotunda, Peplus,

Peplis, Chamasyce, Lathyris, & Hipporton, phaes.

I. Tithymallus, TIPOpunt & TIPOpunt à lacteo succo quô turget nomen accepit; ideò omnes species vetus Nicandrifchol. ivyzáysas lactofas dixit: Vocatur & lastuca caprina, quia ex co non minus lac ac ex lactuca, & ca. pris in delitiis; & lactuca marina, qvia locis mari vicinis feliciter provenit. Paralius, qui & Tithymalis, ad mare nascitur, & quia caput orbiculatum in cacumine habet, xóxxov vocat, ¿ вони-Aida phawra. Xugunius, qui & Mas, vallis & septis muniendis aptus est, inde baltheus dictus: Amygdaloides quibusdam, quia folia olex longiora amygdalum referunt, aliis xounres , xubies, egimogen& radix yandoris. Myrtites suve virus seu avervirus, folia fert myrto simis lia sed summa parte acuseata: Idem & zugvirng à fructu , qui non pariter maturescit, sed pars annô sequente, & Nux seu xáguos vocatur ; Romani Mutilaginem caprariam dixere Heliolog-

lioscopii coma cum Sole circumagis tur;folia portulaca, caput anethi.Cyparisfias à foliorum similitudine, caule gemino aut triplici; nascitur in campestribus: Politu, ortu, effigie æquabili, circinatoque habitu cupressum refert. Dendroides, seu Dedritis arboris naturam imitatur; comofissimus ex omnibus, in petris nafcens: Cobion & leptophyllon quidam nominant. Platiphyllon alii Corymbitem, alii Amygdaliten à similitudine vocant, ut Plinius ait ; nec ullius funt latiora folia: Pisces necat usus, ipse verbasco similis.

2. Pityusa, wirbera, mirbera, quasi mirbera, quia solia picca sunt similia, aliis Esula vocabulo duabus syllabis sublatis ex praterito luxato, ex tithymallorum genere est: Semen latum instar lenticula; radix lactaria, qua recentioribus regir. Plantam absurgaus, maganes, maganes, vocari, seribit Dioscorides.

3. Apios juncos duos vel tres in

terraspargit, rubentes, folis rutz, quz oblongiora, angustiora, herbacea: Radix exsiscata sicum imitatur, hinc **ex**extremum in pyrum turbinatur, hinc **ex**ex-*Apii dimidium id, teste **Aeti di diadicem est, & si edatur, superne purgat, Chameraphanu, seu Raphanus **explassivessis (alii Chamabalanon legunt) dicitur: Intus habet mammam candidam, plenam succi lasei; dicitur & Tethymallus tuberosus, & autsoria, Graci recentes **ganauruba** vocant.

4. Peplus, qua & Esularotunda, ex una radice tenui fruticat, folió parvó ceu ruta, sed latiore: Qui aramulorum rotundó quasi amichú velum esformat, ac rellurem operit, Peplus dicitur; nisi velis à Xerampelina seu purpurea soliorum superficie (hujus coloris peplú) derivare; hinc & συλλ. Quia semen papavere candidó minus, & succum emittit, Hippocrates

μηκώνιον ἀφεωδες dixit.

s. Peplu, quæ Hippocrati σίπλω, & nomi-

nomine & effigie peplum refert; ἐνδράχνη ἀγρία, seu Portulaca silvestris, quia foliis hortensis portulaca rotundis & infernè rubétibus vestitur: Θάμιθ ἀμφιλαφης Dioscoridi, quia uberiore, & undecunq; comosa concinnaqve, & in speciem pepli collecta sobole fruticat; semen serventis gustûs. Montana est folio Numularia.

6. Chamafyce, χαμαισύνη, fett σύνη, lentis folia habet nihil fe attollentia, in aridis petrofis ή; nascens: Neg; floσ

rem neque caulem promit.

7. Lathyris, Amboels, nonnullis, ribb-mado, fructum triplici loculamentô distinctum habet, rotúdum ceu cape parum, in quo tria minuta semina intercursantibus tuniculis distincta: Hinc Lathyridis nomen; nisi mavis à foliis duobus, que summam caulis partem amplectuntur, le cavitatem atis magnam ostendunt, deducere. Vulgò Catapura, seu qua in pillusis, e quasi catapotiis semen; seu quia granain catapotiis sumta purgant.

Inde & xodonoune grani, & xodonounule

fruticis appellatio.

8. Hippophaes, inwegals, in labulofis maritimisque nafeitur, foliis oleagineis, inter que finae candicantes,
ficez, angulofe: Flores hedere modôracemofi, canaddi, & ex parte rubentes; radix fuccò madet, qui aut
per fe conditur, a ur offillis fatine.

CAPUT XVII.

HERBÆ SCANDEN-

ET SIMILES.

ERbas feandentes vocamus,
quas instantietas, a recombinator
ans Oreci dixere, quia non in
finalterius ope ac fulcrô fuftinere fe commode poffunt. Sout

verò vel Non Pomifera, vel Pomifera.

I. Non Pomifera in tres classes ab-

t. Prima Classe exhibentur Scammonium: Convolvulus seu Smilax: Soldanella.

cunt.

HERBAE LACTARIAE. 265 danella, Smilax aspera, China, Bryonia, Lupulus, & Vius vinifera.

τ. Scammonia, qvod Gracis σκαμο μάπου & σκαμμάνια. τα mi pingves, crasfi & denfi, folia triangula, flores in modum calathorum concavi; radix fucci plena, gravis odoris, ex qua lachryma de qua posted. Venenatum evadit, si juxta Tithymallos proveniat.

2. Convolvulo nomen, quia viticulosis & sarmentosis cauliculis, surfum & deorsum arboribus, fruticibus, vicinisque sepimentis obvolvitur : Putatur effe Smilax lavis Dioscoridis. Est maior, cujus flos om nium plantarum flores albedine vincit, minor, albus, cœru'eus-argenteus &c. Ad eum referendæ I. Exg. Dioscoridis foliis h. dera fed minoribus, que in legetibus nascie tur; multis Hedera Ciffampelos, a'iis Orobanche Theophrasti , nonnullis Scammonea tennis Plinii. 2. Jasione, cujus flos Theophrasto calathi figurâ M

gura, in angustum adeò terminatur, ut exiguô quô contineatur spatiô indigeat: Unum in flore folium, fed ira implicatum, ut plura videan. tur. 3. Mananoriss & Damocratis apud Cassianum Bassum, cui molliora folia, cauliculus quô se implicat, & natale inter arundineta folum 4. Centunculus Plinii, qui Græcis Clematis, rostratis foliis, ad similitudinem capitis penularum in arvis jacet: Dodonans impia herba genus censer. 5. Granum Nil Serapionis & Arabum, quod Bauhinus convolvolum caruleum hederaceô angulosô foliô vocat; quidam Liguftrum nigrum Columella, Pothon carulen Theophrasti, vel volubilem lanuginosam Mesuæi credunt.

3. Soldanella ex imilacum avium genere est, Soldan i aliis, Discoridi neducio sudderin, brassica marina, quia intra primas maris aquas provenit; folia rotunda lacteó (uccó madent, saporeis asper, & medicamenti in.

itar

ftar ad eliciendas alvos: Putatur esfe illa quam Theophrastus Bressica (μορώνε) tertiæ agrestis nomine, Plinus Raphani genus sylvestre dixit;

Belgis Convolvulus marinus.

4. Smilax aftera, ouinas reaxea, Theophrasto opinat sine addito, sare menta rubi modô aculeata gerit; Gaza Hedera Cilicia, quia primum è Cilicia profecta sed in Gracia frequentior, Nicophoros Plinio. Cui fructus rubent, frequentibus spinis horridula est; folia aliquando albis maculis asperguntur: Cui nigrescunt, paucioribus armatur aculeis, folia nullis. Alterum inquit Plinius, immortalitati proximum in convallibus opacis scandit arbores comantibus acinorum corymbis;contravenenata omnium efficacissimum. Huc Salfaparilla, seu Rubus viticula referatur.

5. China in China copiosè nascitur, sarmentis smilaci aspera haud absimilis, multa hae, tenuia, spino-

M 2

la,

268 HERBAE LACTARIAE.

fa, quibus arbores scandit. In Occi-

denta'i India provenit alba.

6. Bryonie etiam à scandendo nomen, folia hederacea hirsura, viridantia, aut areis candidis discurrentibus undulata, ut in Cretica; radix alba. grandis, Raphano similis initiò; acini fambucinis pares, quibus succus croceus. Dicitur & dune-AG Asun Vitto alba, quia farmenta, folia & tortiles pampini sativæ viti fimilia; Chelidonium, à fimilitudine quadam foliorum ; Melorhron, minoseo, à coriorum concinnatione; A exigusus princeps cingulum quia pro pinquos frutices cingit; 'Οφιογάφυλον, Lu uva angvina quia in sepibus (ubi angves plerumg. larent) provenit; Den aria, quia dentes imposita extrabit; Vinadeor, quia ejus acinis pelles confici possunt : Colubrina , quiaper dumeta ferpit. Fructus sub Ceraforum Diaboli nomine venit, & Uva taminea. Nigraracemosa, quibusda vitus sylvestrus Dioscoridus, cui flos ca-

pil-

HERBAE LACTARIAE. 269 pillaceus & muscosus; vel salicastra Plinia, quod potius Amarz dulci convenir, censente Bauhino. Indica alba, est Mecho acanna; nigra, salapa. Potest & radix Quymbaja (R habarbari instar purgans) à provincia ita dista hicreponi; ut & radix Mattadista hicreponi; ut & radix Ma

lista.

7. Lupulus haud ignota hadenda herba, cujus tantus in conficienda cerevifia ufus; Salistarium vocant, quia (alices fibit; Reptitum, quia feandendo reptat; Bruscandulant, quasi biyon scansile; modernis Grecis evisme, Affinis Radix Carolis Sametit.

8. Sednec Vitu vinifera quemquam latet; quæ & cultiva Latinis, Græcis ¼щто, inigogo, i ¼щто, vocatur. Quæ aboribus maritatur Arebufiva ett. & ka uðindið, çqæ nec maritatur, nec affociatur, viniga, qvæ intectimodum longi lareqve formærur, sompluvia a; quæ pedamentis canternisque trans et fa jugarur,

M3 Inga

Jugata & Canteriata; quæ palis perticisque firmatnr, Pedata, & Statuminata; quæ in quincuncem disponitur, ordinaria: Adde pergulanam, luxuriantem, inouum, lachrymantem, Seu dungo evren, & Syderata, qva argentito Cum radice que pangitur, dicitur Viviradix, uogenua, vetula humi depresia, quò ex una plures emergat, Propago, NAMMATIS. Expartibus funt Palmes feu sarmentum, xxxuu, uyuuxis, prælonga luxuriantis virga; qui in bifurco medius profilit, focaneus audit; qui nihil parit, Orbus;qvi aliqvid profert, fructuarius, racemarius; qvi primô annô frondem fine fructur fundit, pampinarius : Sarmento annotino, quod putatur ad fructificandum, refecis, palmitis subsidiarii, prasidiarii, vinaris, & enstodu appellatio. Malleolus, novus palmes eft, platationi idoneus. qui & malleolaris Sagitta, novissima surculi pars, cacumine teli hujus speciem gerens. Spadones, furculi qui nihil' ferunt. Soboles, virga quæèradi-

cibus aut caudicis lateribus prodeunt quasi nepotum partu gravidis; rustici suffragines vocant. Flagellum, fumma palmitis pars, & Cyma, Capreolus, qui & crinis, clavicula, viticula, annulus vitis, เมร์, coliculus viteus cincinni in modum contortus, quo locum serpendo capit. Pampinus, bougor, folium quô vitis vestitur. Gemma, à quaineunte vere oriens no va sele ostendit. Uva s pon, scapo 85 acinis constat, cujus semen vinaces us, vinaceum, nucleus, yiyagror, neu wit eir. Ramus unde acini dependent Boreve, Borevyor, botrus & botryo. Eringulas membranofi acinorum colliculi, & vinacea cum scapis. Ex uvis, Duracine crashus/collum acinique duri? Esearia ex his alba nigraque. Tument mammarum modô Bumastis; Prælongis dactyli fen dactylites pore riguntur acinis. Est & illa naturæ lascivia, ut prægrandibus adhæreant parvi, mites & svavicate certantes; leptoragas vocant. Fabrilibus fu-M 4

mus fabrilis gratiam affert. Paffe, quæ ad solem expanduntur. Vitium genera innumera atque infinita :. Amineis principatus proprer firmitatem senioque proficientem vini ejus ubique vitam. Ex his Germana minor acinô melior deflorescir. Gemellisuvæ semper geminæ nomen dedere; sapor asperrimus, sed vires præcipuæ. Lanatam lanugo vestit; quæ prima ex Amineis maturescit. 2. Nomentanis proxima dignitas, rubente materia; hinc rubelline, & rubelle, quia plus fæcis adferunt, qvam reliqua Fecenie dicuntur. 3. Apianis apes dedere cognomen, præcipuè carum avidæ. 4. Gracula prætenerô acino, uva parva. 5. Eugeniam Taurominitani colles cu generositatis cognomine misere Albano 2gro. 6. Picata, que & Allobrogica, per se in vino picem resipit. 7. Biturica acino rarior, densô uvarú partu, con ra 'enorem unum algoris zitusque constans. 8. Helvola colo-

re sunt inter purpureas nigrasque mediô: quia sœpins varian . 9 Va. riane à quibusdam appellantur. 10. Preciis materies plurima, uvaque ol'is utilissima. II. Baluham, qva aliis Basilica Dyrrachini celebrant, Hispani Cocolobia, seu Coco ubem. 12. Albuelis summis arboribus fertilior est, Vifula imis 13. Inerticula ènigris justius sobrea, & amerbystos. temulentiam sola non facit. 142 Helvenacum fertilitas commendat, ex quibus longa major minor Arcum & Emarcum vocatur, folio circinatô. 15. Spionia, aliis spinea.imbribus autumnisque pingvescit. 16. Venicula seu Venucula inter optime deflorescentes: Campani Suculam, alii Staculam vocare malebant. 17. Talpana nigia candidum facit mustum; à colore talpa. 18. Oleagine olea similitudo; novissima uvarum. 19. Orthampelos indiget arbore ant palisipla le lustinens. 20. Columbina racemoliisima, & magis purpureæ ME

rea, cognomine Rimammia, quando nonrae, mos, fed uvas alias gerunt. 21 Tripedaneis nomena men fura. 22, Sarpule à paffo acino. 23, Unciali ab acini pondere. 24. Pucina, vel potiùs Picina nigerrima. 25. Stephantis coronarió natura luch, acinos foliis intercurfantibus. 26. Forenfes celeres proventur, vendibiles: aspectu, portatu faciles. 27. Alopecis caudas vulpium imitatur. 28. Asinimica da asini colore denominatio. 29. Narbonica vitis unô die deslores feens.

2. Secunda Classi dicantur Clematitis, Clematitis Indica, Clematitis dephnoides, Periclymenum, Apocynum, &c

1. Clematitis altera Diofcoridis, κλλματίτις seu Sarmentaria, κλλματα subrubicunda vitigineis slagellis similiaemittit, qvibus per arbores repit;
folium acre in gustu & exulcerans.
Theophraso Ατομούσι, ex qua igniazium optimum; aliis ἐπογότις; qvibusdamu

dam vuus sylvestrus Plinus, qva uvas rubentes cocci modô fett, cutem in facie mulierum purgantes: Sarmonta aliqvando brachiorum crasstudine. Flammula repens dicta, contula & applicata vesicas flamma infar excitat.

2. Clematitis Indica; vulgo lignum colubrinum, adversus animalium virus & morsus esticax : Adsertur ex-

India:

3. Clematitis prima veterum appellatur daphnoides, qvia folium lauro figura & colore fimile exhibet; wodovoroeidis à multitudine nodorum feu geniculorum, & ouigroudis uvgomen-Mis notha appellatione : Sarmenta parva junci crastitudine; nascitur pingui solô: Affines, si non exdem, Clematis AgyptiaPlinii, qvam Agyprusmaxime gignit; Sarmenta longa, ut nomine ejus veniant qvibus Statura procera; Et Vinca pervinca; quæ semper viret, in modum linea, (linea Plinio virga prateunes) nisi mayis M. 6

mavis lauri legere; dicitur & Viola mortuorum qvia câ nonnullis in locis virgines ad Tepulturam coronantur.

4. Periclymenum werehousvon (grod alii Eginen, nomenclatura à capris fa&â Clymenon Carpathum, Splenium, Hepatitim, Myrsinen, Calycanthemon, vocant) advolvit se in arvis & sepibus vicinis fruticibus; folia hederaceainter hec germina, super qua: fructus hedera fimilis, femen durum avell difficile, ut Dioscorides d feribit. Nostrum est perfoliatum & nonperfoliatum: Sed annostrum: porius lit unnaute fried (qvam moode-BE 10 & MITTO BUNNOS VOCANT) Dioscorie dis & Cyclamenos Plinii? am bigitur .. Cate um Clymenum Diofcoriou caule est quad anguiô, supra quem foili uli in se invicem propendentes,& cum semine implexi, velut in polyporum cirris; foliis plantagini fimibus: Qviasterilitatem inducit, dry,over ..

S. Agos

ς. Apocynum inter filiqvaras et, iam poni poteratur & feqven; ἀπόσε κυνονρος ant, quia canes interinit, hinc & κατιθχος, κυιδοχείο, κυιδοκείο και προσφαθείο, feu brafficam cannama & rusticam, quia siliqvas profertimiles fortè brassica marina, & similiter succè e êq, lutcòrurget: παρθαλικοχώς dicitur quia pantheras n. cat; herba est valde graveolens, virgulta stractu investa. folia hederas fruchus siliquà digiti longitudine; vocatur & πεξιπλοκε.

6. Afelepias, folia hederæ habet, ramos lengos, radices nunerolas, renues, ederatas; floris virus grave; femen fecuridacæ; Nafeitur in montibus. Qvæ albô & muscosônore eft; foliis laurô acutioribus; corniculis tenuibus oblengis; Vine etvaserm., Hirandinaria, & Hederalis nominatur.

3. Tertia Classe habemus Hederam, & Heaeram terrestrem; reliquas.
qvx in Bauhino, ad Rotunas soisas retulinus.

1. Hedera, nivoo, & nivlo, seu à Cisto Liberi patris pusione, seu à Cui culione, seu ab ederido, qvia importuna a borum ama 1 & veluti affentatrix cortice rimofo impacta, ma eric vernitio es demolitur, & radicatis pr. p. ga ionibus arbores amplexa eneca & exedit: 49-eadem, qvia semper altum petit; zeid. viers, fen planta Obridis. Laferva, propter arcusimos amplexus; Comans, quia ea in Anthesteriis Athenienses coronabantur: #ourtent qvia ea intigniti Poeta. Corymbia, Athenienfibus Acharnica, in riguis nascitur. Densus acinus & grandior, racemis in orbem circumactis, qvi Corymbi vocantur. Rigens fine adminiculo stat, sola omnium generum obid vocata Ciffos. Helix, q & Gazz clavicula, fecundum farmentofos funes, claviculas, capreolos que viticeos exerit, qui humi panguntur. Si herbacea plurima est, & facillime augetur; fi versicolor, Thraciam nominanta

nant; si candida, tanta crassitudine augetur, utipfa a bor fiat. Dionyla, gvæ Nyfia & Bacchica, maximi inter nigras coryn-oi: Bacchus ex India in Græciam primus attubile dicirur. Erythranus, vel poti s Erthrocarpus & Chryfocarpus fom & ab acinorumcolore differencia: Aurei haic coloris grana, quæ Mamma llinio, qvia hisce timilia, cum parvo anguaria gvod papillami refert.

2. Hedera terrestris , χαμάμισο 🕉 Dioscoridi, Plinio Hedera aterrase non attollens: Geoponicis แนงผมคนเอง ... quali mollis hedera; aliis Chamaolema, quali Clematis humilis repens. EstVulgaris, Montana, & Saxatilus magnô flore Lobel, Asarina.

II. Pomifera scandentes, frudum: pomorum instar ferunt, ut funt Cucumus Melo, Pepo, Anguria, Cucurbita, Colocynthis, & Cucumis asininus.

I. Cucumis, qui & Cucumer, à cutvore Varroni quasi Curvimer; Gra-Cis oikus, ijuse@ nempe, oiku@, voikua',& apud

apud Phrynichum outobor, quia ad spargendos diffundendosque caules & ramos valide incitatur. Maroni Terra film, Heraclidi Tarentino Advas ,quia atô o ôp ovenit; Recentioribus Gracis ayyaşıa,& vulgari fermone τετεάγγυςα. Cartilaginei generis elt ex l'aque terram, crescit qua cogirur formâ, & vivit haustus in fromacho in posterum diem : In fistula flore demissô, mira longitudine crescit. Tria Græci genera fece e, Laconicum, quod aqua gaudet, Sigialicum forte quia farmenta loris similia & Bæoticum. Habetur & totus albus, flexuosus seu tortilis, angumus dicitur, & erratious.

2. Melo Cucumeris genus eft, à malorum figura diet. The phra. Ro Sycion, Pinio Cucumis mali cotonei effigie Galeno Melopepo, ut Matthiolo videtur. Fructus omnis ventricofus nonnihil pilofus, canaliculatus & torofus diversæ figuræ & magnitudinis. Hybernus laquea-

ribus

ribus appensus maturescit: Gymnofermo qui Neapoli habetur, adeò tenuis in semine crustula, ut excorticatum videatur; Reticulati caro facilèputrescit, si pluvià tangatur.

3. Cucumis vocatur Pepo, mimwy cum magnitudine excessit, quali mollistà sole excocus&maturitate: Radix in farinam tufa in fmegmata adjicitur. Est vel oblongus, vel co pressus, rotudus, clypeatus, & angu-Tofus. Athenxus outona omequariar vos car, quam appelationem Hefychius Melopepons tribuit. Abstinebatur, tépore Galent à carne intima in peponib in Melopeponibus madebatur.

4. Anguria voce primus Actius usus creditor: Citrulli à citro colore obtinuit nomen, Pepo Dioscoridis, Plinii & Ga'eni haud paucis, fed variatis. Sunt virides, funr & maculis albis asperti, caro aliis ruber, & dulcior aliis candida, nonnulli lignofa: Semen nigra, fulvum, rubra,

aliquando nullum.

5. Cucurbita à concurvatu, quod

facile(si quid obstiterit, quò minus extendatur) incurvescat: Dioscoridi zodonuvozidadu , efcaria & fativa, ad differentiam Colocynthidis, de qua post. Crescit quâ cogitur formâ, plerumque & draconis intorti figura: Libertate verò pensili concessa jam visa est novem pedum logirudinis. Semina quæ proxima collo, proceras pariunt, qua in medio, rotundas, que in lateribus, crassas breviores que. Cibis in muria servatur, usque ad alios ferè provenrus. Cameraria cameras, testudines, topiarias hortorum scenas scandit & operit ; libraturque mirè tenui pediculô pondus immobile auræ. Plebejahumi repit. Eft & Lagenaria, & Capitata, atque verrucofa: In India Calabassi vocantur. Menodoro Indica outon est, Hellespontiis longa, บร xoxóxurda globofa. Megapolitæ habuere quam Sicyoniam cucurbitam. dicebant.

6. Colocynthidi striata & 'aspera' flagella, folia hirsuta, & albicantib'

inferiore parte punctis notata: Fructus, poma pugno æqualia. Græcis κολοκουθε, Αυτ κολόκουθε ἀιγδερενωνώνη, σενόν εκνώνης πορόγος ο b pulpam fungofam.

σιούα πιερά ο b ingentem pulpæ amaritudinem; hinc fel terre, δε nex plätarum Mcluxo: Colocynthis Alexandrina à folo natali. In Germania fata, rarifsimè per fectionem attingit. Thymbra ἐντεγινής Tutrasfra, Cucurbita fylvesfris, Cucumerulus Latinis, &c. Eft qui Officinis usitatams somphon esse putat.

7. Cucumis asininus, eluviveo, solos fructu, qvi multo minor, oblogis glandibus similis, differt, Diofeoride prodente: Theophrasho sativo penitus incomparabilis est. Succus virosus cum subrico semine: Ievissimo etiam atractu extruditur.

Caput XIIX.
HERBÆ NOXIÆ, ET
HIS SIMILES.

Erbas Noxias voco, qvæ vel loporë inducunt, vel stuporë,&c Narcotica dicuntur : Vel, tā-

284 HERBAE NOXIAE

quam cordi infeste, vitam adimunt; & Deleterie audiunt, Suntque dua-

rum Clasfium.

1. Classe primä exhibentur Solanum, Mandragora, Hyoscyamus, Nicotiana, Papaver, Hypecoum, & Argemone; qvò & plures aliæ (ut Ricinus. Staphis agria, Helleborus, &cc.) re-

ferri possent, quas alibi vide.

I. Solanum, quod vulgo Solatrum. à nigredine forte florum, & secundum Macrum. Maurella, hinc & Germanis Rachtschatten / noctis umbra, Gaza vesicaria; specie pro genere fumpra. Græcis 560% & TEUXY (3) qvia dolores à calida causa contractos, refrigerar; scholiasta I heophrasti A'yesoushitava, qvadruplex est. 1. Hortenfe, quod seux & xuman, Anguil. Caculus & Cacubalum Plinii frudum mitem & acinolum, feu uvæ similem fert, inde bacciferum: Eli & scandens, y λυκύπικου, Dulcamara dictum, qvibusdam Salicastrum Pinni, & Meletron Theophrasti. 2. VE= 2. Vefocarium, quod quoaxida, quia acinos cocci granô in folliculis orbicularis, & vesicis similibus gerit, calculisq; prodest: Peculiari nomine anuarago, & Callson (à pulchritudine fructûs, qvi cerasum mentitur) vocant. 3. Somniferum, cujus radicis cortex somnum infert, sed mitius quam opium; Apulejo Hypnotice. Est & verticillatum, cui acini in folliculis hirsutis, per maturitaté nunc rubri, nunc ex rubro crocei. 4. Maniacum seu furiosum, quod pomiferum : Radicis drachma, lusum & jocos; dua, species vanas spectraque; tres, legitimam & perpetuam infaniam gignunt; quatuor,reprzsentant mortem. Vocant etia bes or (malè bes oegr vel bes oegr) qvod pigmentum, pharmacum & venenum fignificat : xiention & xiento (perperam migeus) qvia excessu interimit: "000, & Zooden, qvia montibus & locis siccis delectatur. Species ejus Stramomum, cui fructus spinosus,

quo usaroutego . Bella donna Cafalpini, & Lycopersica gravistime olens.

2. Mandragora, navdogrobous, quali Trisua deus royique stabulorum honos, qvia ad mandras pecor m provenit: Appellant & a riundor antimalum, quod pomo ad erletur, xiquique Seu Circaa & Circejum, à (irce venefica, quia redixinter Venerca. Q x à Theophrasto describitur dive la est à Dioscoridis, quia illi ferulaceus caulis, huic nullus: Bodeus illam solanum primum Dioscoridis, & Belladonnam effe purat. Hanc Pythagoras & Beautoucefor vocavit, qvia radix hominis figuram repræsentat. Nigra, qvæ famina, be daxias, qvia folial. Aucam referunt, mala forbis, gois, fimilia; funt tamen, qvi wiis, ovis, legere malunt. Candida, qvx mas, ween (al. veesor) quia fatuitatem inducit: Poma duplô quàm prioris majora, colore in crocum inclinante, jucundè cum gravitate qvadam olentia. Qvæ de media instissimis Dioscoridis exemplaribus non extant. Qvi in negotio dormitant, sub mandragora dormire di-

cuntur.

3. Hyoscyamus, seu fabasuilla vel porcina, qvia apriejus pastu resolvuntur, præsentaneô mortis pericu-1ô, nisi aqvâ copiosâstatim foris & intus se polluant: Folia lata, hir suta; florum secundum caulem continua series, Punica cytinorum infar. Vocant & Alornianor, Jovisfabam, quia dolores sopit; wvbavior, seu qvia ab Apolline inventus, seu qvia mentem quasi Apollinis aftu percellit: Symphoniaca, forte qvia mente (ab assumtione ejus) laborantes, varia vocum flexione canunt; Altereum & Alterchangenum, qvia mentem cum multa verborum altercatione abalienat; immuris, furorem & insaniam inducens; deyaninos, qvia non fine periculo effoditur. Nigro semen nigrum, in foliis pedum anserinorum dvisiones; flores patentibus calathis similes, ealyces ventricosi, superius aculeati & operculati. Luteus à fructis forma Priapeium Gesnero, forte qua priapismum sedat. Candido mollissima & lanuginosa folia.

4. Nicotiana Nicotius Regis Gallix Confiliarius nomen indidit, cujus & operâ innotuit, qvia primes seusemen seu plantamex Lusitania in Galliam transmist; Dicitur & Tabacum ab insula, in qua copiosè crescit; Peium, sed Brasilianorum Petumesse, negat Lerius. Sana Santta Indorum, Herbapanacea, Medicea, santta, san-Elecrucis, ob admirandas virtures, Herba Regina, Preares, Buglossum. Antarthicum. &c. Scripfit de ea integrum tractatum Neander.

5. Papaver, μάκωι έξότοιο, hand ignota in hortis planta, & in tutela Veneris: Græis μάκω, qvia eð gescentes ad obeunda munia sunt tardi.

tardi, stupefactis membris; nisi mavis, caliginem inducere, ut Cicuta, qvæxáreov. Folium Theocriti Scholiaftes dixit runiquan, & marayavion, A. theneus beim, à sono quem collisum edit: Caput xódeia, xódia, qvia facculi repræsentat figuram; hinc xebanyoron, gvia semina in capitulo. Sativam, Budaniris Diofcoridi, semine candido, utriculô parvô: Erraticum, μήκων joias, rhaa Plinio, medium inter fativa& sylvestria genus; celeriter florem amittit; flos puniceus, rubens. mitiris, & gvibusdam joids, fuccum lacteum è scapo fundit : Sylvefreest, & nigrô semine. Corniculatum, negariers magahior, marinum, imirnals, filiquam fert, corniculi in modu inflexam, ceu fænu græci; capitulum dolii formâ. Spumeum , àqquing, totum album spumeum est, Heracleumý, vocatur, quòd humores morbum (qvô Hercules laborabat) producentes v. mitû tolleret. Eft & cristaium, & spinosum, forte

HERBAE NOXIAE, 290

yhavan Dioscoridis, gvod succus herbæ foliis ferè papaveris corniculati,qyæ crocei coloris succô copiosô prædita funt.

6. Hypecoum, ὑσήκοον, & ὑσόφεων, naturx est cum papaveris succo ejgdem: Nascitur in triticeis segetibus arvisque, folio ceu ruta, ramulis

exilibus.

7. Argemone, Egysusin, oculorum Leysun & nubeculas expurgat, in totum papaveri silvestri similis: Caput papaveri rhæadi simile, sed oblongius, & summis partibus latum. Est & altera, quam agrenavny, agreda, ouguoxomar, Romani Artemoniam vocant, qvæ viridis imposita oculoru inflammationem mitigat.

II. Classe secunda sunt Aconitum,

& Duronicum.

1. Aconitum, axiviror, ab Aconis Maryandynorum pago, ubi copiofum, appellatur; vel qvia in nudis campis, quas aconas vocant, provenic, nulla juxta ne pulvere qvidem nutriente. Aliis nomen inditum placet-

cet, quòd vis eadem in morte effet, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam, statimque admota velocitas sentiretur. Qvod foliis Cyclamini aut Cucumeris, θηλυφόνον, & κάμμορον (qvasi καμόμους», perniciosum, dicitur ; in enidder nascitur , & Bhorage seu convallibus Ida montis, sylvis opacis: Et qvia tactis fæminei fexus animantium genitalibus eodem die mortem infert, nomine tale. * neduλιωγχές, qvia pantheras interficit; μυσκτότον, qvia procul & ex longingvo mures; ene poros, qvia animalia imposità verendis radice ; Scorpion, qvia radix Scorpionum modô incurvatur. Qvod foliis est effigie platani, crebris divifuris, MUTORTÓTOY, & AURONTÍSver vocant

2. Doronici vox Arabibus debetur, qvi Doronigi, seu Duringi dicunt: Qvidam Scorpium esse credunt, quia radix modò Scorpium, modò caudam ejus refert. Arabum à vulgo dicto diversum, & sine noxa usurpatur. N 2 Ca-

OLERA, ET OLERACEAE, 293

CAPUT XIX. OLERA ET OLERACEÆ.

Lerum nomine veniunt berbavescasativa, vel condimentis dicata, & hisce similes; Gracis Auxuru: Singu-

lari ferè constant radice; translatione meliora fiunt; aqvas & fimu amant; & à bestiolis infestantur.

Sexipsorum Classes.

I. In prima Classe sunt, Rapa, Rapunculus & Campanula glabra, Trachelium seu Campanula hirsuta, Rapistrum, Nepus, Raphanus, Lepidium, Iberis, Dracunculus esculentus, Eruea, Sinapi, Reseda, Luceola, Erysimum, Hydropiper seu Persicaria, & Capsicum.

1. Rapis à rapiendo nomen; recentiorious Gracis 'enwis & 'enquis, veteribus yoyyunides,yoyyunay, a rotunda orbicu'a iq; figura: Lacedamoniis yasiess seu ventres, sed apud Hesychium pro yashe vasoels legitur; aliis Zaceltu, genedak, qvia infignes flatus exciOLERA, ET OLERACEAE. 293 excitat, vel qu'ia obliquis admodum confrat nervis venis q;. Rotunda tapa masculini sexus sint, & si densa ponantur. masculescunt; si rara, effaminantur: Latiora & concava, seminini. Biennio sata convertunturin napum; semen trium annorum producit brassicam. PropèMagnesiam oliminustata magnitudianis: Flores nolas imitantur, post

vascula.

2. Rapunculus, yoyyohn ayeia Dioscoridis sourapum sylvestre quibusdam, sed perperam: Capitalain qvibus semen, non sunt duplicias appetitur vere in acetariis. Eft & fricatus foliis in spica, modo maculis nigris ad umbilicum notatis, modonon; & umbellatius. Hortenfis latiore folio. pyramidalis dicitur: Creticus, Perromarula, feu lacencas petraa Cretica Belli. Affines Erinus Nicandri & Dioscoridis, qvi aliqvibus onouverdus odeness, quali herba aquatica, & wniper, folia & caules lacted N 3 fuccô

394 OLERA, ET OLERACEAE.

fuccô turgent: Erineon Plinii. Hùc fpectat Campanula, qvæ à floris forma ita nominatur.

3. Trachelio in colli affectibus commendatio; unde Cervicaria & Uvularia appellatur: Campanula

hirsuta, à forma.

4. Rapistro magna cumRapæ soliis similitudo; undè nonnullis Rapa silvestris altera, aliis Erysimum. Theophr. Est & store luteô, & albô, ubcœrulcô, siliqvâ articulatâ, &

albô lineis nigris depicto.

5 Napus si non est rapum longu, prokime certe ad id accedit, ectenue deorsum mittit radicem: Græscis swies, qvia facilè extuberat, & in rapum mutatur. Nursine pile apud Martialem sunt napi. Sunt qvi swin & Gradia distinguunt: Plinius cum napo confundit. Medicina siliquas una sercie: In horto tertiô die erumpit.

6 Rathanus, pouris Dioscoridi, quali radix perspicua, recentiori-

bus

bus japanos, quia fatum statim oritur: Latinis radix & radicula, quia cæteras amplitudine superat, seu paucis cedit. Lavifolius dulcior est; Corinthius in amplitudinem adolescit, nudâ ferè radice, solum enim hos genus supernè tédit : Liothasius, qvi &Thracius, frigorum patientissim9; Baotius, Plin. Syriacus dulcis & ros tunditate brevi notabilis : Cleonaus prælongus, Algidensis forte Plinio: Sylvestris Italis olim Armoracia, nunc raphanus rusticanus. Est & 2quatieus foliis in multas lacinias die vifis.

7. Lepidium, Assidion, acrimonis caustică exulcerat, & sic vel notas feri ô fronti servorum inustas delet, nec non Assidus seus sus qua en en en no Assidus seus seus sus aculas saciei abstergit: Fo'ium laurinum.in qvo vis.radix tunditur. Est latifolium, glastifolium, & Dentellaria dictum, quod quibus dam Molybdana Plinii, vel Enneaphyllos, Sarcophago Cretensibus, Phocalida in Lemno, Mauronia Lesbiis. 8.lbe-

296 OLERA, ET OLERACEAE.

8. Iberis, isegist ungdunuruh Diofcoridis, folio ett nafturtii, odorein radice ejusdem, unde nægdunt skartenska everskaftnes et verskaftnes ett na parvum, ut afpici vix possit. Inventor Damocrates è primis medentium: A regione in qva medicus amicus sanatus est, nomen. Nascitur circa vetera monumenta parietinas et, se inculta titnerum. Paulo cum Lepidio idem, sed malè.

9. Dracunculm esculentu, ad disferentiam ejus qui in cibum non venit, ita dictus, Sethi Tarchon, Gracis & Mauris indictus: Aliqvi ad Drabam, alii ad Chryscomen Dioscoridis referunt. Hortensis Tragum vulgare, Clusio, cujus in acetariis usus; Foliis sapor acris aromaticus, radiciamburens & aceti & salis gustû.

10. Eruca vellicando lingvam quasi erodit. Tanta in condiendis obsoniis svavitas, ut Dioscorides "¿Հաս» appellaverit, qvamvis ita dici potucrit, qvod semen generet &

Vene-

OLERA, ET OLERACEAE. 297

Venerem excitet : Siliqvata omnis, Lateam latifoliam Barbaream, I. S. Barbare herbam, & Jopam regiam vocant. Maritima Iralica filiqva haft cu'pidi finili, eft Cakele serapionis, it qvida volunt, seu raphanus marinus propter edetem, saporem & acrimoniam. Cretica filiqva articulata; Monspeliaca qvadi angula echinata.

II. Sinapi nota herba. Nulla cultură provenți, melius tamen platătransla a Qine diverfo vix effato semel libera e lo cum, qvoniam semen cadens protinus viret. Gracis renarquati oculos ladens, semen acertirum sapore, ignei essessia, qvia sine natura non est, seu qvasi raspo, qvia sine natura non est, seu qvasi raspo, qvia sine natura non est, seu qvasi raspo, qvia ob pusillam molem non este aut vix esse cicitur. Tralliano essailas, Nicandro dess. Apii solio Plinius graci'e vocar Optimum olim seguilus seu prima, alias saurson. Est & hicsută siliquă.

N 5 52. Re-

12. Refeda circa Ariminum olim nota herba, dolores sedat, dùm collectiones & inslammationes omnes discutit, sapor Eruca, Lutee Maxime siliqva sunt Campanulacex.

13. Luteolâ, qvæ Plin. Lutea, Vitr. Luteum, Virgil. Latum panni elnci, & telæ lineæ candidæ quidem colore luteô, virête verò, qui antè cœruleô tineti, inficiunrur: Cæruleo fubtrita pro Chryfocolla inducebatur, vilissimô genere atq; fallacissimô. Est & salicis soliô & Cannabine.

14. Erysimo, qvod Dioscoridi iebouw, Romanis Irio, folia multipliciter secta, & summa ob caliditatem attrahendi facultas. Cauliculi in lori modum sequaces, siliqua in cacumine corniculorum sigui a, seme fervidi gustia. Similis huic lavis, laciniata, storibus luteis, qua Herba S, Alberti vocatur.

15. Hydropiper, od enineen, aquaticum piper à locô & sapore nomen

acce-

OLERA, ET OLERACEAE. accepit: Latinis Perficaria, à folio-

rum formå, fed urens; Angvillaræ

Crataogonon.

16. Capsicum, seu Piper Indicum, Piperitis, saporem habet piperis, & vehementer comestum semen mordet,imò adurit. Dicitur & Siliquafrum, Indis Axi: Differentia varia.

II. Classe secunda exhibentur. Nafturtium, Thlasti, Bursa pastores, Myagrum, Draba, Alliaria, & Coch-

learia.

1. Nasturtium nomen accepit à narium tormento, & inde vigoris fignificatione proverbium id vocabulum usurpavit, velut torporem excitantis. Grzcis κάςδαμοι & κάςδαμις. feu quia oculoru pupillas coeuntibus simul palpebris abscodit, qvod est nogus uven: seu quia vescentes ed acumine mentis subtiliores evadere creduntur. Nicandro apudAthenaum eaben, Hippocrati vaveidior, nisi melius vel Iberis vel Thlaspi hoc vocabulum imponatur. Antiquissimi s

N 6 Perfis O OLERA, ET OLERA CEAE.

Persis pro obsonió. Optimum Babylonicum. In Arabia mira magnitudmis: Aristophanes Milesium laudat. Recentioribus est hortense pratense aquaticum. montanum. Est & cripum cui crispasolja.

2. Thlaspi, θλάσωι, θλάσπος, & θλάσποσις à semine (quod irrettarué or) nomen habet. Sunt qui blacoridios quali fructu c'ypeatum, muirmo, muonisegr, der moder, dirogramugidar Hippocratis, rauga Nicandri à notissimo insecto quod frequens in eo invenitur, Cap/ellam, pedem gallinaceum, sinapi agreste, & c. vocant. Vulgatius est foliis angustissid quod latioribus, est Persicu, Sinapi Crateva; forte raphanus ruflieanus. Est arvense, montanum, Aly Son dictum, Umbellatum, Clypeatum, biscutatum villofum. Thecæ aliqvandqinlongamfpicam disponuntur, aliquando magis in summô compacta.

3. Bursapatoris, qva & perapaforis, species est Thlaspi, & à marsu-

4. Myagrum , ubares, glutine suô muscas prætervolantes captat, Ferulaceum est, folis rubiæ fimile, femine oleosô, tosto & torrefactô, virgæ oblinuntur, ut lucernarum vice sint. Nostrum qvibusdam Sefamum, ob seminis similitudinem & olei ubertarem: Aliis Erysimum Theophrasts & Galeni.

5. Drabe, que apud Oribafium Braba; quia inter plantas obsonio dicatas Beg Given , aliis Arabis; virgulta & folia lepidii, sed molliora & candidio: a, in cacumine fambuci umbella Hores candidi. Cordus sub D. yophons nomine à Hinjo describi

puiat,

OLERA, ET OLERACEAE.

6. Alliaria, folia compressa vel comminuta, porri sectivi cum nasturtio odorem profundunt: Nonnuilis Thlaspidium secundum Crateve aliis Alettorolophos Plinii.

7. Cochlearsa, formam cochlearis parvi nec valdè profundi foliis resert, scorbuticorum levamen. Aliqvibus Telephium, nonnullis Britanmica Plimi, que scelotyrben & sto-

macacem curet.

III. Classistertia solam Brassicam continct, olus netissimum, Chryfippo, Pythogora & Catoni laudas tum à scapo suo præsecatur, ut in cibum cedat. Gracis 'gaçaro, qvia semen vetustioris raphanum producit; *edußn, qvia niegs oculorum hebetat, humidioribus succurrit, ve xógo adversatur; merris & legg vates & facra, qvia per eam jurabatur. รุ้บการคู่นดีส Pelagonio. Coliculos, qvos primagerminatione producit *6para quasi aviquara, Cymas forminino genere, mererbus, nablus, à prima cœ-

fura

OLERA, ET OLERACEAE. 303

fura & fectione, & hapfosiles caules nimirum anades vocant. Crista à similitudine apii σελινομόνε, σελακοια,σε-Arras, à locis Appiana; Nicandro Exm Theophrasto έλιφύλο dicitur: Sabellica, cui à Sabellis mediis inter Marsos & Sabinos populis nomen, in admirationem usq; crispa, qvorum crassitudo caulem ipsum extenuat Cantodes eft Lea exeue, xuiqua, laris foliis è caule exeuntibus, Cumanæ, quæ specie sesisle folium, caput patulum. Ex Capitatis κεφυλώτοις est Tritiana, bis computabili impédiô tædioq;, cui plurimum capitis viridis, & quia venter tumet, varies vocant. Lacuturria, feu lacuturris, tempore Plinii ex convalle Aricina, ubi q vondam lacus & turris subiit, cui caput prægrande, folia candida innumera. Pompejana à Pompejanis populis Neapoli vicinis, seu Cypria, qua procerior, caule à radice tenui inter folia crassescit, & diu hyemem in cellis tolerat, fortè Cau-

304 OLERA, ET OLERACEAR.

listora & botrytis femen Alepo defertur. 200/11/20 Plinii minutis caulibus est, tenuioribus foliis, & omnium tenui succò vehementissima. Nunc habemus inter Capitatas patulass capite oblongô, non penitus clauô qua Sabanda vulgo, polycephalas, quæ expluribus capitibus conglobantur, gongylodes seuraposas thyrsutas quibus brevis caulis, qua foliorum comæ subest, in rapum esculentum extuberat : Hinc Caulorapi, & rapitii colis vocabula. Ex non capitatis eft quadam spinosa; ex crifor estalia Afparagodes seu epiphyla lits qua veltota viret, vel cofta & venærubent, alia simbriata, pumila tota nivea, oris fimbriatis purpureis, maculis asperfis. If & perfolsata.

1V. Classe quarta continentur I/a & tis seu Glassum, Lapathum, Acetosa, Spinachia, Rha, Cen-aursum majus

1. sais lanarum infectoribus infervit. & tingit cortuleo; fativa nepecui plantaginis folia. Trusati-

OLERA, ET OLERACEAE. 305

libus molis premunt, ut her baccam faniem excludant, &c. Dicitur & Glastum (qvidam Gvassum legunt, qvia & nunc gvessum vocatur) qvia firmis & nitidicoloris sundamentum præstat. Vierum à colore hyalino. Indicum in Officinis Xil Ibensina. Hoc Britannorum conjuges nursique totô corpore oblinebătur. In Sylvestri folliculi multi lingva-

rum figurâ dependent.

2. Lapathum, λάπαθου, ventrem λαπάζου inanit. fi folia in decocho exhibeantur. Latinis Rumex, qvod abeo fuccus, non aliter at ζι mammæ (quā Rumam veteres dixere) à fitientibus exugi foleat: nifi fimilitudinem nomen imposuiffe malis. Macer Paratellam vocat: Galenus Betam filvestrem appellati posse ficibit. Tota qvippe formā perfectum betæ proximum conspicitur. Oxylapathum ex sylvestribus, acutiora habet folia, & non nifi in paludosis nascitur; ἀκκάπαθου Theophra-

Ai

306 OLERA, ET OLERACEAE.

fti quibusdam, sed perperam, Breve ab Horatiô vocatum, est Plantagini proximum & parvum. Hydrolapaethum quod & Hippolapathum & Bulapathum à magnitudine vocant, in aqvanascitraditur. Ex Latisoliis stylvestris est Unstuosum, qvod Bonus Henricus vocatur. & Totabona; est & Rhabarbarum Monachorum, qvod isti Rhabarbarum este credebant.

3. Acetofa o tanhe, à fapore acido vocatur aliis à etople donnerne, si médum non subertin scholiis ad Theriacam Nicandri; Grecis Barbaris reut, se rémete ûrem l'atinis propriè. Rumex propter super allaram caufam. & lapathum Cantherium, quia forte ea equi delectantur. Est bulbafa tuberosa, rotundo solio hortensis, qui Romana & Ovulla, Vesscaria, seresprintense.

4. Spinacha est lapachum hortense Nomen à seminibus duris & spinosis: Aliis Seutlolapathum, qvod mediz interlapathum & beOLERA, ET OLERACEAE. 307 tam naturæ: alii Seutlomalache: Græcis recentioribus à raro in medicina usu σπανάχια, Hispanicum aliàs Olus, quia fortè prima indè origo.

Eft & semine non spinosô.

5. Rha (Dioseoridis intellige) gvod aliqvibus Rheum, ja vel eno, 80 esim in iis, quæ supraBosphorum regionibus provenit, & à Rha fluviô Tanai vicino, qui in Mæotidem paludem influit, nomen mutuatum est. Radix nigra, intus rubicunda, sine odore. Et hocest Rha Ponticum. Seu Rheon Ponticum, Rheoponticums fen Rheupontica. & forte Plinii Rhacome, quod ex his quæ supra Pontu funt, Regionibus adfectur. Radix trita vini colorem ad crocum inclinantem, reddit. Rhabarbarum hodiernum nomine duntaxat veceribus cognitum, in fola enim Sinaru regione provenit; & inde per Usbecken in Turciam, hincad nos transportatur. Radici circulares Zonulæ, color croceus, cum crispô linea-

linearum rubentium discursu, & tuberum val'ecularumque inaqvalitas. Thracicum Alpini est russo sloris colore, lapathi majoris solio eo-

qve glabiô.
6. Centaurium maju, Chironi Cétauro appellationem debet , inde Chironium. & ex incertâ causâ Narce, folia juglandis nucis, oblonga, viri di brassica colore, in ramuloru fastigiis capitula squamosa, aliquantulum turbinata, in quibus lanosi pappi & semina splendentia.

V. In Classe quinta habentur, Beta Blitum, Atriplex, Halimu, Amaranthu, Parietaria, Mercursalia,

Phyllon.

1. Beta, figuram litteræ ε dùm femine turget, referre videtur: Græcis τώτλου & σύνλου quia facilà excrecitit, Hortensiorum levissima. Steucula. quæ Osficinis Cicla, candida est, pauciorum que seminum caulis carnosus. Verna & Autumnalis à téporibus sativis nomina sortitæ sunt.

Sylvestris illa, quæ Plinio Neuroides & Limonium, undecim sæpè caulium,ignota Dioscoridi. Est & rubra tâm vulgaris, quâm radice rapæ, qua Scustostaphylinum, rubram Romanam, & Erythroriton vocant. Cretica semen aculeatum.

2. Blitum Britfor, Britor, iners videtur ac fine fapore, aut acrimonia ulla. Unde convicium fæminis apud Menandrum faciunt mariti, idemý; recentioribo undor, hinc stolidi salton, & Bauf piscis inutilis. Flosculi & semina latis membranis includuntur,in fastigiis ramorum racemosa, folium lingvam refert. Polyspermo flos omnium florum minimus. 3. Atriplex olim Atriplexa, Gracis

άδρά ραξις & ἀτράφαξις, Jonibus à δράφα-દેં કા quia ન ગેલ્લક ન હૈકા & octavo à satu die profilit, confestimque incremento proficere conspicitur; & fidem celeris augmenti facit, ereptum in confinio cateris herbis alimentum. Hortensis alba duplex gerit semen infol-

in folliculis & absq; iftis. Ex sylvestribus, latifolia pes anserinus audit; fœtida Garosmum & Vulvaria: Est & mori fructû baccifera. Maritima, χουσολάχαιοι, quia folia marcescentia è luteo vel savô Xerampelino corufcant.

4. Halimus, aliu & & aliuer, olus maritimum falfum,& inde nomen; flos muscosus racematim in summis ramis coharet. Actio vocatur άλαυς , recentioribus θαλασσόις αξάαsor, Cretensibus, Halimatia, Gaza Auronem vertit. Sativam Tholosani herbam Colicam vocant. Sylvestris in sepibus ibidem à nobis visa. Solino Alimosin Creta nascitur mirabili effectu, qvod ea admorsa interdiu nulla fames sentiatur, ut ei in de nomen impositum sit, qvod famem arceat.

5. Amaranthus, auagurto spica purpurea verius quam flos aliqvis, & ipse sine odore, Mirum in eo gaudere decerpi & lætiùs renasci. Ale-

xandrino palma qvi decerptus affervatur; mirumqve postquam deseruere cunchi flores, madefactus aqvis viviscit, & hybernas coronas facit, summa ejus natura in nomine est, appellata, quoniam non marcefcat, Theophrasto Pic. Gazæ Flamma. Maculosus rubrô virente, & luteô in foliis colore tingitur, & quia pfittacum amulatur, Herbam papagalli seu Psittaci vocant; alii Celosiam. Vicina Theombrotiron Plinii, pavonis picturis simile, odore eximiô, Persarum Regibus contra omnia corporum incommoda in usu, & ejusdem Symphonia, vel Gromphena, de quâ superiùs.

6. Parietaria, in parietinis exit, unde Muralis berba Celfo. Folia hirfuta, semen in capitulis lappaceis, Græcis i Ağlım, qvia semen asperum tenacius vestibus adhæret, weedizior Galeno, qvia ea perdices delectantur, Aliis Sideritis, ob aliqvam cum siderite similitudinem. Heraclea ab

Hercule; initis quia convolutum & implicatum semen habet; Firraria vel Urceolaria, qvia detergendis vitreis urceolis inservit, by in nitras naressis o, qvia ad plures morbos utilis, & passim in sepibus occurrit, sed melius ištraviayosa dices, qvia semina visci instar vestes, qvia semina visci instar sedimin (era instar sacci) habet, & accedentem detinet.

7. Mercurialis, Mercurii inventum. hinc iguou βοτάνιου & πόσι. Vocatur & λινέζωτις & πωρθένων, cenfeturque φύκου Theophrasti esse. Sylvestrem marem κοίαι & κυνουρά μβων dicit Dioscorides; folia hederæ similia, certis interstitiis candicant. Habetur nunc Testiculata, sen Mas, cui semen juxta folium ceu bimi tessiculi unà cohærentes: Spicata seu fæmina, cui slores muscosi in spicis racematim cohærente.

8. Phyllon, φύλου, planta ad generatio-

rationem apta, quæ in petris nascitur, foliis acidi & falfi gustus, salsuginofis & femper binis: Aliis idayo-PUMAY, ad discrimen Mercurialis, qua etiam Phyllon appellatur; & Bevo,100 vel à fo iorum eruptionis argumento vel à musci similitudine. Baduyonos musci modo in saxosis montibus provenit, foliô olez, sed magis herbaceo: Theophrastus Arrhenogonon vocat.) Appersyoner (I heaphr. Onduyona) racemosum quiddam deslorescentibus oleis non dissimile habet. Hujus potu mares, illius fœminas gigni produnt.

VI. Classe sextà exhibentur La-Etuca, Sonchus, Lampfana, Endivia, Cichorium, Dens Leonis, Hieracium, Chondrilla, Senecio, & Jacobea.

1. Lactuca, notissimum olus quod lac fundit, caulis non nisi perfectis foliis emittitur, regerminatus fuavior. Antiquis Gracis ogidas & des-Sanin, quia folio est ficulneo, succo candidô turgente; recentioribus

MRIS-

μαγέλιον, vel ut alii μαρέλιον, & μαρέλίς. Sylvestris, que rerequim modernis, Hefychio rirearly, multicaulior eft, cui folium consummatu aculeatur, fuccus acris. Laticauli, tam ampli Stipites apud Plinium, ut hostilia olitoria ex his factitari prodiderint. Laconica recto & procero thyrso affurgit, stolonibus caret. Ceciliana, à Cecilio Metello, purpurex maximæ radicis & crispi folii, hinc cri-Ba. Cappadocia pallido & pexô denfog; fo lio viret. Batica, que in finibus G aditani municipii, candida & crifpissimi folii. Seffilis in latum potiùs &in planô sespargit: Phyco Pythagorico eurogior aliis deveres qvia Veneri refragatur, & # = vais qvia súa seu caudice caret; nonnullis Laconica & Capitata. Pessimum genus cum exprobratione amaritudinis appellavere Pierida, qvæ fuccô foporifero abundat, atra, Meconis.Ci-Iscia folio Cappadocia, nisi crispu lati-

latiusqueesset. Geoponicorum autor habet duágdor duplicis cordis, quô nomine quod intus spissum & cordum venit; ogryantalo, 'erysanos, nuda nomina. Est & maculosa.

2. Sonchus, τόνχ&, falubrem τῶν χέκ, qui aftuofas ftomachi lancinationes lenit, & nutricibus lac auget, Latinis Cicerbira, Latincella, Latleron, quòd caule diffeto lac copiofum defluat. Hypocharis, ὑτοχωρίς Theophrafti, Gaza porcellina, quiaminùs afpera & mitior: Eft fortè tertium fonchi eius à Diofcoride descriptum, tenerum, molle, arborescens. Eft & hirfuta.

3. Lampfana, handian, lapfana foncho affinis elt. sylvestre olus (C.ma sylvestrus Plinio) & qvod plur quam lapathum alit, Malè Chara seu Cera, cujus radix Casariano mili i alimetum, creditur. Domestica quibusdam Napium, & in Prussia Papilla-

914

4. Intybus seu Endevia, ries, à cauletube specie cavo. (ragarides arbores cavæ) & qui aqvatacta qvafirecenter fata foret.vi escit; flos stellatus. Dicitur & teague, quia eius olim in qvotidiano cibo ufus, qvod vocabulum nuncin Taraxacon abjit : Ægineta tamen & Trallianus diverfa faciunt. Sarivus Erraticus est Scas riola: radicibus multis & longis fub terra vagatur. Ambagiam vocavere, Celfus Ambuberam, A.gyptii Cichoriam, Brunfelfius Soifequium S. lvestris latiore folio Hedypnois. Rusticus, Gaza Amarago & Ampulla.

5. Cichorium, xixiem, sylvestris serisest, Pieris quoque dicta, quia amara; Panchreston, quia frequenti inusu. Habes in hortis spinosum, quod non lactescit, semen the wincluditur: in pratis velicarium caule hirfutô.

6. Dens Leonius, wixigh & Caput Monache à specie, Taraxacon Officinis; OLERA, ET OLERACEAE, 317 nis; Latiore Clid ell 4040, qui a cele iterflore, ac florum qui puppo marceleit, a lo funnafectus pusti-

nus perdit.

7 H.eraciam quod ingrain, Historica Actipitrona, accipitros scalpedocam oculos si succe tinge ado, obscurita em chim scolere, difentinti: Dici ur 8: obrea videne, difentinti ur 8: obrea videne, di

riat, ut in Banhino videre st.

8. Chondrilla, herba Cichorio si-

8. Choncrilla. hetta etenorio ilmilis, ideò vazista di la milio mise Condrillonfive Condrille. & alibi Condrylla, qvæ melius per jota feribitur.
Continet grumos, zédes, in ramulis
inis magnitudine fabæ, qvos Mafliche finiles air Diofeorides. Omnis ferè pappofa; ex luieis alia
juncea, vifcofa, bulbofa, verrucaria,
tota hirfuta,&cc.

9. Senecio, review, quali vernus fenex, appellatur, quia flores capillorumritu canescunt, & in pappos

OLERA, ET OLERACEAE. abeunt. Diutiùs floret, dim novos flores prioribus amissis, restituit. Dicitur & Carduncellus, & herbaCarderina, quia ea carducles aves dele-Crantur.

10. Ja: obea & formam & vires eum senetione easdem obtinet, floret que circa S. Jacobi festum.

CAPUT XX.

MISCELLE:

Erbas miscellas eas voco, que non ita exacte & com-mode preteritus classibus inseripotuere, & quinque classibus includuntur.

I. Prima classe exhibentur Lysimachia, Veronica, Teucrium, Scordium. Chamadrys, Alfine. & Anagallis.

I. Lysimachia qua Gracis huripáxios & Auripaxio Lytimacho Agathoclis F. Rex inventor, ipsa celebrara Erasistrato

strato tantarum virium, ut jumen" tis discordantibus jugo impositos asperitatem cohibeat, quod est aba" τὰς μάχας; hinc λύτς nomen. Quia folia Salici similia, vocatur Salicario: Odor gravis suffitæ, adeò ut & muscas enecet. Species ejus siligvosa, qvæ à siliquato & præcoci fœtu, qui auctu &incremento florum eruptioni antevertit, Filius ante Patrem vocitatur; à flore !eucoio simili supra filiquam nato ἐπιλόβιοι & χαμαμίο ew, quia fructus siliqua nerii seu rhododendri æmulus. Vix Onagra Dioscoridis, & Oenothera Plinii, feu Onuris, ut quibusdam placet.

2. Veronica, nec Græcis nec Latinis veteribus fortè nota erat, etfi fint, qvi Teucrium vel Betonicam Pauli esse velint, vulgatisimam nepe & supinam: Floribus est spicatis subcœrulcis aut candidis, semen

loculamentis includitur.

3. Teucrium, redzent Teucer Ajacis

frater invenit: voca ur & Chamadrys, ob fimilirudinem. Hermion. vel potius Hemininitis & Hemionum, de qua inter capillares, & gyia lienem exinanit, Splenion, confta que sicioventam, cum exta supe eam projecta essent Spargit juncos tenues, folia curva, aspecis locis nascieur, auft ro sapore sunquam florens Plinio neque fe ea g guit. Peregrinum folio finuofo, Paderota forte Paufania. Affinis Chamerops myrreis cuca caulem eminis foliis, capitulis Gracula rolæ: & Scutellaria qvæ Teucrii facie.

4. Scordium, oxigino, quod Plinio Scorodotis, five Scordion, allium oxigedo aliquanto redolet, eidemque fimilem acrimonian obtinet. Dicitur & ungulario ab inventore Mithridare, Toeriaca agrefium à viribus, & forte apud Nicolaum & Myrepium encedoccinaçon, ut fuccus Cyrepium encedoccinaçon, ut fuccus Cyr

Lems

renaicus exogdoxácusos folia Chamædryos sed maiora, flos subruber. I st & lanuginosum, & qvod salvia sylveffres, nec non fbacelus & scorodonia audit.

5. Chamadrys, xaudstess, xaudstert, quali humilis quercus, folia ejus gerit,& respectu quercus quali humi repit, hinc & quercula minor Plinio: vocatur & Teucrium propter similitudinem, & ferratula & ferrata à foliis ferratis, à qua ferram inventam dixere; item Triffago feu Trixago, quia est Sawiers, or is aming; & Linodrys. Sunt quissa Boran putant,

6. Chamapitys, xaugairos, qvafi humilis picea, folia gerit, qvæ piceam olent; hinc muin & xuuu (na @wirus. Dicitur & Ajuga quandoque Abiga, propter abortus, Jua A:thritica quia ischiadicis doloribus opem ferr: ¿λόκυςον in Ponto; Atheniensibus media atatis Jonia; Euboicis Sideritis. Apuleius vocavit Oro-

Orozelon, Bryon agrion, sfisculam, Mammalem, alii Capressinam. Luca vulgaris, sive soliotrisido, est Peristeven Craceva: si Angvillara judició standum: Est & Mostbata.

7. Alsine, and n. opaca & nemorolaloca, qvæ Græcis anemorolaloca, qvæ Græcis anemorolaloca, qvæ Græcis anemores reddit.
Appellatur & and anemores reddit.
Appellatur & and anemores reddit.
Appellatur & and anemores reddit.
Appellatur & anemores reddit.
Vulgaris, Morses stallati, seenen in pericarpiis. Est & qvædam, qvam stergulam dicunt.

8. Anagalis, didyamisreprimis & aqvè reponit sedem prociduam; yamb is cui amputata viriia. Marcello Magia (vulgò Micra legitur) qui a revera herba Magica in limine vestibuli suspensa, qui a recrecciditur, Plinto Coreborus, qvia eius

fuccus

fuccus rh rien seu oculi pupillam purgar & sic oculorum caliginem difeutit. nuvisera dixit Nicander, qviasemper in e-ram declinat. Alis est raveiris quia ravem seu lacertæ inter anagallides frequences; earumqve morium apud veteres curabat: Vel qvia vim extrahen di spicula obtineat; rangarie cufpis haftæ est Fæmina dicta est angires, quia floricœruleus aéris color; hancque vitant pecora, ac si deceptâ smilitudine degustavêre. statim ezmin remedio quærunt, quæ Afyla vocatur, à Romanis Ferus oculus. Mas, cuiflos phaniceus audit Phanicion, & Coralleum Æg.netæ. Aquatica major folio subrotundo eft Berula, eu Beccabunga.

9. Elatine, ivarios minor est Helxine, solia tamen hujus (cissampelon intellige) pusilla, pilosa rotunda; nascitur in segetibus, gustu amara: Nespersed in veteri codice,

quafi calculis medeatur.

O 6 II. Clas-

II. Classi secunde debentur, Perfoliata, Bupleurum, Centauriumminus, Gratiola, Hypericum, Coris, Symphytum petraum, Polygonum, & An-

thyllis. I. Perfoliate, que forte Dioscoridi & aliis indicta, caulis fingula folia penetrat & dissecat, hinc alegomos Schvvenckfeldio: Sunt qui Cacaliam Dioscoridis suspicantur; funt & qvi Cotyledonem dicerent, nifi radix obstaret. Quidam Sefeli A-

thiopicum effe censent.

2. Bupleurum, in spontenascentium numero habuere Graci, capite Anethi, laudatur in cibis ab Hippocrate, in Medicina à Glaucone & Nicandro. Affinis Bupreflis, Bimensis, si'noneadem, Theophrastointer olera, qvæ primis imbribus post æqvinoctium germinat. A Plinio confunditur cum Bupresti animalculo.

3. Centaurium minus, xertaugior to Hingor, ad majoris disferentiam, de quointer olera, appellatur. Qvia minutiora folia illo habet, ideo λοπτοι audit; qvia λιμιώς ε seupalustria loca incolit, huragos; qvia ad fontes provenit A feddor; gyoniam omnia mala medicamenta potum è corpore isave exigit, Gallis Exacon; quia summe est amarum, fel terra, Theophrasto πώνωξ λεπίοφυλου. Folia velutiruta, flos lychnidis è puniceo colore in purpuram vergit. In hortos translatum eodem anno perit, nec unquam renascitur. Est. & ficatum album.

4. Gratiola feu Gratia Dei nomen à recentioribus propter fingulares in medendo vires impositum est; purgat & confolidat. Radicibus plurima fibra, hinc Centausris quibus dam, & cettè Centaurii minoris species est, inter cujus appellationes & Multiradicis titulus.

Alii Papaver spumeum Dioscoridis esse volunt: alii Eupatorium Mesues, sed falsò.

5. Hypericum, imsein, frutex furcu'aceus, venusta facie; folia folia obsessa innumeris foraminibus scarere videntur, indè perforate & porose non en : Semen refine pinea odore imit atur inde chame pityos; flos digicis tritus, fanguineum fuccum emitrit inde à Serrajus. Dicitur & nogio, tort: quod Coriandrum semen liquo modoimitetur. Caly di in qvibus semen, qvia nucis pincæ specie, κω άρια, περάτια, νεί δυλάxiz; funr in rotundo oblongi, hordei magnitudine. Præter vulgatum hypericum occurrit anud Diofcorid im Yonugy, quafi minime afperu, guod & arroposedes & Ardegraques, cujus fructu- attritu digiti cruentantur; & A dewoquer, qvod alii Dronysiada, ali etiam Alcyron appellant, ab Alcyro superiori differens. Folia trita

trita vinoô succô manant, triplo, vel quadruplo majora quâm ru æ.

6. Coris, where quam ariqui hypericum vocant, frutex est foliò ercated minore, pingviore & rubente, ori gratus, acris & odoratus, Monspeliers semen ocuri pupilla, qua xiera seu anteriori humo i crystallino ambitu spharicò haud absimile fert.

7. Symphytum petreum, in petris nascitur, nobis Alum, Venetic Cottonea seu Cydonia; capitula clutur Thymi: Totum lignosum edo. atum, salivam cien, ideò 2040.

8. Polygonum, wordywor, multa yr wir feu genicula habet, hine Centinodia; qvia fang inem fluentem fiftit, fangainalis & fanguinaria vocatur: quia feparate eegit, Symphytum; qvia offa fracta ferruminat, ofteocolla; qvia folia plura zirifono, Millefolium, & Myriopetalum, ut apud Absyrtum habetur. Mas

non attolliturà terra, ramuli graminis instar humi serpunt, solia rutæ, semen sub singulis soliis turgeseit, inde Calligonon & polycarpon dixere. Alii Polygonaton, Theudalida, Carcinethron, Clema seu Visiculam, Cynochalen, Heracleam, Asphaltion, Cnopodion, & c. vocaverunt. Latiiolium est herba proserpinaca Apulejo.

9. Anthyllis, Algunda, Dioscoridi duplex: Una lenticulæ foliis mollibus, subfalsa gustanti, hine Salsalago. Altera Chamapityos foliis, & ramusculis. sed brevior & hirsutior, odore gravi. Cordus confantis primum velut tritici granis cacumine sibi insertis meminit, qvæ salsis locis, non procul à lacu salsiusculo Statsortinascitur. Maritima Alsine folia est Centumgrana Cæsalpini. Huc Paronychia Dioscoridis pertinet, & Gramen secundum. Plinii.

III. Ad classem tertiam refero

Fungos, Agaricum, Tubera.

1. Fungi funt yeyereis fen audonaras nascuntur tetre, arb rum, lignorun putridorum &c humiditates fuperflux, G xei nuntrus ab enfis capulo, cui pediculas fimilis cum infidente pilen & Suman quod exterrâ quodam fui tumere enascantur, e usque extuberat pnem r. ferant, appellavere. Boleti , 3wxirry, cc 10 c funt rab ica, quà pictores aurum op. ribus suis inducunt, omnium præstantissimi, Volva Plinio in qva cen in ovo est luteum; Elvela Ciceroni; Ammanite quibusda seu suilli pileo lato, infra colore nigi o virescente, quibus secundæ debentur; Pezica, esculenta, dimidium fungum & orbem referent & ad Fagerum radices proveniunt. Favaginofi, porofi funt & favis mellis fimiles. Aryaerry qvi & Turini sub populo nascuntur: ad qvos Galucci refer-

referri debent. Capreolinis pileus latus orbicularis flavescens. Leporini seu Gallinacei angulofi, & velut in lacinias fecti. Piperitides, inftar piperis lingvam vellicant. Digitati spectabili magnitudine, ut unus sufficiat, qui in castaneis reperiuntur. Petrosi è lapide fungoso Neapoli nascuntur, si aquâ irrigetur. Ex noxiis sunt Sambucini, auriculæ Judæ vulgò. Igniarii ungvis eqvini figura, qvi in caudicibus nascuntur, qvibus attrita silicis ignem excipiunt. Prateoli, pileô infernè subruffô aut n igricante. Muscarii, qvi muscas interficiunt. Phalli, qvi fætidi & penis imaginem refetunt. Lupi crepitus, qui maruri confracti pulverulentum fumum effundunt: Sunt & cancellati.

2. Agaricum, ex Sarmatiz provincia olim Agaria dicta peteba-

tur: Fungus candidus, qviin arborib9, larice imprimis, nascitur. Mas crispior & amarior: semina præfertur. qvæ qvidem rectas intùs has bet pectinum venas, & qvass divisuras. Est & saxatilis, seu lac lunare.

3. Tubera radicibus adnumerari voluit Galenus, Græcis ubha, ab
imbribus, & ubha à tumore: Undiqt
terra circumdantur, nullis fibris
nixa, aut faltem capillamentis, nee
unque extuberantelocô, in quo giguuntur aut rimas agente. Frutechosis & fabulosis locis nascuntur,
exceduntque sapè magnitudinem
mali cotonei, etiam librali pondere. Sed de his pluribus in Hisso-

ria Plantarum si DEUS

Gratia Tibi Domine Jefu.

Index

Ind	ex	T.	Ca	pitu	m.

THUCK I. Capituilly.
Cap. LIBRIPRIMI. pag.
2. Arbores pom-acinifera 1
2. arb. pom osifera 15
3. arb nucifera 24
4 art aromatica 34
s. arb. glandifera 39
6. arb biccisera 44
7. arb. lachrymifera 66
8. arb. Siiquata 73
9. arb rhodoflore 79
10. arb. miscella 83
THE CECIMOI

TIBRI SECUNDI.

LIDICION		
1. Herbe bu!bola		- 90
2.h. longicaulifolia	frumenta	ceagg
3. h. longicaulifolis	e. diversi	à fru-
3. 11. wagetting	ris	107
mentaceusgener	2. Carilas	101
4. h. nervifolia, C	Jimnes .	- 124
s.b. rotundifolia,	cum cogn.	12.9
o. h. crassifolia		- 138
7. asperifolia, cum	affinibus	- 143
7. apergood,	. 55	b. 8.

8. b. mollifolia, & bis congeer. 151
9. Herba stellata, cum as sinibus 102
10 b. capillares - 105
1 b. discicorymbisera, cū astin. 174
2. b. coronaria, & similes - 183
3. b. umbellisera, cum similus.
15. b. Siliquata, & bis similes.
6. H. Lastaria - 5.
7-b. Scandentes, convolv. & similas.
8. b. novia, & bis similes - 9. Olera, & olerasca - -

